PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLI Nr. 9049 | Sîmbătă 5 februarie 1972 | 8 PAGINI — 40 BANI

ÎNSUFLEȚITOARE CHEMĂRI LA ÎNTRECEREA SOCIALISTĂ

pentru depășirea planului în anul 1972!

Hotărîte să-și depășească sarcinile de plan pe anul 1972, să-și intensifice eforturile pentru ridicarea calitativă a întregii activități economice, colectivele dintr-un șir de unități fruntașe din industrie și construcții — care au obținut anul trecut rezultate deosebite în muncă — și-au stabilit însuflețitoare angajamente, chemînd la întrecere toate întreprinderile din ramurile respective. Printre aceste colective se numără și cel al Grupului industrial de petrochimie din Ploiești care în 1971 — îndeosebi prin valorificarea superioară a materiilor prime, folosirea deplină a capacităților, continua reducere a cheltuielilor de producție — a depășit planul producției globale cu 41 milioane lei, cel al producției marfă cu 33 milioane lei, a sporit productivitatea muncii cu 8080 lei pe salariat și a realizat beneficii peste plan de 23 milioane lei. De asemenea, colectivul uzinei „Rulmentul" din Brașov, mai ales prin folosirea intensivă a capacităților de producție, a realizat anul trecut peste plan 48 milioane lei la producția marfă, din care produse la export în valoare de 25 milioane lei, precum și beneficii suplimentare de 25 milioane lei.

Obiectivele principale ale chemărilor la întrecere concentrează eforturile muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor spre valorificarea mai intensă a potențialului productiv al întreprinderilor, spre creșterea mai rapidă a productivității muncii, reducerea cheltuielilor de producție, îndeosebi a celor materiale, înnoirea și ridicarea calității produselor, sporirea beneficiilor și a rentabilității producției, într-un cuvînt spre accentuarea laturilor calitative, de eficiență ale activității economice. Concomitent, aceste colective și-au stabilit obiective mobilizatoare referitoare la depășirea producției destinate exportului, reducerea importului, devansarea punerii în funcțiune a unor obiective de investiții, cercetarea originală, pregătirea și perfecționarea cadrelor, îmbunătățirea condițiilor de muncă și viață.

Publicăm astăzi chemările la întrecere ale acestor două colective.

Grupul industrial de petrochimie din Ploiești

către toate întreprinderile din industria chimică

Animați de dorința de a înfăptui în mod exemplar obiectivele stabilite de Congresul al X-lea al P.C.R., cu privire la mobilizarea capacității noastre creatoare pentru continua ridicare a eficienței economice în toate domeniile de activitate, pentru perfecționarea și dezvoltarea industriei chimice românești, colectivul de muncă al Grupului industrial de petrochimie-Ploiești cheamă la întrecere pe anul 1972 toate unitățile din industria chimică pe baza următoarelor obiective :

1. În domeniul producției

— Depășirea producției globale cu 40 milioane lei și a producției marfă cu 33,5 milioane lei, obținîndu-se peste plan : 1 900 tone produse petrochimice (polietilenă, fenol, acetonă, anhidridă maleică ș.a.) ; 12 000

(Continuare în pag. a III-a)

Uzina „Rulmentul" din Brașov

către toate colectivele din unitățile ramurii industriei construcțiilor de mașini

Adunarea generală a reprezentanților oamenilor muncii din uzina „Rulmentul" din Brașov, analizînd activitatea și rezultatele anului 1971, precum și sarcinile de plan pe anul 1972, cel de-al doilea an al cincinalului 1971—1975, precizează că sînt create toate condițiile materiale și umane pentru ca în acest an colectivul uzinei să realizeze și să depășească prevederile planului de stat, realizînd astfel importante creșteri față de anul 1971

Avînd drept călăuză Directivele Congresului al X-lea al partidului, sarcinile trasate de Plenara C. C. al P. C. R. din 3—5 noiembrie 1971, prețioasele indicații date de tovarășul Nicolae Ceaușescu cu prilejul vizitei făcute în uzina noastră la începutul acestui an, care s-au referit, în special, la dezvoltarea activității de autoutilare, generalizarea schimbului trei, creșterea indicilor de folosire a mașinilor și utilajelor, mărirea și diversificarea producției de rulmenți pentru export, animați

(Continuare în pag. a III-a)

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit pe ministrul afacerilor externe al Republicii Africa Centrală

Vineri, 4 februarie, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, a primit pe Joseph Potolot, ministrul afacerilor externe al Republicii Africa Centrală, conducătorul delegației guvernamentale care ia parte la lucrările celei de-a II-a sesiuni a Comisiei mixte de cooperare economică și tehnică româno-centrafricană.

La întrevedere au participat Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, și Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior.

A luat parte, de asemenea, Alberto Sato, ambasadorul Republicii Africa Centrală la București.

În cadrul convorbirii care a avut loc cu acest prilej au fost abordate probleme ale dezvoltării relațiilor dintre cele două state și s-au evocat posibilitățile existente pentru lărgirea schimburilor reciproce de mărfuri, a cooperării tehnico-științifice. De asemenea, s-au discutat aspecte ale situației internaționale, ale luptei tinerelor state de pe continentul african pentru consolidarea independenței lor, pentru o evoluție de sine stătătoare pe calea progresului economic și social.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă de cordialitate.

ÎN ZIARUL DE AZI :

● CUM SÎNT REGLEMENTATE UNELE RAPORTURI DINTRE PROPRIETAR ȘI CHIRIAȘ ? ● IESE FUM ȘI CÎND NU-I FOC... ● FAPTUL DIVERS ● CRITERII MAI JUDICIOASE PENTRU ACORDAREA CREDITELOR COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE ● DE LA FILOZOFUL „DE BIBLIOTECĂ" LA PROPAGANDISTUL SOCIAL ● CRONICA FILMULUI

Întîlnirea tovarășului Nicolae Ceaușescu cu membrii C. C. al P. C. R. care fac parte din Uniunea Scriitorilor

La C.C. al P.C.R. a avut loc vineri, 4 februarie, o întîlnire a tovarășului Nicolae Ceaușescu cu membrii și membrii supleanți ai Comitetului Central al partidului care fac parte din Uniunea Scriitorilor.

La întîlnire au participat tovarășii Gheorghe Pană, Dumitru Popescu, Miu Dobrescu.

Întîlnirea a fost consacrată discutării unor probleme legate de pregătirea conferinței pe țară a Uniunii Scriitorilor, de înfăptuirea sarcinilor și rolului Uniunii Scriitorilor în îndrumarea ideologică a creației literare din țara noastră, în organizarea dezbaterilor cu caracter teoretic pentru aprofundarea tezelor plenarei din noiembrie 1971, pentru înarmarea întregului front scriitoricesc cu linia politică marxist-leninistă a Partidului Comunist Român. În cursul întîlnirii s-a afirmat necesitatea întăririi și dezvoltării continue a activității organizațiilor de partid ale scriitorilor, intensificării vieții de partid în cadrul Asociațiilor scriitoricești și al Uniunii Scriitorilor. Întîlnirea cu tovarășul Nicolae Ceaușescu a prilejuit sublinierea răspunderilor politice ce revin scriitorilor membri ai Comitetului Central în dezvoltarea unei vieți obștești sănătoase și rodnice a scriitorimii din întreaga țară, în crearea climatului și a condițiilor celor mai propice pentru înflorirea continuă a unei creații literare cu caracter profund educativ, inspirată din lupta poporului român, condus de partid, pentru edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate. S-a reliefat, de asemenea, necesitatea creșterii contribuției tuturor membrilor de partid care activează în domeniul literelor la ridicarea nivelului activității Asociațiilor și Uniunii Scriitorilor, la înfăptuirea marilor sarcini puse în fața scriitorimii din țara noastră de programul ideologic al partidului.

Dezbaterea a prilejuit o puternică afirmare a hotărîrii celor prezenți de a-și închina toate eforturile înfăptuirii liniei politice a partidului în domeniul culturii, dezvoltării literaturii noi, socialiste, în patria noastră, traducerii în viață a indicațiilor date de secretarul general al Partidului Comunist Român.

În cadrul dezbaterilor au luat cuvîntul tovarășii : Aurel Baranga, Mihnea Gheorghiu, Titus Popovici, Sütö András, Kovács György, George Macovescu, Domokos Géza, Zoe Dumitrescu-Bușulenga, Anton Breitenhofer, Eugen Barbu, Létay Lajos, D. R. Popescu, Zaharia Stancu.

În încheiere tovarășul Nicolae Ceaușescu a expus pe larg obiectivele principale politice, ideologice și de creație ce stau în fața Uniunii Scriitorilor în momentul de față, sarcinile de înfăptuirea cărora depind stimularea tot mai largă a producției literare din țara noastră, îmbogățirea patrimoniului culturii noastre socialiste cu opere de înaltă valoare umanistă, de aleasă ținută artistică.

Secretarul general al partidului a subliniat cerințele pe care conducerea partidului le pune în fața scriitorilor membri ai Comitetului Central, în fața tuturor comuniștilor din Uniunea Scriitorilor, în direcția intensificării vieții de partid și a activității ideologice a Uniunii, a activității obștești a tuturor scriitorilor, în direcția realizării de tot mai multe romane, nuvele, piese de teatru și poezii, lucrări de teorie și critică literară, de care are nevoie societatea noastră socialistă în plin avînt. Pregătirea și desfășurarea apropiatei conferințe a Uniunii Scriitorilor — a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu — trebuie să determine o adevărată cotitură de ordin calitativ în viața și activitatea Uniunii, să asigure condițiile unui nou și puternic avînt al creației literare din România, unei noi înfloriri a beletristicii noastre socialiste, închinate idealului măreț al fericirii poporului, făuririi omului nou, demn de măreața epocă a civilizației comuniste.

Realizările planului pe 1971 — expresie a realismului politicii economice a partidului, a muncii rodnice a poporului

CHEIA DE BOLTĂ A UNUI AN DE ACTIVITATE FRUCTUOASĂ

● Costuri reduse ● Beneficii ● Productivitate „triptic" al rentabilității

Din lectura Comunicatului cu privire la îndeplinirea planului de dezvoltare economico-socială a Republicii Socialiste România în anul 1971 desprindem cotele realizării unor indicatori economici bine cunoscuți : **productivitatea muncii, cheltuielile materiale de producție, rentabilitatea.** Datele și cifrele pe care ni le pune la îndemînă comunicatul arată rezultatele obținute în îndeplinirea acestor indicatori, a căror intercondiționare atestă că industria noastră a făcut un pas real înainte, pe calea creșterii **eficienței economice.** Stăruința cu care partidul nostru orientează toate eforturile spre sporirea în ritm susținut a eficienței — latură fundamentală a ridicării calitative a activității în toate domeniile, ce caracterizează întregul cincinal — își găsește o realistă fundamentare științifică în faptul că, pe această cale, se realizează un spor mai mare de venit național, creindu-se resurse crescinde pentru dezvoltarea și perfecționarea forței de producție, mărirea avuției naționale și, totodată, noi posibilități pentru ridicarea nivelului de trai al populației.

Eficiența economică se definește prin formularea acelor exigențe care asigură, concomitent, lărgirea bazei de materii prime și valorificarea superioară a acestora, o structură modernă a producției materiale, folosirea rațională a capacităților de producție și a forței de muncă, creșterea productivității muncii, ridicarea necontenită a rentabilității și a calității producției. Iar expresia cea mai sintetică a eficienței economice este dată de corelația care există între ritmul de creștere a produsului social și ritmul de creștere a venitului național. Sporind în anul trecut, față de 1970, cu 12,5 la sută, venitul național devansează, sub aspectul ritmului, produsul social, care a crescut cu 10,5 la sută în aceeași perioadă, **societatea obținînd, în final, la aceeași mărime a cheltuielilor de producție o mărime sporită de venit național.** Este evident, din această corelație fundamentală, că punînd în centrul preocupărilor tuturor lucrătorilor din ramurile productive, ca unul din obiectivele esențiale, direcționale, creșterea eficienței economice, partidul vizează, în primul rînd, **întărirea capacității economiei noastre de a crea venit net,** de a aduce o contribuție maximă la creșterea venitului național.

Ce rezultate s-au obținut în direcția reducerii cheltuielilor de producție — un domeniu principal de sporire a eficienței economice ? În anul trecut, **nivelul cheltuielilor de producție a scăzut, economiile realizate pe această cale, în industria republicană, față de anul 1970, însumînd circa 3,2 miliarde lei.** În multe întreprinderi s-au luat o serie de inițiative valoroase care vizează reducerea cheltuielilor materiale de producție, îndeosebi prin micșorarea consumurilor specifice de materii prime și materiale, diminuarea cheltuielilor de regie, inițiative, care s-au concretizat, în ultimă instanță, în realizarea unor însemnate sporuri de beneficii, în ridicarea gradului de rentabilitate. Așa, de pildă, ca urmare a depășirii planului de producție și realizării de economii la prețul de cost **s-au obținut în unitățile Ministerului Industriei Chimice și Ministerul Industriei Metalurgice acumulări bănești peste plan, valorînd sute și sute de milioane lei.**

Ceea ce se degajă cu pregnanță din aceste rezultate este hotărîrea cu care s-a trecut la materializarea programului de creștere a eficienței economice, perseverența cu care sînt căutate și puse în valoare, în tot mai multe unități economice, posibilitățile de reducere a costurilor de producție. De asemenea, se desprinde că sarcinile deosebit de mobilizatoare stabilite în actualul cincinal cu privire la reducerea cheltuielilor materiale de producție sînt profund realiste, ele corespund unei tendințe existente pe plan mondial de diminuare a acestor cheltuieli, mai ales dacă se ține seama de nivelul lor încă ridicat comparativ cu dotarea tehnică.

Planul cincinal prevede ca **în anul 1975 cheltuielile de producție la 1000 lei producție marfă în industria republicană să fie reduse cu 11—12 la sută față de 1970. Numai pe această cale se vor realiza economii însumînd 110 miliarde lei ; un singur procent de reducere a cheltuielilor reprezintă, în mod practic, o economie de 10 miliarde lei.** Sînt calcule deosebit de convingătoare în a determina colectivele tuturor întreprinderilor să nu-și precupețească nici un efort pentru a asigura reducerea sistematică a cheltuielilor de producție și, în primul rînd, a cheltuielilor materiale, prin scăderea substanțială a consumurilor de materii prime, materiale, combustibili și energie, prin asigurarea unei normări judicioase, științifice a consumurilor de tot felul, concomitent cu grija pentru realizarea unor înalte randamente în muncă, cu creșterea preocupărilor pentru ridicarea gra-

Viorel SĂLĂGEAN

(Continuare în pag. a II-a)

PAGINA A V-A

65 de ani de la marea răscoală țărănească

1907: MĂRTURII

PAGINA A VI-A

REPORTAJ PE GLOB

CRONICA INTERNAȚIONALĂ

„Hotărîtă să militeze activ și să-și aducă întreaga contribuție la cauza transformării Europei într-o zonă a păcii și cooperării fructuoase între țări suverane și egale în drepturi, România adresează celorlalte state, tuturor forțelor care se pronunță pentru securitate și colaborare pe continentul european chemarea de a-și uni eforturile pentru a face să triumfe acest nobil deziderat, pentru a asigura pacea, destinderea și înțelegerea în Europa și în întreaga lume". Acest apel vibrant, cuprins în Hotărîrea adoptată, zilele trecute, la ședința comună a Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România, subliniază puternica angajare a țării noastre în opera de înfăptuire a securității, care polarizează astăzi eforturile tuturor popoarelor de pe continent. În cadrul ședinței amintite au fost aprobate în întregime și s-a dat o înaltă apreciere documentelor adoptate la recenta Consfătuire de la Praga a Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia, activității desfășurate de delegația română, condusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu. Încă o dată este pusă astfel într-o puternică lumină preocuparea statornică, neabătută a țării noastre, alături de celelalte state socialiste membre ale Tratatului, pentru promovarea ideii de securitate și materializarea sa într-un sistem de angajamente care să excludă folosirea forței sau amenințării cu forța, să ofere tuturor statelor garanția că vor fi ferite de orice act de agresiune, că se vor putea dezvolta în mod liber, potrivit propriei voințe, în condițiile afirmării largi, neîngrădite a unor relații de pace și colaborare, bazate pe respectul independenței și suveranității naționale, egalității, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc.

De asemenea, în aceste zile, conducerile de partid și de stat din alte țări socialiste și-au afirmat sprijinul deplin, larga adeziune față de documentele Consfătuirii de la Praga. Un puternic ecou favorabil au găsit lucrările consfătuirii și în alte țări europene, așa cum reiese din numeroasele luări de poziție ale unor guverne și personalități politice, organizații internaționale și reprezentanți ai opiniei publice.

Ideea centrală, care străbate ca un fir roșu șirul de declarații și opinii exprimate, învederează necesitatea de a se intra în faza acțiunilor concrete, practice, sarcina principală a momentului de față reprezentînd-o trecerea la pregătirea nemijlocită, în cadru multilateral, a conferinței asupra securității. În acest scop, se impune ca toate statele interesate să adopte măsurile corespunzătoare în vederea organizării fără întîrziere de contacte multilaterale, pregătitoare — un loc potrivit fiind Helsinki, conform propunerii guvernului finlandez — astfel încît conferința general-europeană să poată fi convocată cît mai curînd posibil. În ce o privește, România este hotărîtă să participe din plin, alături de celelalte state, la activitatea de pregătire a confe-

Viorel POPESCU

(Continuare în pag. a VII-a)

Acești mari romantici

A fi constructor de hidrocentrale înseamnă să porți în cel mai adînc loc al inimii tale un dram de nemaipomenită generozitate. Înseamnă la urma urmei să fii un romantic. Constructorii de hidrocentrale — vorbesc de cei care au la activul lor cîte două-trei campanii — sînt niște oameni așezați, cu familie și copii, cu un rost întemeiat pe muncă, de ani și ani de zile. Entuziasmul, într-o astfel de existență, poate fi cel mult o pălălaie de moment, romantismul, expresie repudiată din modestie. Și epitetul „romantici" e hazardat, știu, de aceea l-am așezat în colțul cel mai tăinuit al inimii lor. Fără ca ei să o știe. Căci adus, într-o discuție pe față, i-ar stingheri. Deoarece constructorii se consideră niște realiști, lucizi și practici. — oameni cu picioarele pe pămînt. Și așa sînt și în realitate. Numai că, în cuta cea mai adîncă a inimii lor, rămîn niște iremediabili romantici.

Constructorii adevărați muncesc pînă se încheie șantierul. Apoi trec pe altul, tot în calea unei ape. Și o iau de la temelie Pînă și acest șantier se încheie. Rămîn lîngă fiarele și betoanele lor. Toată viața. Dincolo de frig, de foamă, de primejdiile apelor, de cîștig sau necîștig — trebuie să fie altceva. Ce ? Tocmai dramul acela, tăinuit în fundul inimii — de nemaipomenită generozitate și care anulează toate aceste motive grele și temeinic argumentate. Ei sînt, cu toții, niște mari romantici. Iată adevărul.

Îl găsești confirmat, de nenumărate ori, în cursul unor discuții obișnuite, în care se schimbă cuvinte de toată ziua. Constructorii se jenează de vorbe mari. Preferă să se destăinuie prin intermediul unor întîmplări reale. „Ei, da, nu toți rezistă. E greu. Mie mi-au trecut prin echipă vreo sută de inși. Într-un rînd au venit o dată vreo douăzeci, numai de la șantierul naval. Și n-a rămas nici unul. Că e frig, că e periculos, muncă brută. Ei, da, aici nu e ca în uzină Plata, da, e mai bună. dar... Sînt din aceia care pun mai întîi condiții : dacă îmi dai patru mii pe lună stau. Eu însă le răspund așa : dacă vrei să ceri un ban, trebuie mai înainte să-l faci. Că eu prima dată la munca mă gîndesc". Sînt părerile unui om oarecare de la Porțile de Fier, Marin Neagu, șef de echipă la montaj, de loc din Caracal, în vîrstă de 34 de ani.

După ce a terminat armata la marină, Vasile Filip s-a gîndit să-și realizeze un proiect care îl obseda de cîțiva ani. Va merge mecanic într-o uzină, la întreținere, unde nu e atîta bătaie de cap și va urma liceul la seral. Destul a pătimit la șantierul de la Bicaz, trebuind să aibă grijă de utilajul de terasament. Ziua și noaptea pe drumuri, mîncarea în fugă și pe apucate. „Merit și eu o viață ca lumea". Zis și făcut, găsește acel loc ideal, liniștit, la o fabrică, dar nu rămîne acolo multă vreme. Nu-i place aerul, spațiul. E prea închis. Se întoarce la munca ce-o negase, face toată salba Bistriței și ajunge la Porți, printre cei dintîi. Din cînd în cînd, la vreo supărare, îl încearcă regretul, plănuiește o nouă tentativă de a merge pe alt drum, viitorul îi apare în culori roze. Din cînd în cînd mai spune și altora. Dar rămîne tot pe șantier. Unde spațiul e deschis.

Poate unii își vor spune că dilema tînărului maistru — între cele două categorii de spațiu — unul închis și altul deschis — e artificială. Adevărul e că Vasile Filip, ca orice constructor, luptă cu tentația retragerii „într-un loc liniștit", lipsit de griji, care îi mijește în față ca o Fata Morgana. La urma urmei a rămîne om de șantier înseamnă o permanentă opțiune în favoarea unor realități aspre și dure. Constructorul e un argonaut care refuză, cu bună știință, să asculte cîntecul sirenelor. El părăsește așezările pe care, prin truda lui, le-a adus la înflorire. Cînd într-un loc sălbatic și sterp a făcut să apară un peisaj al civilizației, cu drumuri de asfalt, clădiri înalte, cu instalații moderne, are în față perspective tihnite, care-i spun : rămîi aici lîngă aceste aparate care merg singure, lîngă acest lac și acest munte, ca să te bucuri de liniștea și aerul tare al brazilor și de plăcerile vînatului cu pușca și undița.

Și se întîmplă că unii se înduplecă la ademenirile vieții liniștite. Mai intervin și îndemnurile soției. „Îmbătrînim și ar trebui să ne tragem lîngă

Vasile NICOROVICI

(Continuare în pag. a IV-a)

FAPTUL DIVERS

În notă cu... orchestra

În notă cu diverse instrumente muzicale (electronice, tranzistorizate ș.a.m.d.), pupitrele pentru partituri se modernizează și ele. Dovada ? Invenția realizată de Ion Brătianu și ing. Ion Vasilescu, ambii din Capitală, intitulată sugestiv „Pupitru pentru note muzicale, cu comandă electrică". Este vorba de un aparat de proiecție special, acționat de un electromagnet, care proiectează imaginile fotografiate ale paginilor partiturii pe un ecran de sticlă mată. La terminarea paginii, instrumentistului nu-i rămîne decît să apese cu piciorul pe un buton care pune în circuit electromagnetul și pe ecran este proiectat, automat, clișeul paginii următoare. Brevetat de oficiul de stat pentru invenții, noul pupitru se pare că are toate șansele să dobîndească în scurtă vreme și... acordul instrumentiștilor.

Inculpat: procurorul

Zilele trecute, în fața tribunalului județean Sibiu, a compărut, ca acuzat, un personaj care, în aceeași sală de judecată, reprezentase, nu o dată, ...acuzarea. Este vorba de procurorul Foti Ghiță de la Procuratura locală Sibiu. Pentru o faptă gravă și inadmisibilă chiar pentru un funcționar oarecare — luare de mită — tribunalul l-a condamnat la cinci ani și șase luni închisoare.

Și-au făcut datoria

Acum cîteva zile, în urma unei defecțiuni tehnice, malaxorul principal de amestec al cauciucului din cadrul fabricii de încălțăminte din Drăgășani a fost scos din funcțiune. Practic, prin aceasta, se întrerupea producția întregii fabrici. O echipă de intervenție, constituită imediat, a început înlăturarea defecțiunii ivite. Lucrarea, efectuată în condiții deosebit de grele, a durat 50 de ore. Două zile și două nopți de muncă neîntreruptă, de-a lungul cărora cei ce formau echipa de intervenție au făcut tot ce le-a stat în putință pentru a reda producției utilajul respectiv. Numele lor : inginerul Petre Angelescu, maiștrii și muncitorii Emil Lupu, Gheorghe Leotu, E. Bogdan, Florea Miron, Gheorghe Dumbravă și Gheorghe Cerbeanu. Pentru modul în care și-au făcut datoria ei au fost felicitați cu căldură de către întregul colectiv al fabricii. Și felicitărilor primite pînă acum le alăturăm și pe cele ale noastre.

Trenuri polare

Am mai semnalat în cadrul acestei rubrici, în urma diverselor sesizări primite din partea unor cetățeni, deficiențele legate de încălzirea trenurilor în sezonul rece. Se părea că, o dată cu prognoza meteorologică de la sfîrșitul lunii trecute, problema este rezolvată aproape de la sine. Iată însă că reapariția bruscă a gerului a readus-o în actualitate. În ziua de 3 februarie a.c., pasagerii trenului accelerat nr. 302 — unii urcați de la Oradea sau Cluj — au sosit în București literalmente înghețați, deoarece instalația de încălzire n-a funcționat în nici un vagon ! Și cazul este departe de a fi singular. Așa stînd lucrurile, reinnoim întrebarea : cine (și mai ales, cînd) „îi încălzește" pe cei vinovați ?

Ultimul meci

Fotbalul, de cînd e fotbal, se joacă la două porți și, dacă ar fi să dăm crezare cronicarilor sportivi, e deschis oricărui rezultat. Constantin Geaucă, director al Fabricii de conserve din Caracal și președinte al asociației sportive din unitate, avea însă în aceste privințe o părere aparte. Împreună cu Dinu Niță, președintele secției de fotbal, Gabriel Tătaru și Simion Popescu, casieri la asociația sportivă, și Gheorghe Oprescu din București, profilat pe postul de pierde-vară „cu relații", a alcătuit un cvintet care, sub cuvînt că ajută echipa locală de fotbal să nu piardă nici un meci, a mutat jocul în culise, unde — după calculele lor — se putea declanșa „un atac" de proporții mari. Rezultatul ? Chefurile, cadourile și întreaga recuzită a aranjamentelor de culise s-au soldat cu un gol... în casieria asociației sportive în valoare de peste 300 000 lei ! Acum, întreaga „formație" se pregătește pentru ultima partidă. În fața instanței de judecată. Drept pentru care și noi vom reveni, la timpul potrivit, pentru a vă informa despre scorul final ; numai că, în loc de cronică sportivă, va fi o cronică... judiciară.

Rubrică redactată de :
Dumitru TIRCOB
Gheorghe POPESCU
și corespondenții „Scînteii"

IESE FUM ȘI CÎND NU-I FOC...

Costă infinit mai puțin să previi decît să stingi un incendiu ● Neglijența arde și fără flăcări ● La ce bun utilaje dacă nimeni nu știe să le folosească ? ● Prevederi legale nesocotite și pagube de milioane

...Cu cel vinovat n-am putut sta de vorbă. E condamnat. În schimb, am fost la fața locului. Imaginea dezolantă de după incendiu nu mai există de mult. Pe locul celor 24 de apartamente, distruse pînă la temelie, sînt iarăși 24 de apartamente, construite la fel, de parcă nu s-ar fi întîmplat nimic. Cu o rapiditate de neînchipuit, s-a trecut cu tăvălugul peste cenușa rămasă de pe urma unui act iresponsabil și, reconstruindu-se locuințele, s-au redat celor sinistrați zîmbetul și optimismul firesc.

În cantina, distrusă și ea în același incendiu, dar reclădită imediat, am comentat cu oameni de pe șantier inimaginabila neglijență, adeseori soră cu inconștiența, a unor indivizi în stare să provoace daune enorme prin nesocotința lor de o clipă.

Mihai Condrea locuia în colonia Ciunget a șantierului hidrocentralei de pe Lotru. Și-a adus în casă o găleată cu benzină, să-și spele salopeta. S-a apucat de lucru în baie. Însă, într-una din camere era în priză un reșou electric... Condrea și familia sa au reușit să sară pe ferestre. Locuiau la parter. Da, ei s-au salvat. Însă cei doi copii, de 2 și de 4 ani, care dormeau liniștiți în apartamentul de deasupra, au pierit în flăcări. Pagube materiale : 1 400 000 lei !

Am reactualizat acest dramatic episod, petrecut în urmă cu cîteva luni, din două motive : 1 — pentru că neglijența continuă să fie cauza unor incendii păgubitoare și uneori dramatice ; 2 — pentru că nici măcar cei pățiți o dată nu trag toate învățămintele.

★

Statisticile demonstrează că majoritatea — peste 90 la sută — a incendiilor are la origine neglijența sub diversele ei aspecte, tehnice și de organizare.

Dar să întreprindem o investigație pe șantiere și în întreprinderi. Sîntem pe șantierul I.C.S.I.M. de la Uzina de mașini grele din Capitală. În hală, sub imense eșafodaje de cherestea și cofraje din materiale combustibile, unde se continua turnarea betoanelor, cineva improvizase o sobă dintr-un butoi metalic. Focul viu, deschis, ardea în vilvătaie. Inginerul Iulian Girt, șeful șantierului construcții, care ne însoțea, și-a declarat pe loc nemulțumirea : „Nu v-am spus de atîtea ori că n-aveți voie să"... „Vă imaginați ce se poate întîmpla" ?

Le-o fi spus inginerul. Dar a controlat cum se respectă dispozițiile date ? La numai cîțiva pași de locul cu pricina, arhitectul Victor Georgescu, membru al comisiei tehnice P.C.I., supraveghea lucrările de construcție. Nu sesiza pericolul de alături. „Se întîmplă"... — poate zice careva cu duhul blîndeții. „Să nu se întîmple" — aceasta e replica. Atunci cînd nu s-a judecat așa, **sobele improvizate și nesupravegheate, precum și focul deschis,** pe șantiere și în întreprinderi, au provocat în anul trecut 95 de incendii.

Supunem atenției conducerilor de șantiere o constatare de ordin mai general. **Adeseori se recurge la improvizații în amenajarea depozitelor, birourilor și altor construcții, a instalațiilor electrice și de încălzire** ș.a. Graba aceasta duce de multe ori la situații critice. Așa se explică de ce am găsit pe șantiere instalații electrice subdimensionate, aparate electrice „construcție proprie" și nenumărați salariați care nu cunosc nici cele mai elementare reguli de prevenire a focului. Să nu uităm că **scurt-circuitul se află pe locul I în industrie și pe locul 2 pe șantiere, în gama cauzelor generatoare de incendii !**

Dar să revenim la șantierul I.C.S.I.M. În aceeași hală, un muncitor care acum se califică în instalații electrice executa lucrări de sudură. Lăsînd la o parte faptul că se încalca în mod flagrant dispoziția potrivit căreia la aparatul de sudură nu au acces decît cei calificați pentru aceasta, menționăm că nu se luaseră nici un fel de măsuri de prevenire a unui eventual incendiu. Scînteile de la sudură (bracurile incandescente) cădeau în jet pe o imensă stivă de cherestea și de deșeuri de cofraje.

Realitatea este că, **pe unele șantiere, sudează cine vrea și cine nu vrea, ca și cînd sudura n-ar constitui o meserie bine determinată, cu implicații privind protecția muncii și prevenirea incendiilor.** S-a ajuns pînă la situația stranie în care aparatele de sudură, autogenă și electrică, sînt repartizate pe bon de inventar unor oameni de alte meserii, îndeosebi instalatori. Un asemenea instalator, Vasile Călinescu de pe șantierul Ciunget-Lotru, dezghețînd cu aparatul de sudură instalația termică a clubului, a provocat, deunăzi, un „început de incendiu". Asemenea grave abateri de la legislația în vigoare, precum și nerespectarea măsurilor de prevenire, în timpul lucrărilor de sudură, uneori chiar de către sudori calificați, au provocat anul trecut, în industrie și pe șantiere, peste 100 de incendii cu însemnate pagube materiale.

Semnalăm și o altă anomalie. Există o indicație clară că, la obiectivele la care concură mai multe întreprinderi de construcții (de diverse specialități), este absolut necesar ca din comisia tehnică P.C.I. a constructorului general să facă parte și reprezentanți ai celorlalte unități constructoare. Indicația există, dar nu toți o respectă. Și astfel se ajunge la situația paradoxală (șantierul I.C.S.I.M., de pildă) cînd găsești un muncitor care săvîrșește abateri grave de la regulile P.C.I., iar reprezentantul constructorului general îți spune ca o scuză : „Nu-i de la mine, aparține altui șantier..." deși lucrează în același perimetru !

Din cele relatate se desprinde concluzia că **prevenirea incendiilor este în primul rînd o problemă de bună organizare, de instruire și de ordine interioară.** Nu întîmplător legea precizează că **„conducătorii organizațiilor socialiste și ai oricăror persoane juridice... răspund de punerea în aplicare a normelor în vigoare pentru prevenirea și stingerea incendiilor la bunurile pe care aceste organizații le dețin sau le administrează"** ; nu întîmplător s-a prevăzut organizarea, pe șantiere și în unitățile industriale, a comisiilor tehnice P.C.I. — colective anume alcătuite, avînd sarcina de a îndeplini măsurile luate de conducerea întreprinderii, pe baza dispozițiilor normative, privind prevenirea și stingerea incendiilor. Se constată, însă, că în unele unități industriale și de construcții aceste comisii au alunecat pe panta birocratismului, rezumîndu-se la înscrierea mecanică, în planul de activitate, a unor măsuri absolut necesare, stabilite de comun acord cu organele P.C.I. — M.A.I., dar de a căror finalizare în termen nu se mai ocupă nimeni. La Combinatul de articole tehnice din cauciuc, din Pitești, multe sarcini din plan în acest domeniu sînt transferate de la un trimestru la altul. **Se vădește tendința de a se lăsa totul în seama șefului de formație — factor care nu are nici competența și nici atribuția de a realiza măsurile tehnice și de organizare, pe întreaga întreprindere.**

Problema mai are și un alt aspect. Bunăoară, se constată pericolul de incendiu : o instalație neexecutată bine, o „scăpare" din proiectare ș.a. Pentru revenirea la normal se întocmesc nenumărate adrese, se discută și iar se discută, pînă cînd — uneori se întîmplă — ceea ce era de prevăzut se produce. Cazul recent petrecut la secția motoare a uzinei „23 August" din Capitală dă temei acestei concluzii. Ce s-a întîmplat ? Potrivit afirmațiilor șefului secției, ing. Dan Ionescu, conducerea uzinei a fost sesizată în cîteva rînduri că în canalul magistral de conducte, de la bancul de probe, se acumulează cantități însemnate de uleiuri și motorină, existînd astfel pericol de incendiu. „Da, știam cu toții, dar nu ne închipuiam că va izbucni focul" — spun acum tovarășii din conducerea secției și a uzinei. Și-au închipuit sau nu, incendiul a izbucnit. Pagube : „pînă în 200 000 lei" — apreciază inginerii desemnați pentru evaluarea prejudiciilor. O întrebare stăruie : Oare nu era mai bine ca măsurile adoptate ulterior, constructive și de gospodărire, să fi fost aplicate — nu „prin corespondență" — ci în fapt ? Cum se vede, incendiul nu-i o fatalitate. Antidotul stă în prevedere și organizare.

Să trecem acum la a doua latură a problemei : **pregătirea pentru intervenție.** După cum se știe, obiectivele industriale de orice fel sînt dotate, prin proiect, cu instalații și mijloace de luptă împotriva incendiilor ; unele combinate și uzine au chiar instalații automate de avertizare și stingere. Așadar, statul acordă investițiile necesare. Însă, nu de puține ori, eficiența banului public investit în asemenea instalații este mult diminuată de aceeași neglijență despre care vorbeam mai înainte. **„Multe din instalațiile și dotările P.C.I. prevăzute în proiect n-au fost date în funcțiune nici pînă acum, la 20 de luni de la pornirea fabricației** — preciza Mircea Cîmpeanu, inginerul șef cu producția la Combinatul de articole tehnice din cauciuc, din Pitești. Valoarea acestor instalații se ridică la 400 000 lei. Am făcut intervenții scrise la constructor (Trustul de construcții industriale Pitești) pentru intrare în legalitate, dar în zadar".

Ing. Ilie Badea, din comandamentul pompierilor, ne sesizează : Unitatea „Teleconstrucția" București, care execută montajul și punerea în funcțiune a instalațiilor de avertizare — singura unitate specializată — deși a contractat lucrări, cu termene precise, nu a fost în măsură să înceapă montajul nici măcar la data cînd instalațiile trebuiau terminate (la C.I.L. Filiași, Fabrica de geamuri Buzău, Fabrica de amidon din Tg. Secuiesc ș.a.). De asemenea, unitatea respectivă manifestă și o flagrantă lipsă de solicitudine privind repararea, revizia și depanarea unor asemenea instalații de semnalizare (chiar în cadrul termenului de garanție). O asemenea atitudine este intolerabilă. Se impune intervenția autoritară a ministerului de resort.

Pregătirea pentru intervenție presupune, totodată, **organizarea de echipe P.C.I. la locul de muncă, alcătuirea unor puternice formații civile de pompieri, instruirea acestora, precum și întreținerea în stare de perfectă funcționare a materialelor și utilajelor din dotare.** Notă generală : formații P.C.I. există peste tot ; în toate unitățile vizitate sînt afișate instrucțiuni și sarcini ce revin salariaților, la locul de muncă, în caz de declanșare a focului. Din discuțiile cu muncitorii rezultă că o pregătire teoretică se face. Cînd se trece la practică, lucrurile stau cu totul altfel. La Lotru, conducerea șantierului a ordonat, noaptea la ora 23, aplicații de stingere a unor incendii cu formațiile P.C.I. La una din ele am participat și noi. Constatări : o motopompă nou-nouță, cu chiulasa spartă, a doua — și ultima — n-au putut fi puse în funcțiune nici după 25 de minute ; zece minute au trebuit pentru racordarea a trei tuburi de absorbție și introducerea sorbului în rîu ; alte 15 minute pentru **încercarea** de a se trimite apa asupra „incendiului". Dar dacă focul era adevărat și nu... de paie ? Este oare admisibil ca după cele întîmplate aici, șantierul să se prezinte într-un asemenea stadiu superficial de pregătire ?

La combinatul din Pitești de care am amintit, ofițerul grupului județean de pompieri, lt. col. Ștefan Lambe, care ne însoțea, a dat alarma la una dintre secțiile cele mai vulnerabile. Constatări : nu se cunoștea nici măcar un sistem de alarmare pus la punct, pentru ca muncitorii să poată interveni prompt ; formația P.C.I. (cu sediul la 20 m de secție) anunțată verbal (! ?) a intrat în dispozitiv cu o țeavă generatoare de spumă, abia după zece minute (și ce era să facă cu ea, de vreme ce lipsea spumogenul ?) Șoferul autopompei cisterne, neinstruit, nu a reușit să pună pompele în funcțiune.

Aceeași întrebare : dar dacă focul era real ?

Sperăm să fi demonstrat, prin aceste cîteva exemple, **necesitatea unei instruiri practice și complexe, a unor aplicații și demonstrații în cele mai felurite situații.** Pentru că prima intervenție, calitatea acesteia determină, în ultimă instanță, mărimea pagubelor cauzate. Și, deocamdată, acestea s-au menținut ridicate. Numai în industrie și pe șantiere pagubele de pe urma focului însumează milioane de lei, fără a mai pune la socoteală alte zeci de milioane pierdute ca urmare a întreruperii producției.

Fără o amplă și constantă acțiune de educare și de instruire care să cuprindă pe toți salariații de pe locul de muncă respectiv, nu vom putea pune stavilă neglijenței, superficialității și atitudinii tolerante față de abaterile de la regulile P.C.I.

În numele înaltei răspunderi pentru păstrarea avutului obștesc, a bunurilor făurite prin munca întregului nostru popor organizațiile de partid din întreprinderi, de pe șantiere nu pot rămîne indiferente la manifestările de nepăsare de felul celor semnalate. Organele și organizațiile de partid să analizeze periodic cum se achită de sarcini comisiile tehnice P.C.I., membrii de partid care activează în acest domeniu să îndrume comitetele sindicatelor și organizațiile U.T.C. în desfășurarea unei acțiuni educative pe linia prevenirii incendiilor. La rîndul lor, centralele industriale, ministerele și celelalte organe centrale, cu obligații exprese prevăzute în lege, trebuie să asigure cu mai multă fermitate și continuitate conducerea și controlul activității de prevenire și stingere a incendiilor. Toate acestea decurg din grija generală față de apărarea avuției obștești, în care sîntem interesați cu toții în cel mai înalt grad.

Ștefan ZIDĂRIȚĂ
Col. Eugeniu PĂUN

CONTUL 45

În toate județele — acțiuni susținute pentru constituirea fondului de solidaritate internațională

CRAIOVA. Pe cuprinsul județului Dolj au fost difuzate timbre a căror valoare se ridică la suma de 577 000 lei. În afară de aceasta, la Teatrul național și la Filarmonica de stat, la casele de cultură, cluburi și cămine culturale au loc manifestări cultural-artistice consacrate acestei acțiuni.

BOTOȘANI. Constituirea fondului de solidaritate internațională a găsit un larg ecou în cooperativele agricole de producție, în toate întreprinderile și instituțiile din județ. Din calculele făcute pînă acum, contribuția acestor unități la crearea fondului de solidaritate internațională se ridică la peste 1 450 000 lei.

TG. JIU. În holul filialei C.E.C. din Tg. Jiu a apărut de curînd un ghișeu, pe frontispiciul căruia scrie „Contul 45". Zeci de cetățeni se opresc aici pentru a-și manifesta în modul cel mai convingător adeziunea la chemarea Consiliului Național al F.U.S. pentru constituirea fondului de solidaritate internațională. De altfel, în județ au fost cumpărate de cetățeni circa 60 000 de timbre tip de cîte 5 lei fiecare. Pe lîngă alte manifestări consacrate acestei acțiuni, organizația județeană U.T.C. a inițiat spectacole cultural-artistice și sportive, un concurs pe bază de buletine scrise, intitulat : „Tineretul român și pacea lumii".

CONSTANȚA. La sucursala Constanța a Băncii Naționale s-au înregistrat pînă acum numeroase depuneri, pentru constituirea fondului de solidaritate internațională. Primul depunător — casa creației populare. În urma celor aproape 100 spectacole, prezentate de teatrele profesioniste, formațiile artistice de amatori ale cluburilor și căminelor culturale din județ, în contul 45 vor fi virați circa 100 000 lei.

ORADEA. În majoritatea întreprinderilor, ca și în comunele județului Bihor, au început ample acțiuni menite să contribuie la constituirea fondului de solidaritate internațională. Pînă acum, în întreprinderile, instituțiile și școlile din acest județ au fost difuzate 120 000 de timbre, în valoare de 600 000 lei. Totodată, sînt în plină desfășurare și alte acțiuni ale căror venituri sînt destinate contului 45.

TG. MUREȘ. Colectivul Teatrului de stat din Tg. Mureș a hotărît ca, pe lîngă contribuția personală a fiecăruia în bani, să participe la prezentarea în localitățile județului a mai multor spectacole oferite în contul fondului solidarității internaționale. Primul spectacol dat în acest scop de artiștii secției maghiare s-a bucurat de un frumos succes. Suma de 4 655 lei, încasată cu acest prilej, a fost vărsată în Contul 45.

IAȘI. Primele acțiuni au început cu difuzarea de timbre în toate întreprinderile și satele județului în valoare de 600 000 lei și cu deschiderea unei expoziții cu vînzare a tablourilor executate de artiști plastici din Iași.

Răspuns la întrebările cititorilor

Cum sînt reglementate unele raporturi dintre proprietar și chiriaș ?

Numeroși cititori s-au adresat redacției, solicitînd lămuriri referitoare la unele aspecte asupra raporturilor dintre proprietari și chiriași în lumina Legii nr. 10/1968 privind administrarea fondului locativ și reglementarea raporturilor dintre proprietari și chiriași. Pentru lămurirea diferitelor situații care se ridică în legătură cu această problemă, am adresat cîteva întrebări tovarășului **Gheorghe Florică**, directorul Direcției de gospodărire comunală și locativă din cadrul Comitetului de Stat pentru Economia și Administrația Locală.

ÎNTREBARE : *V-am ruga să precizați, pe scurt, pentru cititorii noștri, care este cadrul juridic al raporturilor proprietar-chiriaș ?*

RĂSPUNS : Legea nr. 10/1968, reflectînd schimbări profunde intervenite în structura economică și socială a țării noastre, cuprinde dispoziții cu privire la dezvoltarea fondului locativ, noul regim al chiriilor și raporturilor dintre proprietari și chiriași.

Avînd în vedere ansamblul dispozițiilor acestei legi, o locuință se consideră deținută în mod legal numai în cazul cînd este ocupată pe baza contractului de închiriere. Contractul de închiriere pentru locuințele din fondul locativ de stat se încheie numai pe baza ordinului de repartizare emis de comitetul executiv al consiliului popular. Cît privește suprafețele locative proprietate personală care pot fi închiriate, în condițiile legii, închirierea se face în baza unui contract scris sau prin înțelegere verbală între proprietar și chiriaș.

Pentru a asigura stabilitatea locatarilor în locuințele legal deținute, art. 18 al legii prevede o serie de garanții. Astfel, locatarii principali și cei ce locuiesc împreună cu aceștia pot fi evacuați, fără atribuirea altor suprafețe locative, **numai prin hotărîri ale instanțelor judecătorești,** atunci cînd : pricinuiesc însemnate stricăciuni locuinței, clădirii în care aceasta este situată, instalațiilor și accesoriilor acestora, precum și oricăror altor bunuri aferente lor, sau înstrăinează fără drept părți ale acestora ; prin comportarea lor fac imposibilă conviețuirea pentru alți locatari din același apartament sau clădire, ori împiedică folosirea normală a locuinței de către alți locatari ; locuința a fost obținută ca urmare a săvîrșirii infracțiunii de tîlhărie sau cota-parte a cheltuielilor ce le revin, potrivit dispozițiilor legale. Evident, nici un chiriaș care își achită cu conștiincios obligațiile ce-i revin, nu tulbură liniștea vecinilor, nu poate fi evacuat.

Dacă cineva, însă, ocupă în mod abuziv un apartament din fondul locativ de stat cu destinație de locuință aflat în administrarea întreprinderilor din subordinea comitetelor executive ale consiliilor populare, nu mai este nevoie de o hotărîre judecătorească, ci evacuarea se face prin decizie a comitetului executiv al consiliului popular respectiv.

ÎNTREBARE : *Care sînt obligațiile proprietarilor și ale chiriașilor în legătură cu întreținerea, repararea și folosirea imobilelor închiriate ?*

RĂSPUNS : Aceste obligații sînt stabilite în capitolul 6, art. 44—46 din Legea nr. 10/1968 și detaliate în contractul tip de închiriere elaborat în temeiul art. 16 din H.C.M. 1651/1968 de aplicare a dispozițiilor legii amintite.

Proprietarului îi revine în primul rînd obligația de a preda chiriașului suprafața locativă în stare normală de folosință. Tot el are obligația de a asigura: repararea și înlocuirea tuturor elementelor de construcții și instalații din exteriorul clădirii și al anexelor ei, a elementelor de instalații aferente clădirii — ascensor, hidrofor, instalații de încălzire centrală și preparare a apei calde, puncte termice, crematoriu — precum și efectuarea transformărilor instalațiilor de ardere ca urmare a schimbării combustibilului.

Chiriașii sînt obligați la : plata chiriei, întreținerea și repararea elementelor de construcții și instalații din interiorul locuinței, repararea și înlocuirea elementelor de construcții și instalații deteriorate, ca urmare a folosirii lor necorespunzătoare, indiferent dacă acestea sînt în interiorul sau în exteriorul clădirii. Chiriașii au obligația să plătească cu regularitate pentru toate persoanele cu care locuiesc cheltuielile pentru apă, canalizare, iluminat, încălzire, precum și cotele ce le revin din cheltuielile de întreținere și reparare a părților și instalațiilor de folosință comună ale clădirii. La încetarea contractului de închiriere, ei sînt obligați să predea suprafața locativă în condiții normale de folosință.

ÎNTREBARE : *După cîte știm, unii locatari principali ai apartamentelor proprietate de stat sau posesori de locuințe proprietate personală închiriază o parte din locuința lor pe baza unei simple înțelegeri verbale. Mai mulți cititori întreabă care este, în acest caz, cuantumul chiriei ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, unele persoane își rezolvă, pe perioade limitate, problema locuinței prin închirieri de camere, mobilate sau nu. Nu e nimic rău în asta. Se satisfac în acest mod cerințele unor cetățeni și, în același timp, se folosește mai bine spațiul locativ existent. Prin legea amintită este stabilit însă și cuantumul chiriei ce se percepe în astfel de cazuri. La art. 33 se stipulează în mod expres că : „Chiria pentru suprafața subînchiriată este egală cu chiria aferentă suprafeței locuibile subînchiriate și a dependințelor la care are acces chiriașul, cu o majorare de pînă la 15 la sută. În cazul în care acest spațiu este mobilat, majorarea poate fi pînă la 150 la sută, în funcție de confort. Deci, faptul că uneori nu se încheie contract scris între locatarul principal (proprietar) și chiriaș nu îndreptățește pe cel dintîi să încalce dispozițiile legii cu privire la tariful de bază al chiriei. **Tariful de bază al chiriei este unic pe întreg cuprinsul țării, indiferent de proprietar.**

În vederea așezării relațiilor dintre proprietari și chiriași pe baza principiilor eticii și echității socialiste, legea interzice pretinderea de bani sau orice alt folos material în scopul repartizării de locuințe sau înlesnirea unor schimburi de locuințe, precum și primirea unei chirii mai mari decît cea legală. Toate aceste fapte sînt calificate de legiuitor drept infracțiuni și, potrivit articolelor 38 și 59 din lege, sînt sancționate cu închisoare de la o lună la 5 ani sau, după caz, cu amendă.

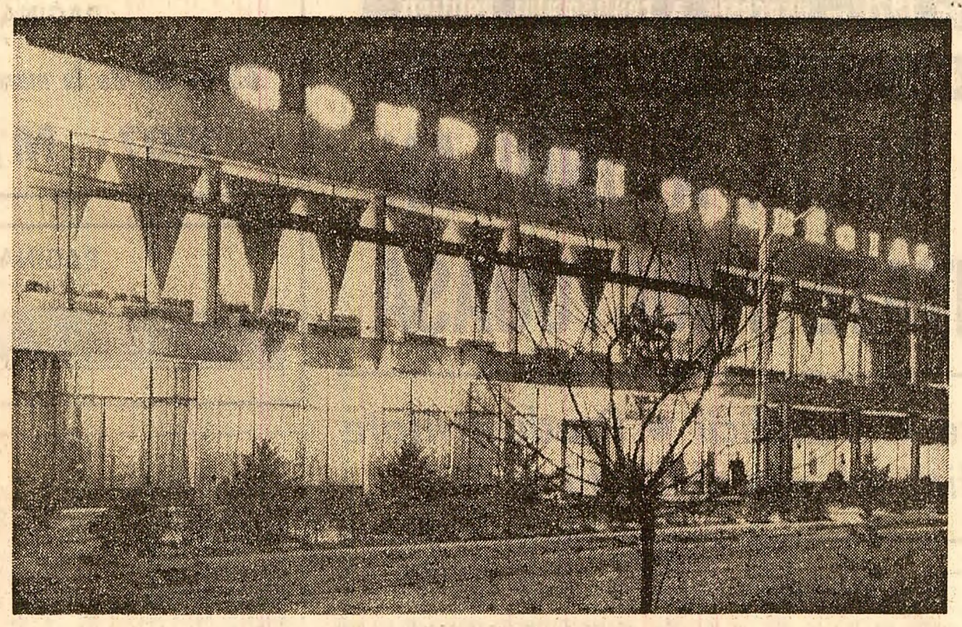

Complexul comercial din comuna Recaș, județul Timiș — Foto : S. Cristian

Casă de odihnă și tratament pentru țăranii cooperatori

În stațiunea balneară Lacu Sărat a început construcția unei case de tratament pentru țăranii cooperatori din județul Brăila. Potrivit proiectului, ea va cuprinde un sanatoriu care va funcționa în tot timpul anului, stabiliment de băi încălzite, avînd regim curativ asemănător celui pe care-l oferă lacul natural, cantină, sală de club și un elegant restaurant. Anual, casa de tratament din stațiunea Lacu Sărat va putea să găzduiască 2 500 de țărani cooperatori.

Cheia de boltă a unui an

(Urmare din pag. I)

dului de complexitate și a nivelului calitativ al producției. Pornind de la faptul că în anul trecut o serie de întreprinderi au înregistrat depășiri ale consumurilor specifice, ajungînd la ponderi ridicate ale cheltuielilor materiale de producție, trebuie ca neîntîrziat să se analizeze cauzele acestei situații și să se acționeze energic pentru încadrarea în consumurile planificate și recuperarea integrală a depășirilor înregistrate la unele norme. Se cer intensificate preocupările în toate întreprinderile în scopul **stabilirii și aplicării de norme și normative de consum de materii prime și materiale nu comparativ cu propriile realizări — de multe ori neconcludente, nemobilizatoare — ci la nivelul celor mai bune realizări existente pe plan mondial.** Nu trebuie uitat că unele rămîneri în urmă în ce privește îndeplinirea planului de reducere a cheltuielilor materiale de producție trebuie recuperate neîntîrziat în acest an.

Productivitatea muncii — indicator care exprimă, în ultimă analiză, eficacitatea cu care este cheltuită munca socială — **constituie o altă componentă majoră a ridicării eficienței economice generale.** Cu toții sîntem interesați în creșterea în ritm susținut a productivității muncii, în realizarea unei cît mai mari părți din sporul de producție pe această cale, întrucît creăm, astfel, resurse suplimentare atît pentru dezvoltarea economiei, cît și pentru ridicarea nivelului de trai al poporului. Elocvent în acest sens este următorul calcul : **dacă în 1965 un procent de creștere a productivității muncii echivala cu un plus de producție de 1,5 miliarde lei, în 1975 sporul de producție respectiv urmează să ajungă la circa 5 miliarde lei.** Semnificația acestor calcule apare și mai bine dacă se are în vedere că în actualul cincinal productivitatea muncii în industrie crește cu cel puțin 42 la sută, pe această cale urmînd să se realizeze aproape 70 la sută din sporul producției industriale.

Cum se materializează aceste prevederi mobilizatoare ? În anul trecut, așa cum rezultă din comunicat, dotarea întreprinderilor cu echipament modern, aplicarea măsurilor de pregătire și ridicare a calificării profesionale au condus la sporirea productivității muncii față de anul 1970 cu 5,9 la sută în industrie și cu 6,9 la sută în construcții-montaj. Evidențiind aceste rezultate obținute în creșterea productivității muncii nu poate fi trecut cu vederea faptul că în unele întreprinderi au existat neajunsuri în ce privește folosirea forței de muncă, organizarea și normarea muncii, utilizarea timpului de lucru. Ca urmare, rezultatele obținute în creșterea productivității muncii au fost sub nivelul posibilităților productive reale existente, sporurile de producție în unele unități obținîndu-se, în cea mai mare parte, pe seama creșterii numărului de salariați.

Ne aflăm, desigur, la începutul celui de-al doilea an al cincinalului. Dar aceasta nu înseamnă nicidecum că realizăm niveluri scăzute la unii indicatori esențiali pentru sporirea eficienței, știut fiind faptul că **orice întîrziere în realizarea obiectivelor planificate la acești indicatori nu face decît să producă o aglomerare de sarcini în ultimii ani ai perioadei cincinale.** Departe de a constitui o îndatorire oarecare, facultativă, sporirea productivității — și realizarea în cea mai mare parte pe această cale, a sporurilor de producție — se detașează ca un imperativ major al activității fiecărei întreprinderi, centrale sau minister. Tocmai de aceea, restanțele în îndeplinirea planului de creștere a productivității muncii în anul trecut s-au reportat, în anul 1972, ca sarcini obligatorii pentru unele unități economice.

Am comentat numai cîteva aspecte ale creșterii eficienței economice în primul an al cincinalului. O analiză atentă a rezultatelor obținute în anul trecut în acest domeniu relevă existența în multe întreprinderi a numeroase resurse nevalorificate. Operativ, hotărît și integral, fiecare sursă capabilă să contribuie la sporirea eficienței economice trebuie conectată la efortul general pentru ridicarea nivelului calitativ al întregii activități, cu convingerea că pe această cale asigurăm îndeplinirea unui obiectiv de bază, decisiv pentru dezvoltarea intensivă a economiei la actualul cincinal.

pagina economică

ÎNSUFLEŢITOARE CHEMĂRI LA ÎNTRECEREA SOCIALISTĂ

GRUPUL INDUSTRIAL DE PETROCHIMIE PLOIEŞTI

(Urmare din pag. I)

tone produse petroliere (benzină, hidrocarburi aromatice, gaze de chimizare, cocs ş.a.) ; 800 000 lei utilaje, piese de schimb noi şi recondiţionate.

Acestea vor fi realizate prin :

● exploatarea şi întreţinerea în cele mai bune condiţii a instalaţiilor tehnologice, maşinilor, utilajelor şi aparatelor de măsură şi control pentru eliminarea opririlor neprogramate,

● întărirea disciplinei tehnologice de fabricaţie şi de muncă,

● reducerea duratei reviziilor la instalaţiile tehnologice cu 2 zile printr-o mai bună pregătire, programare şi urmărire a executării acestora,

● valorificarea superioară a tonei de materie primă,

● creşterea ponderii produselor de calitate superioară,

● îmbunătăţirea tehnologiilor de fabricaţie,

● valorificarea produselor secundare şi a deşeurilor,

● realizarea parametrilor proiectaţi la instalaţia de anhidridă maleică şi la instalaţia de polietilenă cu 6 luni şi respectiv trei luni mai devreme faţă de termenul planificat,

● obţinerea a şase noi produse de mic tonaj, în scopul diversificării producţiei şi reducerii importului.

— Creşterea productivităţii muncii anuale cu 8 000 lei pe salariat prin :

● perfecţionarea organizării locurilor de muncă, stabilirea răspunderilor şi a zonelor de deservire pentru fiecare executant,

● îmbunătăţirea automatizării proceselor tehnologice,

● extinderea modernizării transportului produselor prin conteinerizare, paletizare, bloc palete,

● asigurarea aprovizionării ritmice a locurilor de muncă cu materii prime şi materiale,

● creşterea gradului de pregătire a personalului prin cursuri de perfecţionare şi specializare,

● îmbunătăţirea activităţii de conducere şi organizare a muncii personalului, prin perfecţionarea sistemului informaţional, eliminarea paralelismelor şi stabilirea cerinţelor de muncă ale fiecărui post.

2. În domeniul comerţului exterior

● realizarea unei producţii suplimentare de produse petroliere şi petrochimice destinate exportului în valoare de 3 milioane lei valută,

● reducerea importurilor cu 400 000 lei valută din care la :

— materiale şi chimicale cu 200 000 lei valută,

— piese de schimb pe baza confecţionării în cadrul atelierelor mecanice ale grupului cu 200 000 lei valută.

3. În domeniul economic-financiar

● obţinerea de beneficii suplimentare în valoare de 12 milioane lei.

● reducerea cheltuielilor planificate cu 7 milioane lei, din care :

— diminuarea consumurilor specifice la materii prime cu 2 000 tone,

— reducerea consumurilor de combustibil cu 10 000 tone combustibil convenţional,

— reducerea consumului de abur cu 10 000 tone,

— reducerea consumului de energie electrică cu 3 milioane kWh,

— reducerea cheltuielilor materiale de întreţinere cu 1 milion lei,

— eliminarea creditelor restrictive,

— creşterea vitezei de rotaţie a mijloacelor circulante cu 1/2 zile.

4. În domeniul investiţiilor

Realizarea şi depăşirea planului de investiţii prin :

● asigurarea completă şi la timp a documentaţiilor,

● urmărirea permanentă a desfăşurării lucrărilor,

● aprovizionarea cu materiale şi utilaje în mod ritmic şi la nivelul necesarului,

● pregătirea personalului necesar punerilor în funcţiune.

Prin acestea se va asigura punerea în funcţiune înainte de termen cu 45 de zile a instalaţiei de clorură de colină şi 30 de zile a instalaţiei de epurare chimicobiologică.

5. În domeniul cercetării uzinale

● scurtarea duratei cercetării cu 1 pînă la 4 luni la 4 procedee tehnologice originale, pe baza cărora se vor realiza instalaţii industriale în cincinalul actual.

● recuperarea şi valorificarea a 3 produse secundare din reziduurile de fabricaţie (acid fumaric, polialchilbenzen şi polimeri inferiori).

● îmbunătăţirea tehnologiilor de fabricaţie la 3 instalaţii tehnologice pe baza lucrărilor de revizii programate în acest an.

6. În domeniul activităţii mecano-energetice

● organizarea corespunzătoare a locurilor de muncă la maşinile-unelte, asigurîndu-se generalizarea schimbului 2 pînă la sfîrşitul trim. I a.c. şi extinderea schimbului 3 pînă la sfîrşitul anului 1972 la 50 la sută din numărul de maşini-unelte,

● creşterea gradului de siguranţă în alimentarea cu energie electrică a instalaţiilor grupului prin realizarea a 4 lucrări în 1972 şi elaborarea proiectelor pentru încă 6 măsuri ce se vor realiza în anii următori,

● îmbunătăţirea asistenţei tehnice de specialitate pe schimburi ;

● realizarea prin autoutilare a 3 instalaţii pilot.

7. Pregătirea şi perfecţionarea cadrelor

● organizarea de cursuri de calificare şi ridicarea calificării pentru un număr de 800 salariaţi şi a unor forme de perfecţionare a pregătirii profesionale pentru 1 500 salariaţi ;

● pregătirea personalului pentru instalaţiile care se vor pune în funcţiune în cursul anului 1972, repartizîndu-se pe locurile principale salariaţi cu cea mai bună pregătire profesională ;

● iniţierea de acţiuni în şcolile generale şi în special în cele patronate de Grupul industrial în scopul orientării elevilor spre meseriile specifice petrochimiei ;

● dotarea atelierelor-şcoală şi realizarea de către acestea a unor produse de mic tonaj în valoare de 300 000 lei ;

● perfecţionarea sistemului de efectuare a practicii în producţie a elevilor şi studenţilor ;

● organizarea de olimpiade pe meserii şi a unor dezbateri cu maiştri privind rolul şi atribuţiile acestora în perfecţionarea pregătirii profesionale a muncitorilor.

● pentru înfăptuirea planului de investiţii de lucrări social-culturale, adunarea generală a stabilit o serie de măsuri concrete pentru îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de viaţă ale oamenilor muncii,

● prin munca patriotică se vor organiza acţiuni pentru gospodărirea, înfrumuseţarea tuturor sectoarelor grupului industrial şi colectarea peste plan a 100 tone fier vechi.

Pentru mobilizarea activă a întregului colectiv de muncă la îndeplinirea sarcinilor de producţie şi realizarea exemplară a angajamentelor asumate, comitetul de partid, consiliul oamenilor muncii, organizaţiile de sindicat şi U.T.C. vor desfăşura o intensă muncă politico-educativă, pentru promovarea în rîndul colectivelor de oameni ai muncii a spiritului de exigenţă şi combativitate revoluţionară, a principiilor eticii şi echităţii socialiste, a înaltei răspunderi faţă de rezultatele muncii individuale şi ale întregului colectiv, în dubla lor calitate de proprietari ai mijloacelor de producţie şi producători ai bunurilor materiale.

Comitetul de partid,
Mircea IZBĂŞOIU
Consiliul oamenilor muncii,
Ing. Adrian STOICA
Comitetul sindicatului,
Petre FRONE
Comitetul U.T.C.
Simion ALECU

UZINA „RULMENTUL" BRAŞOV

(Urmare din pag. I)

de dorinţa de a ne aduce o contribuţie şi mai mare la progresul şi prosperitatea patriei noastre socialiste, adresăm o înflăcărată chemare la întrecere tuturor unităţilor din ramura construcţiilor de maşini, angajîndu-ne să depăşim prevederile planului de stat pe anul 1972, la principalii indicatori, după cum urmează :

● producţia marfă cu 2,5 la sută din care peste 25 la sută destinată exportului ;

● depăşirea indicelui de utilizare a maşinilor unelte din secţiile de bază prin utilizarea intensivă în continuare a capacităţilor de producţie, ajungînd la 93,4 la sută ;

● produse :

— rulmenţi	100 000 bucăţi
— cuzineţi	20 tone
— bile	100 tone

● producţia marfă vîndută şi încasată 2 la sută

● productivitatea muncii 1 la sută

● beneficiu 1,7 la sută

● să realizăm prin reducerea cheltuielilor la 1 000 lei producţie marfă, economii suplimentare de peste 1 milion lei ;

● să depăşim planul de export cu 2 la sută pe total şi pe relaţia devize libere ;

● să realizăm prin autoutilare 10 maşini şi utilaje în valoare totală de peste 15 milioane lei faţă de 8 milioane realizate în 1971 ;

● să asimilăm 30 de produse noi rulmenţi şi cuzineţi destinaţi, în special, fabricaţiei de autocamioane şi autoturisme, în vederea reducerii importului ;

● să realizăm economii din invenţii, inovaţii şi raţionalizări de 25 milioane lei ;

● să punem în funcţiune mai devreme cu 15 zile capacităţile prevăzute în planul de investiţii.

Pentru traducerea în fapt a acestor angajamente colectivul uzinei noastre, în frunte cu comuniştii, va acţiona pe baza unui plan complex de măsuri politico-educative şi tehnico-organizatorice, în scopul folosirii mai raţionale a resurselor materiale şi de muncă existente, ridicării continue a calităţii şi competitivităţii produselor noastre, utilizării la un grad superior a capacităţilor de producţie şi a forţei de muncă.

În vederea realizării şi depăşirii planului la producţia marfă şi a sarcinii de export vom trece la reorganizarea fluxurilor tehnologice la unele operaţii în secţiile rectificare, montaj, role şi strungărie. Vom extinde iniţiativa de a se lucra la mai multe maşini, astfel că în acest an cel puţin 120 muncitori vor lucra în secţiile prelucrătoare la două şi trei maşini. Un important spor de capacitate îl vom realiza prin executarea în cadrul atelierului de autodotare a 10 maşini şi utilaje dintre care menţionăm : o linie de transfer la rectificarea rolelor conice, proiectarea şi construirea unui strung automat pentru strunjirea coliviilor cu role conice, o linie automată de alimentare a maşinii de rectificat.

Vom acorda, în continuare, o atenţie deosebită pregătirii şi perfecţionării forţei de muncă. **Vom califica la locul de muncă 145 ucenici, 250 muncitori şi vom recicla un număr de peste 2 100 salariaţi.**

Pentru creşterea şi pregătirea cadrelor de muncitori necesari uzinei noastre şi uzinei de rulmenţi de la Alexandria vom da în folosinţă în acest an un grup şcolar cu 12 clase.

În preocuparea noastră va sta, de asemenea, **reducerea pe toate căile a cheltuielilor materiale şi mai ales a consumului de metal,** care au o pondere mare în preţul de cost. Pentru aceasta vom acţiona cu mai multă hotărîre în vederea reproiectării unor produse care au încă un adaos mare de prelucrare, pentru introducerea forjării şi ştanţării combinate a unor repere, aplicarea şi extinderea unor tehnologii avansate la rectificarea inelelor de rulmenţi, pentru extinderea mişcării de inovatori şi raţionalizatori în rîndul muncitorilor, inginerilor şi tehnicienilor.

Vom spori influenţa iniţiativei noastre : „Micronul — Gramul — Secunda în slujba eficienţei", antrenînd în această direcţie o gamă largă şi diversă de forme şi mijloace.

În lumina sarcinilor care decurg din programul de educaţie comunistă a întregului popor, comitetul de partid, de sindicat şi cel de U.T.C., precum şi Comitetul oamenilor muncii din uzină vor intensifica şi mai mult munca politico-ideologică şi cultural-educativă în rîndul salariaţilor, folosind în acest scop multiplele forme ale muncii politice de masă în vederea creşterii nivelului de conştiinţă şi formării la fiecare salariat a trăsăturilor moral-politice ale omului nou al societăţii noastre socialiste.

Sîntem convinşi că această chemare va găsi un larg şi puternic ecou în toate întreprinderile constructoare de maşini, demonstrînd hotărîrea fermă a colectivelor de muncitori, ingineri şi tehnicieni din această importantă ramură a economiei noastre socialiste, de a contribui, prin realizarea angajamentelor, la obţinerea unor rezultate şi mai mari în acest an la toţi indicatorii, la îndeplinirea politicii partidului şi statului nostru de dezvoltare economică şi socială a ţării, pentru ridicarea pe noi trepte de progres şi civilizaţie a întregului nostru popor.

Preşedintele Consiliului oamenilor muncii,
Ing. Gheorghe BADEA
Secretar al Comitetului de partid
al uzinei „Rulmentul" Braşov
Vicenţiu APOLOZAN
Preşedintele Comitetului sindicatului
Gheorghe GARCEA
Secretar al Comitetului U.T.C.,
Matei MARIN

17-19 FEBRUARIE 1972

Conferinţa pe ţară a cadrelor de conducere din întreprinderi şi centrale industriale şi de construcţii

ÎN CENTRUL PREOCUPĂRILOR: activitatea economică spre cote superioare de eficienţă

După cum este cunoscut, pe ordinea de zi a apropiatei conferinţe pe ţară a cadrelor de conducere din întreprinderi şi centrale industriale şi de construcţii se află, ca un punct deosebit de important, analiza modului în care s-au aplicat în practică, pînă acum, măsurile stabilite de Conferinţa Naţională şi Congresul al X-lea al partidului cu privire la perfecţionarea organizării, planificării şi conducerii activităţii în domeniul industriei şi al construcţiilor. **Pe această temă şi în legătură cu celelalte probleme importante anunţate spre a fi dezbătute la conferinţă, ziarul nostru pune la dispoziţie coloanele sale tuturor celor care vor să exprime puncte de vedere, sugestii şi propuneri : specialiştii din economie, directori generali de centrale şi alte unităţi cu statut de centrală, de întreprinderi, muncitori şi maiştri, ingineri şi economişti, secretari de organizaţii de partid ş.a.**

Astăzi înfăţişăm opiniile ing. PETRU ZIMBRAN, director general al Centralei industriale de ţevi şi trefilate (C.I.T.T.), din Ministerul Industriei Metalurgice, ing. NICOLAE PANAITE, director general al Centralei industriale de utilaj chimic şi pentru rafinării (C.I.U.C.R.), din Ministerul Industriei Construcţiilor de Maşini, şi ing. ŞTEFAN MIHAI, director general al Centralei industriale de utilaj textil şi articole casnice (C.I.U.T.A.C.), din Ministerul Industriei Uşoare.

CUM ÎŞI EXERCITĂ CENTRALELE INDUSTRIALE ATRIBUŢIILE ÎNCREDINŢATE?

Din capul locului, o precizare : **anul trecut, în fiecare din aceste centrale industriale, toţi indicatorii de plan au fost îndepliniţi şi depăşiţi** — cu precădere la producţia marfă, productivitatea muncii, costurile de fabricaţie şi beneficii, la export şi investiţii. Bunăoară, **la Centrala industrială de utilaj textil şi articole casnice, volumul exportului a fost cu aproape 80 la sută mai mare ca în anul precedent.** Evident, asemenea rezultate pozitive reprezintă reuşite certe ale unităţilor centralelor industriale respective, ale modului în care acestea au preluat atribuţiile prevăzute în statutul lor de activitate, în Legea nr. 11 cu privire la organizarea şi conducerea unităţilor socialiste de stat, din octombrie 1971.

Ing. Petru Zimbran : Noi exercităm în cadrul centralei **multe din atribuţiile activităţii de investiţii** — bineînţeles, în limitele cuprinse în lege — **de planificare a necesarului şi asigurare a pieselor de schimb,** ca şi cele referitoare la **organizarea cooperării** între unităţile subordonate.

Ing. Nicolae Panaite : Centrala pe care o conduc este coordonatoarea pe întreaga economie a aşa-zisei „balanţe" de utilaj chimic. În această situaţie, cu ajutorul unui instrument de lucru pe care noi îl numim grafic-cadru, **contractarea şi desfacerea producţiei uzinelor componente s-au concentrat la nivelul centralei.** De asemenea, **centrala a preluat exclusiv şi exportul** — ofertarea şi contractarea — iar, de curînd, **am centralizat şi activitatea de proiectare,** uzinele avînd, în acest domeniu, sarcini care încep de la pregătirea fabricaţiei. Contribuţia acestei ultime măsuri constă în creşterea cu 30 la sută a productivităţii muncii proiectanţilor.

Ing. Ştefan Mihai : Pînă acum, la nivelul centralei noastre industriale, **am concentrat activitatea de proiectare a pieselor de schimb, cea de execuţie a prototipurilor de utilaje textile, ca şi cercetarea în probleme de tratamente termice.** Totodată, centrala noastră este coordonatoarea de balanţă a tuturor produselor ce se realizează în unităţile componente. La nivelul centralei **este concentrată şi activitatea de export.**

Rezumînd, se desprinde că fiecare din cele trei centrale industriale au făcut paşi importanţi în preluarea şi exercitarea efectivă a unor funcţii din cele mai importante conferite prin lege : cercetarea, proiectarea, desfacerea producţiei, exportul, o parte din investiţii. În acelaşi timp, nu se poate trece cu vederea peste faptul că, în unele domenii, aceste organisme nu-şi exercită din plin atribuţiile respective. La C.I.U.C.R., de pildă, fiecare uzină se ocupă de aprovizionarea proprie — la fel ca şi în celelalte două amintite — serviciile de resort din centrale stabilind doar metodologia de lucru, repartizînd fondurile şi, de la caz la caz, intervenind pentru urgentarea aprovizionării uzinelor cu un material sau altul. Nici funcţiile financiar-contabilă, de personal, de planificare nu au fost preluate de centrale. Ce determină această situaţie ?

Ing. Nicolae Panaite **invoca „perioada scurtă" parcursă de la înfiinţarea centralelor,** ca şi dificultăţile specifice producţiei uzinelor C.I.U.C.R. — în privinţa asigurării la timp a utilajelor de completare, a unor materiale din import ş. a.

Ing. Petru Zimbran ne-a spus : „Mă voi referi la un domeniu precis : desfacerea producţiei. Centrala noastră este coordonatoare de balanţă pentru ţevi, dar echilibrarea cererii şi ofertei unor asemenea produse se face tot „de sus", ministerul indicîndu-ne cu cine şi cît să contractăm. Alte funcţii nu le putem prelua la centrală din cauze de altă natură ; cel puţin, **în cazul centralei noastre — „grefată" pe uzina „Republica" din Bucureşti — compartimentele de aprovizionare, mecanic-şef, investiţii nu mai pridideşc cu treburile uzinei-mamă,** ca să se mai ocupe, eficient, şi de celelalte cinci unităţi ale centralei. Şi, apoi, trebuie ţinut seama şi de faptul că în condiţiile volumului mare şi complexităţii producţiei fiecăreia dintre unităţile centralei noastre este aproape imposibil să rezolvi toate problemele în mod centralizat".

— Centrala noastră şi-a propus organizarea unor baze de aprovizionare şi desfacere — ne-a spus ing. Ştefan Mihai. Nu am reuşit să obţinem însă din partea organelor de resort din Ministerul Industriei Uşoare şi Ministerul Finanţelor asigurarea finanţării acestor baze, deşi înfiinţarea lor ar fi avut o mare eficienţă economică. Cît priveşte preluarea de către centrala noastră a principalelor funcţii prevăzute în statut — aprovizionare, desfacere, planificare, evidenţa contabilă ş.a.m.d.— cel puţin, deocamdată, nu cred că este posibilă. Dificultatea principală constă în faptul că în cele 18 **întreprinderi** ale centralei noastre se produc peste 500 tipodimensiuni de utilaje şi mai mult de 60 000 de tipodimensiuni de piese de schimb. Cum să faci, în asemenea condiţii, de la nivelul centralei, o aprovizionare corespunzătoare — pentru a da un exemplu — a fiecărei unităţi ? Şi la fel se prezintă situaţia şi la desfacere, planificare ş. a.

O concluzie generală a discuţiilor purtate cu cei trei directori generali este că, deşi **centralele industriale respective s-au afirmat ca organisme economice puternice, capabile să rezolve operativ şi eficient multe dintre problemele esenţiale ale activităţii productive,** ele nu au trecut însă la exercitarea efectivă şi autoritară a tuturor funcţiilor importante cu care au fost investite. Cauzele acestei stări de lucruri ? Fie menţinerea unei tutele stricte la care anumite ministere încă nu au renunţat, fie înţelegerea insuficientă de către unele din centralele industriale a sarcinilor proprii pe care le au de îndeplinit, fie ambele la un loc. Referindu-ne la problema aprovizionării, de pildă, se pune întrebarea : oare preluarea acestei funcţii se poate identifica cu aducerea în centrală a lucrătorilor din compartimentele de aprovizionare ale unităţilor ? Nici vorbă ! Se centralizează doar funcţia, oamenii rămînînd pe loc (desigur, numărul lor raţionalizîndu-se) în uzinele respective, receptivi la solicitările acestora, capabili să intervină pentru înlăturarea dificultăţilor ce apar în procesul de aprovizionare.

În acelaşi fel trebuie privite şi unele din celelalte funcţii ale centralelor industriale. Oricum, **este necesar ca unităţilor în subordine să le revină o singură sarcină : producţia.** Este adevărat, **în fiecare dintre centralele amintite se are în vedere preluarea, încă în acest an, a altor îndatoriri cuprinse în statut.** La C.I.U.C.R., de pildă, se prevede centralizarea activităţii de aprovizionare de la uzine şi se studiază preluarea planificării, unităţile rămînînd cu sarcinile de programare a producţiei, iar la C.I.T.T. şi C.I.U.T.A.C. se va organiza cercetarea şi proiectarea exclusiv la nivelul centralei. Toate aceste proiecte sînt demne de menţionat. Fără îndoială că un sprijin serios, în direcţia consolidării acestor mari organisme economice îl va da apropiata conferinţă pe ţară a cadrelor de conducere din întreprinderi şi centrale industriale şi de construcţii. Important este, însă, să se urmărească transformarea cît mai rapidă a centralelor industriale în complexe de unităţi productive, organic integrate, direct şi nemijlocit răspunzătoare de realizarea planului, potrivit prevederilor în vigoare.

Dan MATEESCU

Criterii mai judicioase pentru acordarea creditelor cooperativelor agricole de producţie

Venind în sprijinul cooperativelor agricole, statul le acordă credite în vederea dezvoltării producţiei. Aceste ajutoare contribuie substanţial la întărirea economică a tuturor unităţilor agricole socialiste, la ridicarea nivelului de viaţă al ţărănimii noastre. Totuşi, unele cooperative agricole nu au putut rambursa la timp banii împrumutaţi şi din această cauză datoriile anuale, fiind prea mari în comparaţie cu veniturile lor, creau greutăţi în dezvoltarea în continuare a diferitelor sectoare, precum şi în retribuirea cooperatorilor. Conducerea partidului şi statului nostru, analizînd acest aspect, a hotărît să vină din nou în ajutorul unor cooperative agricole. Astfel, Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. a adoptat recent o hotărîre de largă rezonanţă economică şi socială care se referă la anularea restituirii unor credite în sumă de 1 150 milioane lei acordate de stat în perioada anterioară anului 1968 şi scadente la plată în 1972.

De aceste avantaje beneficiază multe cooperative agricole din judeţul Iaşi. Împrumuturile scadente, care se încadrează în prevederile Hotărîrii se ridică la peste 40 milioane lei. Ţărănimea cooperatistă este recunoscătoare partidului pentru acest sprijin. Se întrevăd de la început efecte pozitive certe pentru întărirea cooperativelor agricole. Nu trebuie să se uite însă că acest nou ajutor constituie un efort financiar deosebit din partea statului nostru. De aceea, el obligă la mai multă chibzuinţă în cheltuirea tuturor creditelor şi fondurilor proprii, astfel încît să se obţină un corespondent concret în rezultatele economice.

Referindu-mă la judeţul Iaşi, precizez că numai în cursul anului 1971 cooperativele agricole au beneficiat de credite pe termen lung, precum şi pentru cheltuieli curente de producţie, în sumă de peste 310 milioane lei. La acordarea acestor credite s-a ţinut seama de specializarea unităţilor în creşterea şi îngrăşarea animalelor, în dezvoltarea legumiculturii, viticulturii, pomiculturii şi în cultura plantelor de cîmp, de posibilităţile de realizare a programului de irigaţii şi îmbunătăţiri funciare. În acest fel, în judeţul Iaşi a început să se cristalizeze o bună experienţă în ceea ce priveşte asocierea cooperativelor agricole pentru realizarea unor complexe zootehnice intercooperatiste de tip industrial.

În multe cooperative agricole creditele acordate de stat au fost judicios folosite. La cooperativa agricolă Movileni, de pildă, s-au plantat 90 ha cu vie susţinută pe şpalieri, pentru care s-au investit circa 3,6 milioane lei şi s-a amortizat chiar din primul an de producţie suma de 1,5 milioane lei. În 1971, cînd condiţiile climaterice au fost nefavorabile, s-au obţinut în medie 9 000 kg struguri la hectar, iar de pe unele parcele — pînă la 12 000 kg. De asemenea, cooperativa agricolă din Cotnari are acum pe rod 208 hectare cu vie realizată cu credite şi fonduri proprii.

În unele cazuri, creditele acordate de stat nu sînt folosite în mod economic şi de aceea investiţiile realizate au o eficienţă scăzută. Cooperativei agricole din Uricani i s-au acordat credite în sumă de 2 milioane lei pentru plantarea a 80 hectare cu vie. Neîngrijită, via se menţine la o producţie cu 20 la sută sub prevederile documentaţiilor prezentate la creditare. Astfel, unitatea pierde anual circa 700 000 lei. Aceeaşi situaţie o întîlnim şi în sectorul zootehnic. La cooperativa agricolă din Girbeşti bunăoară, s-au cheltuit pentru două grajduri 200 000 lei credite, precum şi alţi 300 000 lei pentru procurarea de animale. Datorită proastei amplasări a grajdurilor, neasigurării unei baze furajere corespunzătoare, deficienţelor în îngrijirea animalelor, producţia nu se ridică la nivelul prevăzut în documentaţii.

Consider, prin urmare, că este necesar ca în viitor să se instituie o exigenţă mai mare în activitatea de finanţare şi creditare, precum şi mai multă fermitate în controlul utilizării fondurilor. Se înţelege că această sarcină revine, în primul rînd, aparatului bancar. Împreună cu organele agricole judeţene, trebuie să ajutăm mai mult conducerile unităţilor agricole cooperatiste să studieze, înainte de a cere credite, posibilităţile de realizare a investiţiilor şi de achitare a împrumuturilor scadente. În aceste studii să se urmărească încadrarea investiţiilor mai bine în sarcinile curente şi de perspectivă, încît noile capacităţi ce urmează a se executa să păstreze o concordanţă deplină cu profilul şi planul de dezvoltare a unităţilor beneficiare. Înainte de a se face o nouă investiţie trebuie să se analizeze temeinic modul cum sînt utilizate capacităţile existente. Mai mult, organele bancare trebuie să ţină seama în analiza documentaţiilor şi de factorii specifici pentru fiecare investiţie şi unitate în parte. Sucursala noastră a găsit cazuri de fundamentare a investiţiilor neconforme cu realitatea, precum şi importante reduceri fictive a costului lucrărilor. Situaţiile fiind însă constatate după executarea lucrărilor, n-am putut interveni ca unităţile să nu se încarce cu datorii inutile, ca investiţiile să fie neeficiente.

Consider, deci, ca acordarea creditelor pentru agricultură să se facă numai în baza cererii unităţilor agricole respective şi numai după ce acestea au făcut studiul economico-financiar al fiecărei investiţii în parte în concordanţă cu profilul şi perspectiva de dezvoltare a unităţii. Numai aşa vor putea fi prevenite irosirea de fonduri şi încălcarea disciplinei financiare, iar investiţiile în agricultură vor putea să-şi arate eficienţa scontată într-un timp cît mai scurt.

Vasile AVRAM
directorul sucursalei judeţene a Băncii pentru agricultură şi industria alimentară Iaşi

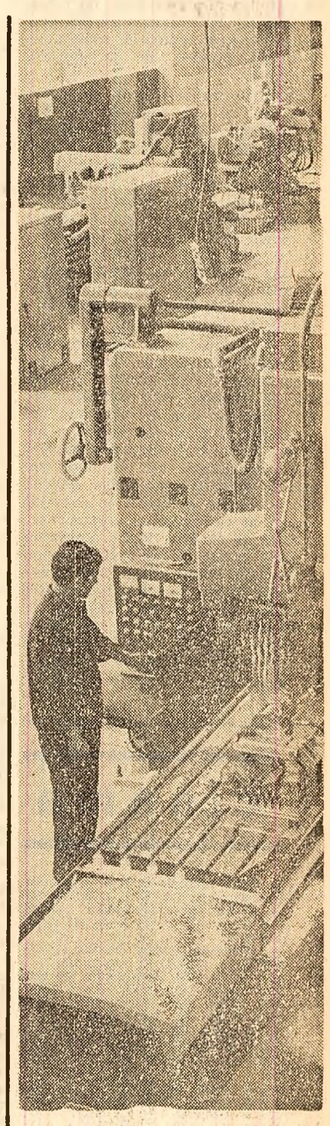

Într-o secţie a Uzinei de maşini grele din Capitală
Foto : M. Andreescu

O cerință imperioasă a învățămîntului superior de specialitate:

DE LA FILOZOFUL „DE BIBLIOTECĂ" LA PROPAGANDISTUL SOCIAL

Nu cu multă vreme în urmă se bucura de o oarecare notorietate un punct de vedere singular care accepta existența unor institute de învățămînt superior cu un profil exclusiv teoretic, a căror menire ar fi aceea de a scoate teoreticieni „puri", „cercetători" de birou pregătiți a lucra cu concepte și definiții avînd prea puține tangențe cu realitatea înconjurătoare. Un punct de vedere care nu făcea altceva decît să constate o stare de fapt definitorie pentru o serie de secții și facultăți din sistemul nostru de învățămînt.

De-a lungul anilor, Facultatea de filozofie și secțiile de acest profil din întreaga țară s-au înscris prin orientarea dată procesului de învățămînt, prin structura programei analitice, în mare măsură tocmai în cadrul unei asemenea tendințe. Acum cîteva luni, însă, cu ocazia deschiderii noului an universitar, observațiile formulate de secretarul general al partidului au avut darul de a repune în discuție problema profilului facultăților de științe sociale, impunînd o rezolvare operativă. Cu acel prilej, tovarășul Nicolae Ceaușescu spunea: **„La Facultatea de filozofie nu se văd măsurile menite să pună acest învățămînt pe alte baze".** Observațiile critice și indicațiile prețioase primite atunci au declanșat o acțiune convergentă a conducerii facultății, organizației de partid și întregului colectiv de cadre didactice. Și nu s-ar putea spune că acum, la încheierea primului semestru universitar, rezultatele nu încep să se vadă — deși, este limpede, nu poate fi vorba decît de un **început.** Dar, este cert, un suflu nou pare să caracterizeze ceea ce se întreprinde în prezent aici...

— În momentul actual, cînd întreaga națiune este angajată într-un amplu efort colectiv de edificare a societății socialiste — spune prof. univ. dr. **Vasile Nichita,** decanul Facultății de filozofie — în fața studentului, a absolventului facultății noastre se conturează o sarcină nouă, o responsabilitate socială de o covîrșitoare importanță. El va trebui să fie nu numai un specialist bine pregătit în sectorul său de activitate, dar și un activist de partid, apropiat de viață, cunoscător nemijlocit al preocupărilor oamenilor muncii, al activității întreprinderilor, un propagandist dator să studieze fenomenele noi de viață din societatea contemporană, să le interpreteze și să le facă cunoscute maselor celor mai largi. Așadar, viitorul filozof nu va fi un tradițional „teoretician pur", ci și un ginditor aplecat asupra realităților concrete ale vieții, inclusiv un propagator consecvent al ideologiei partidului comunist.

Din lista cuprinzătoare de „noutăți" privitoare la reorganizarea procesului de învățămînt am reținut două aspecte principale pe care le-am confruntat cu materializarea lor practică. Față în față, proiecte și realizări permit o apreciere obiectivă a drumului parcurs, a ceea ce a mai rămas de făcut.

O dată cu începerea anului universitar a fost adoptat un plan nou de învățămînt, reflectînd, de fapt, prin substanțialele modificări de structură, cerințele formulate la plenara C.C. al P.C.R. din noiembrie 1971. Noul grup de discipline referitoare la **dezvoltarea societății socialiste,** cele ocupîndu-se nemijlocit de **problemele lumii contemporane** (pentru a aminti doar cîteva dintre ele) ilustrează orientarea învățămîntului spre fenomenele concrete ale zilelor noastre. Se conturează, de asemenea, tendința de apropiere a profilului pregătirii de cerințele anumitor sectoare de activitate din economie. De pildă, se prevede ca sociologii să fie specializați pentru industrie, comerț, agricultură, procese de urbanizare, cultură etc.

Noutățile nu sînt doar de structură, ci și de metodologie. Tot la indicația conducerii de partid, vechile săli de seminarii sînt (sau vor fi în curînd) înlocuite prin „cabinete de științe sociale". Gazdele ne-au arătat ce s-a făcut pînă în prezent, dar mai ales ne-au schițat viitoarele perspective de îmbunătățire a organizării acestora. Lucru necesar pentru că, după opinia noastră, ceea ce s-a realizat este insuficient în raport cu exigențele formulate. Să exemplificăm.

La jumătatea lunii ianuarie, deci la aproape patru luni de la începerea acestei vaste acțiuni, cabinetele de filozofie, de economie politică cunoșteau încă febra organizării, materialul ilustrativ nu fusese în totalitate definitivat, diversele aparate abia începuseră să fie montate. Abia în semestrul al doilea cabinetele vor putea fi incluse în circuitul normal al cursurilor și seminariilor. În afară de aceasta, însăși realizarea concretă a cabinetelor lasă loc unor substanțiale îmbunătățiri. O observație valabilă atît pentru cele amintite mai sus, cît și pentru cabinetul de socialism științific al Universității o constituie prezența unor grafice în care elementul intuitiv nu e relevant, pe lîngă faptul că sînt executate în culori șterse, cu litere mici, dificil de descifrat.

În ansamblu, se poate totuși afirma că noul cadru organizatoric, o dată cu îmbunătățirile ce i se vor aduce, oferă premisele necesare unei pregătiri mai bune, nuanțate a viitorilor activiști sociali. Se înscrie și activitatea lor practică pe linia legării preocupărilor de studiu cu problemele vieții, bogate în fapte și învățăminte? Răspunzînd la întrebare conturăm cel de-al doilea aspect principal al reorganizării procesului de învățămînt: cel referitor la activitatea studenților.

În intenția conducerii facultății, pentru a se contura profilul viitorului activist social, studenții vor trebui antrenați în cercetare încă din primul an de studiu. O cercetare care să depășească de la început rigorile delimitării — student și catedră.

— Cercetarea este una singură — sublinia prof. univ. dr. **Ion Bulborea,** prodecanul facultății; o cercetare cu finalitate practică, realizată în comun de cadre didactice și de studenți, care să culmineze, pentru aceștia din urmă, cu lucrarea de diplomă, rodul unor cercetări și căutări de patru ani de zile.

Din păcate, nici în acest caz principiile, pline de promițătoare idei, nu sînt transpuse întotdeauna cu operativitate în practică. Nu toate cercetările au abordat de la început tematica concretă, precisă, prea puțini studenți din primii ani și-au manifestat opțiunea pentru una sau alta dintre temele afișate în vederea lucrărilor de diplomă. Întîrzierea nu poate fi justificată în nici un fel, cu atît mai mult cu cît cadrul concret al contactului cu terenul, cu viața, cu oamenii — practica studențească — este cu totul altul începînd de la 1 octombrie, facilitînd participanților aprofundarea de problemele reale ale societății noastre. Esența noului sistem de practică constă în **integrarea treptată a studenților în activitatea diverselor instituții și întreprinderi,** pînă la participarea nemijlocită la diversele acțiuni ale salariaților. De pildă, studenții anului III au fost prezenți în aceste luni în mijlocul muncitorilor de la uzinele „Vulcan" și „Timpuri noi", a studenților de la alte facultăți bucureștene, au participat, prin intermediul comitetului municipal pentru cultură și educație socialistă, la activitatea caselor de cultură.

Cu ce rezultate? Un scurt colocviu, organizat cu studenții anului III ni s-a părut revelator în acest sens:

— Pînă acum nu am avut nici un contact direct cu activitatea productivă. Tocmai de aceea, împreună cu cîțiva colegi am solicitat să fim repartizați la uzina „Autobuzul". Și m-am convins că pe lîngă teoria pe care am învățat-o, se pun și probleme speciale cînd este să o aplici în practică. Or, numai așa ne putem verifica aptitudinile de viitori propagandiști **(Rodica Bătăișescu).**

— V-am putea vorbi despre satisfacțiile pe care le-am avut, fiind puși noi înșine, în situația de a acționa. Dar mai util mi se pare să mă refer la cîteva învățăminte trase pînă acum. Făcînd practica la Academia de studii economice, după 1—2 ședințe de U.T.C. la care am participat ca **ASISTENTĂ** am înțeles că rolul nostru trebuie să fie unul activ, nu de simplă audiere a unor referate, ci de intervenție politică fermă, pentru a orienta, a determina schimbări de opinie **(Dana Gavrilovici).**

— O eficiență practică politică nu trebuie să includă doar participarea la diversele ședințe ale colectivului respectiv, ci o cunoaștere nuanțată a tuturor problemelor locale, un contact nemijlocit cu oamenii, cu gîndurile și părerile lor. Numai astfel vom putea învăța să fim adevărații propagandiști de care viața noastră socială are nevoie **(Paul Ivanov).**

Alte propuneri formulate vizau stabilitatea locului de practică pentru ca studenții să ajungă să-l cunoască în detaliu, includerea ca o obligație de practică a legăturii nemijlocite cu producția propriu-zisă, a participării lor alături de respectivii oameni ai muncii la activitățile lor cultural-educative.

După cum arătam, rezultatele consemnate pînă acum, cu toate neîmplinirile lor, conțin conturate promisiuni pentru o modernizare a acestui învățămînt. În acest sens reținem ca un simbol existența, în unul din holurile Facultății de filozofie, a unui panou cu celebrul citat marxist: „Filozofii nu au făcut decît să interpreteze lumea; important este însă de a o schimba". Să-l considerăm directoriu pentru actualele preocupări ale colectivului de cadre didactice și de studenți, pentru menirea unui institut de învățămînt superior cu asemenea profil.

Radu CONSTANTINESCU

Simfonia a VIII-a de Wilhelm Berger în primă audiție

O primă audiție de Wilhelm Berger denotă mai întotdeauna dubla calitate de certitudine și de surpriză, de interes și de valoare, de reflex al unei gîndiri creatoare unitare și profunde și al unui plus de măiestrie în elaborarea componistică. Creator fecund, Berger nu-și adaugă pur și simplu opusurile la ciclul său simfonic, concertant sau de cameră, ci le orînduiește conform unei etici artistice, unei arderi lăuntrice, în care logica și fantezia, luciditatea și reveria se împletesc în mod necesar și firesc. Orizontul larg al sintezelor pe care le înfăptuiește între datele fundamentale ale clasicismului și experiența artei moderne conturează viguroasa lui personalitate în cadrul școlii muzicale românești contemporane. Format artisticește prin propria sîrguință și putere de investigație, W. Berger rostește, un mesaj distinct în pleiada de continuatori ai drumului lui Enescu și al lui Jora, de exponenți ai gîndirii noastre muzicale de astăzi. Dragostea cu care soliști, dirijori și orchestre românești și de peste hotare îi prezintă creația, prețuirea pe care i-o acordă, premiile internaționale de prestigiu obținute sînt o probă a valorii artistice a acestuia, a interesului pe care-l suscită. Semnificația umanist-patriotică, concretizată adesea prin teme ale actualității socialiste sau ale literaturii și istoriei naționale, întregește universul de conținut și sensuri al muzicii lui W. Berger, de esență liric-meditativă și epic-dramatică.

Împlinind seria de lucrări de acest gen ale autorului, Simfonia a VIII-a pentru orchestră simfonică, cor mixt și orgă — prezentată recent în primă audiție de către ansamblul Radioteleviziunii, sub conducerea lui Mircea Cristescu, dirijorul corului fiind Aurel Grigoraș — este concepută ca un omagiu adus patriei și culturii noastre. Ea situează pe planul maturității depline experiența compozitorului în domeniul dramaturgiei coral-simfonice, exprimînd prin gîndirea și tehnica variațională generatoare sinteza între principiul improvizatoric — reprezentînd fluxul

cronica muzicală

spontan al inspirației, cutezanța romantică, lirismul contemplativ — și principiul formei organizate, ce semnifică voința, acțiunea, luciditatea. Punînd în relație antitetică omul și Cosmosul ca termeni de referință ai existenței, W. Berger apelează simbolic la cîteva stihuri din poemul „Luceafărul" de Mihai Eminescu, în dubla funcție de exprimare a unor idei filozofice și poetice, comune muzicii acestei simfonii și totodată de subtext literar pentru secțiunea a IV-a a lucrării, o fugă corală, coloană de sprijin a întregii construcții. Cele cinci secțiuni ale simfoniei se înlănțuie într-o dinamică neîntreruptă, asemenea unor tablouri intens contrastante și de o vie substanță emoțională. Idei melodice generoase, reliefate, structuri modal-armonice pline de culoare și vitalitate se concentrează gradat pentru a se angaja într-un amplu dialog coral. Complexitatea transformărilor la care este supus materialul tematic generator, complementaritatea modală și bogata paletă timbrală, evoluția dinamicii conferă simfoniei o atmosferă de legendă, în care, prin vraja muzicii și a poeziei, visul avintat, semeț, se convertește în fapte de viață reale. Impresionează în mod deosebit Fuga corală lentă pe versuri din marele poem eminescian; această măiastră fuziune între voce și orchestră se arată demnă de clasice momente ale genului. Arta polifonic-orchestrală pe care o stăpînește W. Berger ne transmite un sentiment de măreție, de temeritate, de admirație pentru marile împliniri și aspirații ale omului. Față de lirismul care în părțile anterioare traversează ipostaze diferite, de la sobrietatea rece, astrală, pînă la incandescență, principiul epic, nu mai puțin structural personalității lui Berger, domină finalul simfoniei. Este un adevărat memento al motivelor caracteristice, pe care tehnica travaliului tematic le face să confirme, concluziv, conținutul conflictual, dramatic al întregii lucrări. Interpretarea dată simfoniei a avut darul să releve întreaga bogăție de imagini și idei care fac din ea una dintre creațiile de seamă ale muzicii noastre contemporane.

Acompaniind cu eficiență pe Liana Șerbescu, în expresiva și matura ei redare a Concertului în mi minor pentru pian de Chopin, Orchestra simfonică a Radioteleviziunii și Mircea Cristescu au arătat măsura deplină a artei lor, construind cu suflu și însoțește romantică Simfonia a III-a de Johannes Brahms.

Dr. Vasile TOMESCU

„Misiunea tinerei Nhung"

cronica filmului

Filmul vietnamez „Misiunea tinerei Nhung" conturează emoționant portretul unei adolescente care s-a dăruit luptei eroice a poporului ei împotriva agresiunii imperialiste. Este, de fapt, portretul simbolic al unei întregi generații. Un portret în care sînt surprinse, cu simplitate patetică, trăsături distinctive ale patrioților vietnamezi, idealul de libertate și puterea de sacrificiu, hotărîrea de a lupta pînă la capăt și — la nevoie — de a se sacrifica pentru triumful cauzei lor juste și, de aceea, de neînfrînt.

Acțiunea se petrece în Vietnamul de sud, pe străzile incendiate ale Saigonului. Înaintînd spre centrul orașului, un detașament al armatei populare de eliberare trebuie să neutralizeze un punct de rezistență inamic, să scoată din luptă tancul american care le barează trecerea. O misiune periculoasă, pentru a cărei îndeplinire se oferă, ca voluntară, tînăra Nhung. Acestea sînt faptele. Filmul — realizat după nuvela scriitorului sud-vietnamez Nguen Sang — depășește însă cadrul strict al povestirii de război. Sugerînd pregnant împrejurările, atmosfera de tensiune a frontului, regizorii Nguen Duc Kinh și Dăng Nhăt Minh și-au propus să releve, în primul rînd, frumusețea și tăria morală a eroilor acestui film — un film-poem închinat eroismului simplu și bărbăției poporului vietnamez. Cantonat în ruinele care adăpostesc comandamentul militar, aparatul de filmat surprinde, cu remarcabilă autenticitate, calmul, încrederea în victorie a patrioților. Ieșit în stradă, operatorul consemnează mărturii semnificative ale solidarității populației cu luptătorii Vietcong. Cîteva imagini de cronică filmată sînt menite să sublinieze realismul povestirii cinematografice, alăturînd secvențelor turnate pe platourile studiourilor din Hanoi scene prinse pe viu în Saigonul ocupat de trupele interventioniste. În acest context se conturează destinul eroinei principale. Episoadele filmate la timpul prezent — momente dramatice ale misiunii tinerei Nhung — sînt prezentate în alternanță cu altele, trimiteri în trecut, care rememorează copilăria amară a luptătoarei.

Tonalitatea filmului diferă în funcție de această alternare a planurilor narațiunii. Retrospectivele degajă o emoție aparte, datorită și interpretului-copil, o fetiță care trăiește deosebit de convingător drama micii slujnice, dar și demnitatea ei deprinsă de la părinții căzuți eroic ca partizani. Secvențele retrospective servesc caracterizarea personajului titular — tînăra Nhung. Ea este întruchipată cu mult firesc de actrița Ai Vân, a cărei creație în acest rol a întrunit binemeritate elogii la ediția de anul trecut a Festivalului de la Moscova. În nota de discreție a întregului film interpreta dezvăluie cu sensibilitate puritatea adolescenței, dar și maturitatea luptătoarei, căldura cu care eroina se apropie de oameni, ca și hotărîrea ei înverșunată de a-și duce la capăt misiunea, cu prețul propriei vieți. În general, interpretarea actoricească merită menționată ca o calitate prețioasă a acestui film (cităm contribuția actorilor Dang Tân, Kim Dung ș.a.). Dacă notăm și ținuta deosebită a imaginii — ale cărei valori depășesc simpla acuratețe — putem afirma că „Misiunea tinerei Nhung" demonstrează, în desfășurarea unei povestiri vibrante, vitalitatea talentelor de care dispune cinematograful vietnamez.

Filmul prezentat acum pe ecranele noastre dezvoltă o temă frecvent abordată de cineaștii din R.D. Vietnam. După cum spunea Tran Ngoc Liu, director al studiourilor din Hanoi, „filmul vietnamez s-a născut în focul revoluției. Primii noștri cineaști au schimbat arma cu aparatul de filmat. De aceea, cinematograful nostru este și nu poate să nu fie un cinematograf combatant — o artă pusă în slujba poporului, a luptei sale eroice. Tema apărării împotriva agresiunii imperialiste este — alături de tema construirii socialismului în R.D. Vietnam — o temă fundamentală pentru noi".

O temă pe care filmul „Misiunea tinerei Nhung" o tratează convingător, îndreptățind interesul marelui public.

D. COSTIN

Adunarea anuală a Academiei de științe agricole și silvice

Vineri dimineața au început în Capitală lucrările adunării generale anuale a Academiei de științe agricole și silvice; participă membrii academiei, cadre didactice din învățămîntul agricol și silvic superior, cercetători științifici, specialiști din unități centrale și de producție.

Cu acest prilej a fost analizată activitatea de cercetare științifică și de producție desfășurată în anul precedent și s-au stabilit noi măsuri pentru aplicarea în practică a rezultatelor științifice în vederea sprijinirii mai eficiente a dezvoltării și modernizării agriculturii noastre.

În raportul general prezentat de președintele academiei, prof. Nicolae Giosan, au fost relevate, între altele, rezultatele obținute în crearea și omologarea de noi soiuri și hibrizi de plante agricole, producerea unor cantități sporite de semințe și material săditor cu valoare biologică ridicată, în îmbunătățirea tehnologiilor de cultură a plantelor, de creștere și îngrijire a animalelor, valorificarea superioară a pămîntului prin extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare, diversificarea mecanizării în agricultură, extinderea speciilor silvice de mare productivitate și valoare economică. Raportul a cuprins, de asemenea, rezultate ale unor cercetări fundamentale cu aplicabilitate în practica agricolă și silvică.

În continuare au fost expuse programul de cercetare științifică pe acest an și planul de muncă al prezidiului academiei și secțiilor științifice axate pe cele mai importante sarcini ale producției agricole vegetale și animale.

În continuare, în a doua zi a lucrărilor, vor fi prezentate referate și comunicări științifice privind obiectivele majore ale producției agricole și silvice în actualul cincinal.

(Agerpres)

(Urmare din pag. I)

casă". Ori: „Copiii au crescut și trebuie dați la școală". Ori: „La urma urmei al muncit destul, să mai tragă și alții". Și omul cedează. Fără să știe că între timp a fost fermecat ca unul ce a văzut ielele. Primăvara cînd dă colțul ierbii, de sub zăpadă, vara cînd se svîntă casele noi, mirosind a cărămidă proaspătă, toamna, cînd pornesc spre cimp tractoarele, colțul cel mai ascuns al inimii sale intră în consonanță cu imperceptibile mirosuri, zgomote, mișcări ale aerului, chemări. El descoperă astfel, în mod dramatic, un adevăr foarte simplu: că a devenit constructor. Și, după un an-doi, chiar și cinci, ia din nou drumul șantierelor.

Predestinare? Vocație dobîndită? Autodescoperire? Nu știu. Deși am trăit între constructorii Porților și am cunoscut pe cei mai vechi și mai buni dintre ei — mă văd în situația să răspund: „Nu știu ce-i gravitatea, dar constat că există". Dacă urmărești evoluția unora, pe un an-doi, de cînd au venit pentru prima dată pe șantier, ajungi la concluzia că patima construcției se capătă cu timpul. Un tînăr, să zicem că-l cheamă Iancu Sutoi, de loc din satul Gogoșu de lîngă Dunăre, predă într-o bună zi atelajul său la C.A.P., vine la Porți și ajunge în cîțiva ani un betonist de prima mînă. Întrebarea însă e: de ce tocmai el, din cei nouă consăteni cu care a venit în grup — veri, nași, unchi, vecini de ai lui și din care nici unul n-a rezistat examenului Porților, mai mult de doi ani? Ceilalți nu s-au obișnuit și s-au întors la treburile lor.

Dar îndemînarea profesională este doar prima treaptă, condiția elementară, a inițierii. Omul încă n-a fost pus în cumpănă de patimă. Acum îi vine rîndul și la încercarea aceasta, a neliniștii.

ACEȘTI MARI ROMANTICI

Novicele descoperă în jurul său o lume demiurgică. Ar vrea să se identifice cu fiecare din ipostazele ei, dar constată propriile lui limite. E în situația acelui tînăr, însetat de studiu, și care intrat în bibliotecă, își dă seama că nu va putea citi totul, fiindcă numărul volumelor e infinit. Și atunci purcede, împins de curiozitate și de absolutul cunoașterii, la o investigație febrilă, dispersată în cît mai multe domenii.

Pentru Mihai Silav, stadiul de enigmă al unei tentative tehnice este singurul ce merită interes. Cînd a fost descoperită formula, metoda tehnică și urmează faza de aplicare, prin procedee de rutină, Silav e chemat către „o altă lucrare frumoasă", care ascunde o nouă enigmă. Asta i-a plăcut lui întotdeauna: „Ce a început, să termine repede, să treacă la altceva, deși știe că lucru ușor nu i se va da, ci mai greu". Un imbold interior, un neastîmpăr — ce i-au intrat în sînge încă de la Bicaz — îl mînă mereu înainte. Sau asta s-a întîmplat și mai de vreme încă, pe cînd era doar un mecanic oarecare la atelierul de reparație al unui S.M.T. de lîngă Vaslui, și a văzut un film despre stăvilirea Bistriței la Bicaz? Ori încă și mai de vreme?

O primă „lucrare frumoasă" la Porți a fost construcția celulei experimentale, care trebuia să pregătească asaltul asupra Dunării. Frumusețea a constat că filmul omitea tocmai partea cea mai grea: montarea ultimei palplanșe, ceea ce a presupus descoperirea unui procedeu adecvat. Frumos a mai fost și la montarea ultimei celule, cînd Silav, Blănaru și ceilalți băieți s-au hotărît să bată un record mondial. La urma urmei, tot o treabă de gîndire. Frumoase au fost și „cele mai grele faze", la excavații și betonări, dar mai ales lucrările pentru construcția podului fix de pe Dunăre. Cum să mărești capacitatea unor pompe? Cum să fie montate grinzile podului, evitînd intrarea în apa Dunării? Rezultatul a fost frumos, căci lucrarea s-a terminat înainte de termen. Dar așa i-a plăcut mereu: să isprăvească mai repede și să treacă la altă lucrare, deși treabă mai ușoară nu va primi. Dar ce să facă? Patima de a căuta a devenit a doua lui natură.

În astfel de oameni apare sentimentul capodoperei. Sentiment care este refractar la filozofia mediocrităților, care justifică în fond calculele mărunt interesate. Dimpotrivă, condiția obișnuită a constructorilor pare a fi neliniștea. Căci: „neliniștea noastră asigură liniștea celor care vor fi aici mai tîrziu". Sau: „pentru liniștea ta interioară trebuie să fii neliniștit". Sînt cugetările unui tînăr inginer, dar care relevă o tentație adîncă, în sens contrar: către un echilibru al sinelui. Neliniștea e doar un mijloc și nu scop suprem.

În Editura politică a apărut:

COMUNA DIN PARIS ȘI MIȘCAREA MUNCITOREASCĂ ȘI DEMOCRATICĂ DIN ROMÂNIA

Studii și documente

ROMANIA-FILM ANUNȚĂ: La cererea publicului, din nou la cinematograful PATRIA din Capitală, începînd de duminică 6 februarie

„Atunci i-am condamnat pe toți la moarte"

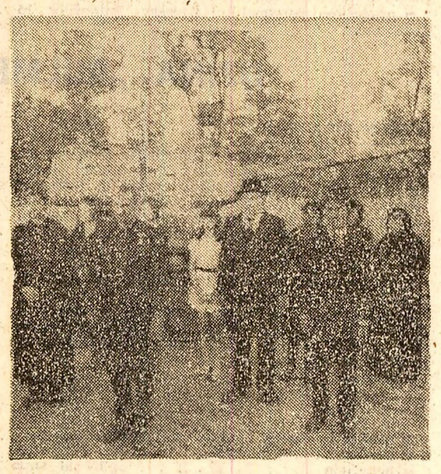

Scenariul: Titus Popovici. Regia: Sergiu Nicolaescu. Film propus pentru a concura la Festivalul internațional al filmului de la Cannes – 1972

cinema

● **Fuga** (ambele serii — pe ecran panoramic): PATRIA — 10; 15; 19.
● **O duminică pierdută:** CENTRAL — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
● **Mișlunea tinerei Nhung:** LUMINA — 9—19,30 în continuare.
● **Atunci i-am condamnat pe toți la moarte:** CAPITOL — 9; 11,30; 14; 16,15; 18,30; 20,45, MELODIA — 9,30; 12; 16; 18,30; 20,45.
● **Ultimul războinic:** SCALA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, BUCUREȘTI — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
● **Aventuri în Ontario:** LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, FESTIVAL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, FAVORIT — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
● **Love Story:** VICTORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, GRIVIȚA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, GLORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, TOMIS — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30.
● **Program de desene animate pentru copii:** DOINA — 10.
● **Unchiul Vania:** DOINA — 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
● **Mirii anului II:** FEROVIAR — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, EXCELSIOR — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, AURORA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, FLAMURA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Să cumpărăm o mașină de pompieri** — 9—18,30 în continuare, **Program de documentare** — 20,15: TIMPURI NOI.
● **Copacii mor în picioare:** VOLGA — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30, MODERN — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Pe Donul liniștit** — 10; 12, **Escroc fără voie** — 14,15; 16,30, **Prostănacul** — 18,45; 21: CINEMATECA (sala Union).
● **Decolarea:** LAROMET — 15,30; 17,30; 19,30, POPULAR — 15,30; 18; 20,15.
● **Steaua de tinichea:** ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 15,30; 17,45; 20.
● **Abel, fratele tău:** PACEA — 15,45; 18; 20,15.
● **Floarea de cactus:** BUZEȘTI — 15,30; 18; 20,15.
● **B. D. la munte și la mare:** DRUMUL SĂRII — 15,30; 17,45; 20, FLOREASCA — 15,30; 18; 20,30, ARTA — 15,30; 18; 20,15.
● **Cea mai frumoasă soție:** BUCEGI — 15,45; 18; 20,15, GIULEȘTI — 15,30; 18; 20,30.
● **Neînfricatul Gyula, vara și iarna:** FLACĂRA — 15,30; 17,45; 20.
● **Sunetul muzicii:** UNIREA — 15,30; 19.
● **Articolul 420:** LIRA — 15,30; 19.
● **Sorgul roșu:** FERENTARI — 15,30; 17,45; 20.
● **O floare și doi grădinari:** CRINGAȘI — 15,30; 19, MIORIȚA — 9; 12,30; 16; 19,30.
● **Mihail Strogoff:** MUNCA — 15,30; 18; 20,15.
● **Waterloo:** PROGRESUL — 16; 19.
● **Aeroportul:** VIITORUL — 16; 19, COSMOS — 15,30; 19.
● **Anna celor o mie de zile:** RAHOVA — 15,30; 19.
● **Hello, Dolly!:** MOȘILOR — 15,30; 19.
● **Ritmuri spaniole:** VITAN — 15,30; 18; 20,15.

teatre

● **Filarmonica de stat „George Enescu"** (la Ateneul Român): **Concert simfonic.** Dirijor: Mircea Basarab. Soliști: Emilia Petrescu, Nicolae Andreescu și Dan Mușetescu — 20.
● Opera Română: **Boema** — 19,30.
● Teatrul de operetă: **Soarele Londrei** — 19,30.
● Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia): **Săptămîna patimilor** — 15; **Becket** — 20, (sala Studio): **Părinții teribili** — 20.
● Teatrul de Comedie: **Opinia publică** — 20.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din bd. Schitu Măgureanu): **O scrisoare pierdută** — 20; (sala din str. Alex. Sahia): **Domnișoara de Belle-Isle** — 20.
● Teatrul Mic: **Zadarnice jocuri de iubire** — 20.
● Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru): **Bună seara domnule Wilde** — 19,30.
● Teatrul Giulești: **Măsură pentru măsură** — 19,30.
● Teatrul „Ion Creangă": **Electra** — 9,30.
● Teatrul evreiesc de stat: **Barașeum '72** — premieră — 19,30.
● Teatrul „Țăndărică" (sala din Calea Victoriei): **Ninigra și Aligru** — 15; (sala din str. Academiei): **Cartea cu Apolodor** — 17.
● Teatrul de revistă și comedie „Ion Vasilescu": **Într-un ceas bun!** — 19,30.
● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy): **Bimbirică** — 19,30, (sala din Calea Victoriei nr. 174): **Și femeile joacă fotbal** — 19,30.
● Ansamblul artistic „Rapsodia Română": **Legendă și dor** — 19,30.
● Circul Globus: **'72 circ '72** — 16; 19,30.

tv

9,00 Deschiderea emisiunii de dimineață. Telex.
9,05 Revista literară TV (reluare).
9,30 Momente ale muzicii ușoare românești (reluare).
9,50 Drumuri în istorie (reluare).
10,05 Teleenciclopedia (reluare).
10,50 Pagini de umor (reluare).
11,40 Parada vedetelor (reluare).
12,00 Telejurnal.
16,25 Deschiderea emisiunii de după-amiază. Avanpremieră.
16,30 Emisiune în limba germană ● Program pentru copii: noul serial „Crăiasa zăpezii" (I) ● Reportaje la zi ● Comentariul emisiunii: Studiul continuu — o coordonată a conștiinței socialiste. Prezintă: Hans Liebhardt ● Melodii îndrăgite în interpretarea cvintetului de suflători din Sighișoara ● „Tineretul unui oraș tînăr" ● Pe drumurile patriei: „Iarna la Herculane" ● Tinerețe și ghitare — program de muzică ușoară în interpretarea fraților Helga și Werner Salm din Timișoara ● Poșta emisiunii. Redactor: Christine Elges-Popa.
18,15 Ritm, tinerețe, dans.
19,00 „Efigii lirice" ● Versuri de Vlaicu Bîrna. Haralambie Tugui, Liviu Călin și Nicolae Popovici ● Poșta emisiunii semnată de Nina Cassian și Radu Boureanu.
19,15 Publicitate.
19,20 1001 de seri — emisiune pentru cei mici. Isprăvile lui Mighty Mouse — filmul „Insorita Italie".
19,30 Telejurnal.
20,00 Săptămîna internațională. Prezintă: Nicolae Lupu.
20,15 Teleenciclopedia: ● R. Scott (expediție la Polul Sud) ● Mistreț (film de vînătoare) ● Păpușa mexicană (o statuetă precolumbiană) ● Zbor (Film de aviație).
21,00 Film serial: „Invadatorii" (XII).
21,50 Teledivertisment. Dicționar muzical-distractiv: literele T și Ț. Prezintă: Sanda Toma. Emisiune de Marin Traian.
22,30 Telejurnal.
22,45 Săptămîna sportivă.
23,00 Seară de romanțe cu: Vasile Focșăneanu, Ștefania Bolozan, Viorica Albulescu, Ana Pluaru, Adrian Lăzărescu. Redactor: Eugen Gal.

65 DE ANI DE LA MAREA RĂSCOALĂ ȚĂRĂNEASCĂ

1907: MĂRTURII

Zilele acestea, în care țărănimea noastră se pregătește să întîmpine al doilea congres al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole și împlinirea unui deceniu de la încheierea colectivizării, coincid și cu o altă aniversare plină de semnificații — 65 de ani de la marea răscoală din 1907 — amplă și zguduitoare ridicare de deznădejde a muncitorilor de pămînt fără pămînt din România burghezo-moșierească.

Amintirea acelor vremuri are darul de a scoate în evidență mai limpede, prin forța de convingere a contrastului, cît de uriaș e drumul pe care l-a străbătut țărănimea noastră, cît de imense sînt cuceririle ei dobîndite în anii socialismului. Să evocăm, dar, cum trăia țărănimea noastră, de ce s-a răsculat „talpa țării" în urmă cu 65 de ani.

Acestor evocări le consacrăm pagina de față.

PARTICIPANȚII ÎȘI AMINTESC...

„N-am mai putut răbda batjocura ciocoilor"

...Vreau să vă povestesc cîte ceva din viața dusă de locuitorii satelor noastre dinaintea anilor 1907 și cum eram noi priviți de cei ce ne stăpîneau pe atunci. În fiecare primăvară, cînd trebuia să ieșim la muncile agricole, la cîmp trebuia să facem și niște acte de angajament cu proprietarii de moșii. Proprietarul moșiei era Mihail Sturdza, fostul domnitor. El a dat-o în arendă. Arendașul și administratorul își trimeteau vechilul în comune de făceau contractele, dar contractele acelea erau puse la cale mai înainte de dînșii. Cînd ne chema pe noi, locuitorii, la contract, numai ce intram în primărie și ne întreba :

— Cîte vite ai ?

— Trei vite.

— Cît pămînt îți trebuie ?

— O falcie îmi trebuie.

— Apoi, iaca, o să-ți dăm, dar în schimb ai să ne prășești 40 de prăjini de porumb, ai să ne seceri 60 de prăjini de grîu, ai să ne ari 40 de prăjini de arătură la primăvară, ai să ari o falcie de arătură în toamnă. Cînd auzeam cîte tot înșira în circa noastră stringeam din dinți, dar n-aveam încotro și puneam degetul drept semnătură pe contract. Într-o zi n-am mai putut răbda batjocura ciocoilor. Prea se umpluse paharul cu venin.

Vasile Dumitru BĂLAN
comuna Copălău, satul Cotu-Ruși, județul Botoșani

„Era greu din cale afară cu boierii"

...De ce ne-am răsculat ? Era greu din cale afară cu boierii. Ne apăsau; greu de tot ne apăsau. Ne făcuse învoiala „una și una". Pînă și cocenii ni-i luau „una și una". Ne sileau la muncă și, dacă nu mergeam cînd ne chema vătășelu, ne luau cu jandarmii.

Țin minte că pe o femeie din satul nostru au bătut-o de moarte că n-a putut să meargă la muncă.

...Și atunci, cînd s-a auzit că vine revoluția, s-au hotărît oamenii din sat să pornească și ei. Era pe la începutul lui 1907...

Maria TANASOIU
comuna Laloș, județul Olt

„Administratorul moșiei ne cerea cu nemiluita fel de fel de munci..."

...Iorgu Constantinescu, administratorul moșiei, ne cerea fel de fel de munci prin angajamentele pe care le făcea cu noi. Cînd te apuca la el, trebuia să muncești nu glumă. La seceră, la prașilă, la cărat, la fîne, la toate. Pămîntul lui, omul nu mai avea cînd să-l muncească și rămînea mereu nelucrat. În primăvara lui 1907 voiam să vorbim cu el de angajamentele noastre, să le mai schimbe cu ceva în bine.

Ne-am adunat noi și ne-am dus la el. El zicea ca să ne dea cîte o falcă de pămînt cu 32 de lei. Din aceia, lei-aur.

— E mult ! — ne-am burzuluit noi la el.

Și cînd s-a suit Iorgu în cerdac, unul din prisăcani, Ion Dornescu, l-a prins de piept și l-a repezit de sus de pe cerdac, că a venit din băț în băț printre oameni și a rupt-o la fugă pe o hudiță mai la vale ; s-au luat după el vreo 50 de oameni, dar el a fugit mai tare.

...A doua zi au venit în sat regimentul 51 și 52 infanterie de la Calafat.

Cu armata în spate, contabilul administratorului a făcut angajamentul cu oamenii și, fiindcă oamenii nu voiseră cu 32 lei cît ceruse la început, a ridicat prețul falciei la 40 de lei. Ce mai puteam face, că era armata în sat ?

Dumitru GEORCESCU
comuna Flămînzi,
județul Botoșani

„...Să stricăm cuibarele boierilor"

...Am fost băiat nevoiaș. Mama m-a dat de suflet la un nănaș al meu. Cînd m-am trezit, m-am trezit așa, pe drumuri, pe ici pe dincolo...

Trăiam cu munca. Făceam chirpici, cărămidă pe la oameni, mă duceam cu ziua.

În timpul lui '907 nu mă luaseră încă la armată.

Într-o zi vine un grup de oameni la mine :

— Hai măi ! Hai cu noi !

— Unde să merg ?

— Ție nu-ți trebuie pămînt ?

— Ba, zic, îmi trebuie. Îi duc dorul, nu altceva.

Eu n-aveam pămînt. Mama ne-a dat cîte 10 prăjini de pămînt la fiecare, că eram 6 frați, — loc de casă și atîta tot. Încolo...

— Îți trebuie pămînt ? Hai cu noi !

M-am dus. Eu mergeam mai pe urmă. Ascultam și eu ce ziceau oamenii. Ziceau :

— Hai să stricăm cuibarul boierilor, că dacă n-om strica cuibarul boierilor, nu căpătăm pămînt. Hai să stricăm cuibarele boierilor !

Toată lumea a mers. A bufnit lumea pe uși, a stricat lacățile, a intrat înăuntru.

După ce am stricat noi tot cuibarul, am plecat acasă.

Dacă ar putea spune oasele mele ce-au pătimit după aceea...

Vasile HAPJILA
comuna Dănești, județul Vaslui

„În ochii arendașului, țăranul prețuia mai puțin ca un animal"

...Îmi amintesc că duminică dimineața, cînd veni tata acasă, era negru.

— Ce e ? — l-am întrebat.

— Păi, m-au bătut Ioniță Cîrpinișeanu și argații lui toată noaptea. Spuneau cînd mă băteau :

— Omoriți-l... Omoriți-l !

— Mă duc să-l caut ! — zisei. A venit vremea să-i arăt umflatului de ciocoi că nu sîntem animalele lui.

Așa era atunci : în ochii arendașului țăranul prețuia mai puțin ca un animal.

Și am plecat la conac cu mai mulți oameni. Mă urc ba pe o scară, ba pe alta nu văd nimic. Cînd mă uit după coș, în stînga, văd pe Cîrpinișeanu și pe Gavrilescu, cîrciumarul, morți de frică.

Zic :

— Aici ești...

— Stai, frate-meu !...

— Dar cînd l-ai bătut o noapte întreagă pe taica de ce n-ai vrut să fim frați ? Și acum vrei să fim cu toții frați ?

Îl iau de subțiori și cînd îi dau drumul de la cătul trei, pînă jos a ajuns. Acolo cînd a ajuns, alții au sărit cu cărămizi, cu bîte, cu bețe pe el.

La 8 zile după întîmplarea asta m-au luat jandarmii de acasă.

M-au legat cu mîinile la spate și m-au băgat într-un grajd unde erau mai mulți. Dimineața ne-am pomenit legați cu frînghia cu mîinile la spate, cu toții șnur.

Am stat 4 luni și 13 zile la închisoare. Ne-au scos la curtea cu juri — eram cinci inși. Ne-au condamnat apoi la ocnă.

Și am făcut 7 ani de ocnă. M-au băgat în pușcărie pe ziua de 2 iulie 1907 și am ieșit de acolo în 1914, tot în iulie.

Iordan CAVANESCU
comuna Jigănești,
județul Teleorman

„...Să avem și noi cu ce trăi"

...Lumea din cîteva sate se strînsese la primărie. Erau de față și cîțiva din boierii care nu fugiseră : Gavrilescu din Săcuieni, și unul Mitache Borovăneanu. Vroiam să-i convingem să fie mai omenoși cu învoiala. De față era și subprefectul Balaban. Văzînd atîta lume adunată, acesta ia telefonul și cere armata, zicînd că e pericol. Vorbea franțuzește. Eu, care aveam vreo trei clase de liceu, am înțeles despre ce-i vorba. I-am spus unchiului meu, unul Costache Dumitrache, veteran de la 1877, că subprefectul cere ajutorul armatei. Unchiul meu, nimic ; se repede la subprefect, cerîndu-i să se dea la o parte de la telefon. Degeaba însă subprefectul apucase să vorbească cu cine trebuia. Am pornit de la primărie lume multă, pînă la distanța de 200 m de Cîmpeni. Acolo, armata : infanteria era baricadată dintr-o margine în alta a șoselei, iar în spate se afla un escadron de cavalerie. Veteranul Costache Dumitrache suna însă cu trompeta înaintarea noastră și mergea înainte către soldați. A apărut imediat un ofițer de la școala de cavalerie. Cu un revolver a tras în sus o dată. Moș Costache Dumitrache, cu căciula în mînă, că nimeni nu era înarmat nici cu un bețișor ca fusul, zise :

— Domnișorule, nu facem nimic, vrem și noi să avem cu ce trăi.

Pac ! i-a tras un glonț în git. Moșu a căzut. După aceea, escadronul de cavalerie s-a năpustit asupra mulțimii. A lăsat în urma lui 11 morți și mai multe zeci de răniți.

Constantin VASILESCU
comuna Răzvadu de Sus,
județul Dîmbovița

★

Extrase din documente privind răscoala din 1907 a țăranilor din România aflate în Arhiva Institutului de studii istorice și social-politice de pe lîngă C.C. al P.C.R.

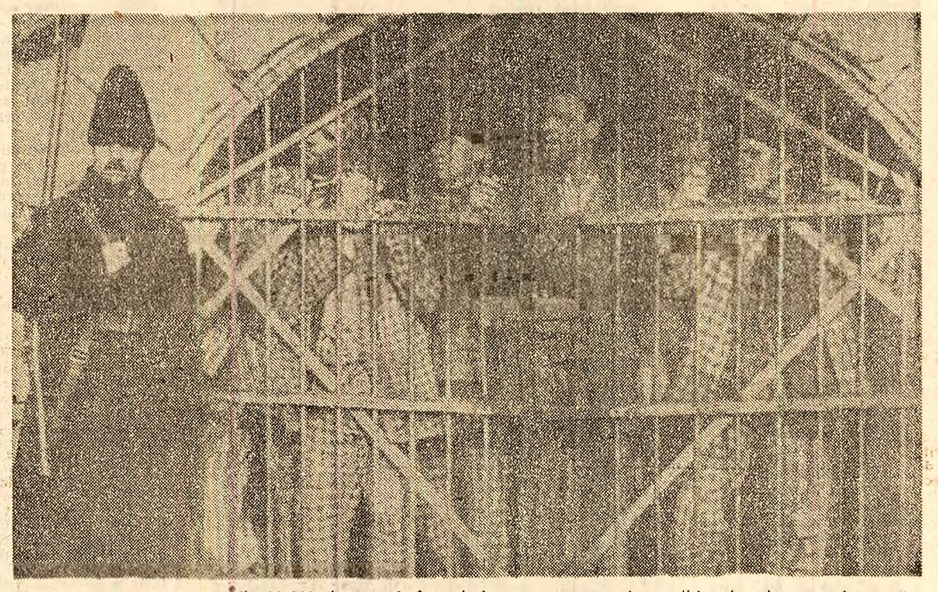

După ce a pisat cu tunurile 11 000 de țărani, făcîndu-i una cu pămîntul, coaliția burghezo-moșierească le-a împărțit celor rămași în viață ani de ocnă cu nemiluita

VORBESC DOCUMENTELE VREMII...

Statistici ale vremii ne dezvăluie inechitatea flagrantă în repartiția pămîntului. Reproducem, după lucrarea „Proprietatea rurală în România", aparținînd economistului G. D. Creangă, apărută în București, în 1907, următoarele date semnificative : în anul 1905 un număr de 4 171 proprietari — ce reprezentau abia 0,45 la sută din totalul proprietarilor de pămînt — dețineau 62,7 la sută din suprafața agrosilvică a țării — adică 5 882 641 ha, în vreme ce restul de 99,55 la sută dintre proprietari — 920 939 de familii țărănești, cu suprafețe pînă la 10 ha, posedau doar 37,3 din suprafața de teren, ceea ce însemna 3 503 645 ha. În statistica de față nu sînt cuprinse alte 300 000 de familii care nu posedau la acea dată nici o brazdă de pămînt. Această situație l-a determinat pe reputatul economist să afirme : „Cea mai anormală și mai păgubitoare stare pentru o țară din toate punctele de vedere o formează cele două extremități ale proprietății : pulverizarea proprietății țărănești, pe de o parte, latifundiile, adică moșiile cu o întindere foarte mare, de regulă peste 500 ha, pe de altă parte ; o stare ce din nenorocire există la noi, ca în nici o altă țară din Europa, exceptînd Rusia".

921 000 familii țărănești *dețineau* **37,3 la sută din suprafața agricolă**

4171 proprietari agricoli *dețineau* **62,7 la sută din suprafața agricolă**

„Hrana sătenilor sfidează mizeria cea mai cruntă..."

Situația de mizerie în care a fost adusă țărănimea ca urmare a spolierii ei de către moșieri, arendași, cămătari și-a găsit expresia cea mai pregnantă în modul de alimentație a acesteia. Cercetările medicului *G. D. Scraba*, înfățișate în lucrarea sa, *„Starea socială a țăranului"*, București 1907, au arătat că, în raport cu anul 1860, la începutul sec. XX țăranului îi revenea de 2 ori mai puțin lapte de vacă, de 4 ori mai puțin lapte de capră, cu 27 la sută mai puțină brînză și carne de miel și cu 35 la sută mai puțină carne de porc. Scăzuse mult și consumul anual de porumb pe cap de locuitor, de la 230 kg în 1876 la 146 kg în 1903. Potrivit calculelor făcute de *Gh. Manolescu* în studiul *„Statistica animalelor tăiate pentru consumația publică în România"*, publicat în 1908, consumul mediu de carne pe cap de locuitor — în care erau incluse și cantitățile destinate orașelor — se ridica, în ajunul răscoalelor, abia la 8,993 kg, pe cînd la aceeași dată nivelul acestui indicator atingea 59,87 kg de carne în Anglia și Irlanda, 52,7 în Germania, 35,6 în Franța și 31,7 în Belgia. O asemenea stare de fapte l-a făcut pe medicul *A. Urbeanu* să declare în 1901 în lucrarea sa *„Îmbunătățirea alimentației țăranului român"* : **„Nu mi-a fost dat să constat, pe temeiul cifrelor, la vreun popor din lume, a cărui hrană a fost studiată mai de aproape, un mod de alimentație mai nerațional, mai primitiv și mai insuficient".**

Cîțiva ani mai tîrziu, același medic afirma într-o altă lucrare a sa, *„Cercetări noi asupra alimentației populației"*, că **„Hrana sătenilor în cele 300 de zile de post sfidează mizeria cea mai cruntă ce poate cădea vreodată pe capul unui popor".**

„Nu e dreptate pentru țărani!"

Situația materială grea a țărănimii se împletea cu lipsa de drepturi politice. În cunoscutul său pamflet **„1907 din primăvară pînă în toamnă", I. L. Caragiale** remarca : *„imensa clasă a țăranilor nu are, propriu vorbind, nici un reprezentant natural al intereselor ei în Cameră, deși această imensă clasă ar avea dreptul după lege să trimită (la al III-lea Colegiu electoral) din toată țara cam 20 la sută din membrii Camerei deputaților. Colegiul al III-lea votează prin delegațiune, iar deputații sînt... impuși, fără putință de împotrivire, maselor țărănești"*. Împotriva abuzurilor și samavolniciilor, țăranul nu găsea dreptate nicăieri, nici în justiție. În studiul său **„Pentru ce s-au răsculat țăranii"**, apărut în București în 1907, **Radu Rosetti** nota : *„Nu cunosc un caz în care, pînă la urmă, un țăran să fi căpătat dreptate împotriva unui proprietar sau arendaș"*.

Supremul dispreț al coaliției burghezo-moșierești pentru soarta țărănimii l-a constituit sălbatica reprimare a răscoalelor țărănești. Într-o deplină armonie, liberalii și conservatorii — cele două partide reprezentative ale reacțiunii — au îndreptat tunurile asupra satelor, împărțind astfel „pămînt și dreptate" țăranilor răsculați.

Le-am dat pămînt !

ISER (1907)

CUM ARĂTA UN „CONTRACT AGRICOL" DIN 1907

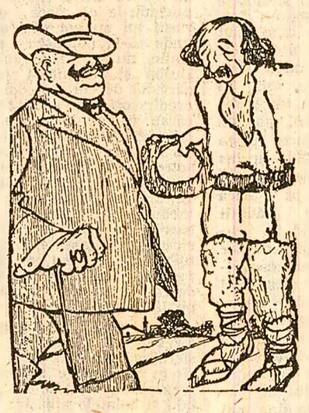

Țăranul : — Boierule, nu mai am nici ce mînca !

Boierul : — Lasă, n-ai grijă, lucrează comisia parlamentară

ISER (1907)

Un factor de agravare a spolierii la care erau supuși țăranii l-a constituit arendășia, care a căpătat mari proporții la începutul secolului XX. Ancheta statistică oficială publicată în 1907, intitulată „Creșterea arenzii pămîntului în bani și dijmă, a pășunatului și a prețului muncilor agricole" constată că între 1870—1906 arenda sporise pînă la 500 la sută. În goana după cîștiguri cît mai mari și mai rapide, arendașii string nemilos chinga învoielilor agricole, impunînd țăranilor condiții tot mai împovărătoare. Iată ce scurt ce consemnează contractul agricol încheiat în 1907 între locuitorii comunei Lapoșu, județul Buzău și proprietarul moșiei, Mihale Georgescu, (reprodus din lucrarea „Marea răscoală a țăranilor din 1907" — Editura Academiei 1967) :

„1) Noi, locuitorii declarăm prin acest act că învoim toate vitele noastre pe această moșie în izlazul ce ni-l va destina dl. proprietar fără a ne atinge de lăstarul pădurii și ne obligăm a plăti de fiecare vită mare cîte 6 lei, de fiecare oaie, capră și rimător cîte un leu și 30%... ; 2) Asemenea ne-am învoit să punem porumb pe această moșie... și drept plată le vom da dijmă din trei una din toate, care dijmă o vom transporta la pătulele moșiei : 3) Cei care avem porumb sau semănături și vitele învoite pe moșie vom face cei cu boi de jug patru zile cu carul unde ne va chema, iar cei cu brațele cîte opt zile și toți vom avea a da cîte zece oca fasole de nume, iar cei care avem numai vitele învoite pe moșie vom lucra două zile unde vom fi chemați ; 4) Pentru paza locurilor de porumb vom da de nume cîte o baniță porumb în știuleți".

Alături de dijmă, în componența plăților pentru arenda pămîntului intrau și rușfeturile — un conglomerat de obligații suplimentare pe care țăranul trebuia să le achite marelui proprietar, în afară de dijma sau arenda în bani, așa cum se desprinde din următorul „Act de învoială", încheiat în 1906 între marele moșier Gh. Gr. Cantacuzino, pe atunci prim-ministru al țării, și țăranii din Ciocănești-Ilfov :

„...pentru locurile ce vom lua pentru porumb ne obligăm a munci în reșfet din trei una, adică pentru fiecare pogon dat noi vom lucra pentru domnul proprietar două pogoane... Ne obligăm fiecare din noi, semnați pe prezentul contract, ca fără plată să facem cîte 4 zile cu mîinele și două zile cu carul, acolo unde ne va chema dl. proprietar, ne mai obligăm a semna fără altă plată și să tăiem pe eleșteul proprietății, să cărăm la curte, atunci cînd ne va cere dl. proprietar, șase prăjini de trestie". (Arh. St. București, fond pref. Ilfov, dos. 131/1906, f. 38 și 53).

Rapacitatea și cinoșenia arendașilor au determinat un șuvoi de plîngeri ale țăranilor către autorități. Iată un extras din plîngerea țăranilor din comuna Rast, jud. Dolj, adresată regelui în 1905 : **„Brațele noastre gem obosite de osteneală și inima în noi plînge fiindcă pe moșia Rast muncim două și trei părți pentru moșia sa, (e vorba de arendaș — n.n.) fără nici o plată și pentru noi abia rămîne a 4-a parte. Toate acestea... nu devin decît din cauza sus-zisului arendaș care de la primul an, 1902, venit pe această moșie, s-a arătat răuvoitor asupra noastră și precugetător a ne vedea în sapă de lemn prin nemaipomenite greutăți puse asupră-ne, peste putere de a le suporta". „Acest arendaș — se plîngeau la începutul anului 1907 Ministerului de Interne țăranii din Flămînzi (Botoșani) — a urcat prețul pămîntului cu fiecare an. La venirea d-sale... ca arendaș a rostit cuvintele că are să ne facă să mulgem șapte o capră, să îmbrăcăm șapte un suman și să ne servim șapte de un topor..."**

31 la sută din locuitorii satelor trăiau în bordeie și colibe

O priveliște revelatoare a sărăciei maselor țărănești ne oferă și situația locuințelor. Chiar statistica oficială întocmită pe timpul Expoziției din 1906, organizată cu prilejul împlinirii a 40 de ani de domnie a regelui Carol (de aici și marea rezervă ce se impune față de veridicitatea cifrelor — n.n.) recunoaște că 31 la sută din totalul populației sătești trăia în bordeie sau în mizere locuințe cu o singură cameră.

REPORTAJ PE GLOB ● REPORTAJ PE GLOB ● REPORTAJ PE GLOB

Scriitorul Daniel Schorr își sfătuiește compatrioții:

„Nu vă îmbolnăviți în America"!

● O PANCARTĂ PE UN STADION DE FOTBAL : „WALCOTT CAUTĂ UN MEDIC" ● „DEPLASAREA LA SPITAL S-A FĂCUT... CU DRICUL" ● PESTE 1 000 DE DOLARI PENTRU 5 ZILE DE TRATAMENT ● CÎND ASISTENȚA SANITARĂ ESTE „O OBLIGAȚIE A GUVERNULUI", DAR „NU UN DREPT AL CETĂȚENILOR"

Autorul cărții cu titlul alăturat — Daniel Schorr — apărută în editura „Aurora Publishers", a luat parte la o vastă operațiune de investigații întreprinsă de cunoscuta companie de televiziune „C.B.S." cu privire la asistența sanitară în S.U.A. Meritul cărții constă în faptul că dezvăluie cu franchețe și simplitate opiniile unor păturI largi de cetățeni, cu privire la starea precară ce domnește pe „piața americană a sănătății" și care face ca îngrijirea medicală în caz de îmbolnăvire, cu implicațiile ei pecuniare, să constituie un adevărat coșmar pentru milioane de familii.

Am străbătut un continent de la un capăt, la altul pentru a cunoaște situația sanitară din S.U.A. — arată autorul. Concluziile sînt amare : **„Asistența medicală nu poate satisface nici păturile înstărite ale populației, pentru a nu mai vorbi de cele sărace".** Milioane de americani nu beneficiază de ajutor medical pentru că nu sînt în stare să-l plătească, sau — ceea ce ar părea paradoxal într-o țară cu o întinsă rețea de spitale și cadre sanitare cu înaltă calificare — „nu-l găsesc" atunci cînd au nevoie de el.

8 000 de medici absolvă anual facultățile de medicină din Statele Unite ; dar mulți dintre ei preferă să lucreze în marile orașe sau în suburbiile acestora. Stabilirea unui medic într-o localitate mărunță depinde de hazard. Iată, de pildă, cazul orășelului Walcott (statul Indiana), care de mai bine de 2 ani n-a putut găsi un doctor. În legătură cu aceasta o localnică relatează : **„Soțul meu a avut un atac de cord într-o zi, la orele șase dimineața. Am încercat să-l ajut singură, dar totul a fost zadarnic. Dacă în orașul nostru ar fi fost un medic, soțul meu ar mai fi trăit. Și avea doar 39 de ani".** În asemenea ocazii — menționează autorul cărții — unii locuitori din Walcott se adresează lui Boby Foster, directorul biroului de... pompe funebre, care le pune la dispoziție dricul pentru a-i transporta pe bolnavi la spitalul din Lafayette. Cetățenii orașului s-au adresat în repetate rînduri autorităților, cu rugămintea de a-i ajuta să găsească un medic. Ei au publicat anunțuri în toate ziarele marilor orașe — pînă spre Chicago, au instalat și o pancartă pe un stadion de fotbal : **„Walcott caută un medic".** Se pare însă că norocul nu le surîde.

O situație și mai precară au constatat anchetatorii de la „C.B.S." în localitățile cu o populație majoritară de culoare. Astfel, în districtul Lee din statul Arkansas, la 21 000 de locuitori, în majoritate negri, există doar 4 medici și, cu toții stabiliți în orașul Marianna. Ceea ce îngrijorează cu deosebire pe pacienți nu e însă drumul lung pe care sînt nevoiți să-l străbată pînă la cabinetul medical, cît mai ales prețurile consultațiilor medicale — care se ridică la 10—25 dolari.

Preferința cadrelor medicale pentru cartierele înstărite ale marilor orașe sau localitățile cu o populație densă are ca urmare o înrăutățire perpetuă a situației sanitare în diferite regiuni ale țării. În înseși orașele mari, majoritatea medicilor lucrează în cartierele cu populație înstărită, zonele cu populație săracă resimțind evident lipsa de cadre medicale. Potrivit calculelor, în prezent două treimi din numărul medicilor americani nu deservesc mai mult de jumătate din populația țării. Situații ca acelea amintite afectează în ultimă instanță și învățămîntul de specialitate, cu atît mai mult cu cît ultimele reduceri ale alocațiilor de stat pentru sănătate pot duce prin ele însele la diminuarea activității în acest sector, dacă nu chiar la închiderea unor școli medicale. Ținînd seama de toate acestea, doctorul Robert Marston, directorul Institutului național de medicină, a ajuns chiar să afirme că problema constă în **„a salva învățămîntul medical de pieire".**

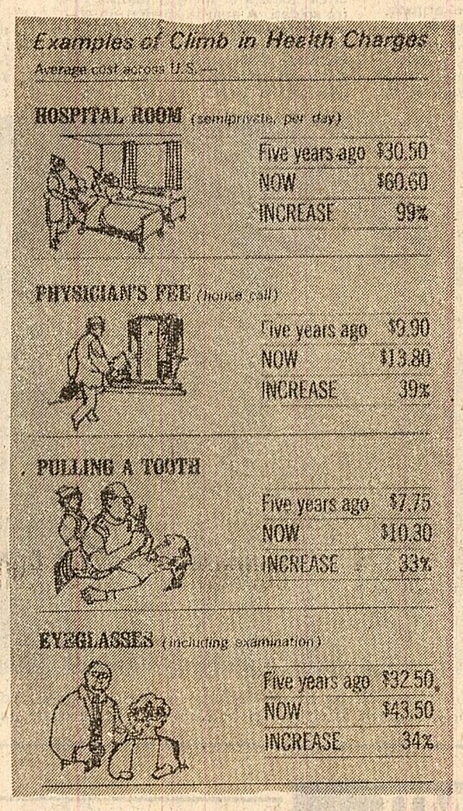

Graficele de mai sus — pe care le reproducem dintr-un număr recent al revistei „U.S. News and World Report" — înfățișează creșterea medie a costului asistenței medicale în Statele Unite în ultimii cinci ani :

1) **Costul zilnic al unei camere semiprivate de spital**

Cu cinci ani în urmă	— 30,50 dolari
În prezent	— 60,60 „
Procentul de creștere	99

2) **O consultație medicală la domiciliu**

Cu cinci ani în urmă	— 9,90 dolari
În prezent	— 13,80 „
Procentul de creștere	39

3) **Extracția unui dinte**

Cu cinci ani în urmă	— 7,75 dolari
În prezent	— 10,30 „
Procentul de creștere	33

4) **Onorariu pentru o pereche de ochelari**

Cu cinci ani în urmă	— 32,50 dolari
În prezent	— 43,50 „
Procentul de creștere	34

Orașul Chicago este considerat „capitala medicală" a Statelor Unite. Aici se găsește cartierul general al marii companii medicale „A.M.A.", al cărei buget anual se ridică la suma de 34 milioane dolari. În oraș funcționează 80 de spitale. Dar în ghetourile din partea de vest a orașului, unde trăiesc 300 000 de oameni și unde mortalitatea este de 3—4 ori mai ridicată în comparație cu nivelul general, spitalul „Cook-County" nu poate face față necesităților. „Cînd am vizitat spitalul — relatează Schorr — **pe culoarele lui domnea o mare animație. Peste o mie de bolnavi se îmbulzeau la ușile cabinetelor medicale. Să intri la doctor acolo e considerat un adevărat noroc".**

Există totuși destui „norocoși" care obțin paturi în spital. Dar ei au de plătit prețurile exorbitante fixate de administrațiile spitalelor. În acest sens, autorul cărții citează numeroase cazuri semnificative. De pildă, un cetățean din San Francisco, A. Friedman — s-a internat anul trecut în spital. Starea sănătății lui necesita o operație ușoară din punct de vedere chirurgical, dar grea din punct de vedere... financiar. Iată o listă a cheltuielilor suportate zilnic de pacientul respectiv la un spital din orașul său : asistența surorii de caritate — 28,18 dolari, șederea în spital (costul patului) — 71,50 dolari, alimentația 6,30 dolari, alte servicii — 8,14 dolari, întocmirea fișei de „evoluție a bolii" — 3,97 dolari, frizerul — 1,99 dolari și... venitul spitalului — 8,79 dolari. În a cincea zi, cetățeanului i s-a înmînat nota de plată ; pacientul datora spitalului 641,35 dolari. Cheltuielile nu s-au oprit însă aici. Pacientul a mai plătit chirurgului un onorariu de 300 de dolari, iar anestezistului, 76,50 dolari. Așa încît cele cinci zile de tratament în spital l-au costat nu mai puțin de 1 017,85 dolari.

Iar cazul acesta nu constituie o excepție, ci dimpotrivă. Atunci cînd se îmbolnăvesc, milioane de americani își irosesc rezervele financiare pentru a face față cheltuielilor de spitalizare care cresc vertiginos. Cu 10 ani în urmă o intervenție chirurgicală costa de două ori mai puțin. Pentru un pat, cetățeanul plătește în unele spitale din marile orașe sume cu mult mai mari decît cele arătate, ca de pildă : la Chicago 90 dolari, New York 103 dolari, Los Angeles 117 dolari etc. **„Ne-am oprit mai mult la aspecte pe care le oferă spitalele noastre** — spune Schorr — **deoarece în activitatea lor se reflectă clar criza prin care trece asistența sanitară în S.U.A.".**

În 1965, guvernul federal a elaborat programele „Medicare" și „Medicate", care prevedeau, printre altele, și finanțarea asistenței medicale pentru săraci și bătrîni. Dar ca rezultat al creșterii afluenței de bolnavi, prețurile serviciilor medicale au sporit și continuă să sporească în așa măsură, încît reduc considerabil efectele scontate prin aplicarea programelor amintite. Grupul investigator de la „C.B.S." a luat parte la o adunare a pensionarilor din St. Petersburg (statul Florida) pentru a asculta opiniile acestora. O bătrînă le-a declarat: **„Dacă m-aș îmbolnăvi, aș vrea să adorm și să nu mă mai trezesc, fiindcă m-am săturat să tot aud vorbindu-se la nesfîrșit despre ajutorul medical și costul lui".** Patricia Bell, funcționară la Direcția asigurărilor sociale din statul Florida, a relatat, la rîndul ei, amănunte privind situația sanitară în statul respectiv : **„Cunosc o femeie** — spunea ea — **căreia nu-i putem cumpăra proteză dentară. Ea nu poate mînca pentru că n-are dinți. Ca urmare, femeia trebuie internată periodic în spital. Există, de asemenea, oameni care au devenit invalizi numai pentru că nu le putem cumpăra ochelari. Programul „Medicare" nu prevede cheltuieli pentru asemenea scopuri".**

Nici programul „Medicate" nu dă rezultatele așteptate. El cuprinde în prezent doar 14 milioane de cetățeni, cifră care depășește cu puțin a treia parte din cele 40 de milioane, cît numără populația lipsită de mijloace materiale adecvate. Rezultatele scontate sînt de asemenea anihilate și de goana după cîștig a medicilor, care știu să-și sporească veniturile folosindu-se de chiar programele guvernamentale de asistență medicală. Comisia financiară a Senatului a și întreprins în acest scop o anchetă, arătînd că, pe seama pacienților incluși în programul „Medicate", mulți medici obțin un venit anual de 25 000 dolari, iar unii ajung și la cîștiguri de 100 000 de dolari. Referindu-se în acest context la cele două programe oficiale, senatorul Long a dezvăluit **„caracterul lor de jaf".**

„Dreptul la sănătate" este un deziderat despre care se vorbește mult în America, dar înfăptuirea lui lasă evident de dorit. Într-o convorbire a autorului cărții cu o personalitate din conducerea Ministerului Sănătății și Asigurărilor Sociale din S.U.A., acesta a declarat că privește asistența sanitară **ca pe o obligație a guvernului, dar „nu ca pe un drept al americanilor".** Doctorul Gerald Dorman, președintele „Asociației Medicale Americane", a confirmat, de altfel, această poziție, spunînd la rîndul lui : **„Eu nu privesc asistența sanitară din punctul de vedere al dreptului. Cred că îngrijirea pacientului este o datorie a medicului".**

„Dar cine trebuie să plătească pentru aceasta ? — a fost întrebat Dorman.

„În primul rînd pacientul însuși, în al doilea rînd familia lui, în al treilea rînd autoritățile locale și în ultimul rînd guvernul federal".

„Este limpede — notează cu amărăciune Daniel Schorr — **că pe „covorul fermecat" care-l introduce pe pacient în cabinetul medicului nu se poate visa".**

ADEVĂRATUL PREȚ AL „LACRIMILOR PĂMÎNTULUI"

● DESTINUL BIZAR AL ȘLEFUITORILOR DIN ANVERS... ● ...ȘI DRAMA MINERILOR NEGRI DIN TRANSVAAL ● LEGENDA „TRANDAFIRULUI DE AUR" ÎN VERSIUNEA CONCERNELOR

Țipătul acesta straniu care se aude izbucnind dintre degetele omului cu lupă telescopică la ochi seamănă cu un vaier de mineral străpuns de cuțit pînă în inimă, cu un șuier de coasă izbită de cremene, cu țiuitul prelung al cristalului tăiat de polizor. Este țipătul diamantului. În jurul meșterului șlefuitor (care a primit piatra pentru a o desface și a o transforma în briliante), învățăceii în halate albastre s-au strîns ca studenții în practică la un mare chirurg pus să opereze în cristalinul unui ochi viu.

Mai tare ca orice metal, capabil să sfarme cea mai dură rocă, diamantul nu se lasă tăiat decît de un seamăn al său și, de aceea, tăișul cuțitului este o lamă circulară făcută din sute de diamante ascuțite și încastrate într-un disc de oțel special pus să se rotească cu cîteva mii de turații pe minut. Așa a fost tăiat uriașul „Cullinan" de 3 106 carate, adică 621,2 grame, descoperit în 1905 în Africa de Sud, din care s-au șlefuit nouă mari briliante și alte 95 mai mici. Cel mai mare dintre ele, supranumit „Steaua Africii" (530,20 carate), a fost montat în sceptrul Angliei, cel de-al doilea (317,40) carate — în coroana imperială a acestei țări, iar cel de-al treilea, de numai 94,40 carate — în sceptrul personal al reginei. Din „Excelsior", scos din minele diamantifere ale Transvaalului la greutatea nativă de 995,2 carate, s-au tăiat 21 de pietre, dintre care cea mai mare este de 70 de carate. Din „Marele Mogul", descoperit în 1650 în India, n-a mai rămas decît „micul Orlov" — titularul, despre care se spune că ar fi avut 280 de carate, dispărînd pentru totdeauna prin secolul XVIII. „Regentul", care se păstrează la Luvru, are 136 de carate și a fost vîndut de către Thomas Pitt, fostul guvernator al Madrasului, lui Philippe d'Orleans, pentru „modesta" sumă de 375 milioane de franci. „Koh-i-noor" înfrumusețează coroana reginei Angliei și această alună de diamant care cîntărește 108,93 carate este evaluată astăzi la aproape două milioane de lire sterline.

Diamantelor li se mai spune și „lacrimile pămîntului". În atelierele șlefuitorilor din Anvers țipă pietrele din minele africane, reeditînd parcă în glas de mineral strigătul a tot ce înseamnă epopeea umană a diamantului — de la geamătul muncitorilor negri, la scrîșnetul dinților, la șuierul harapnicelor, la picurul sudoarei, la gîlgîitul sîngelui și zornăitul mărunțișului plătit pentru munca grea a celor care abia scot în medie două carate, adică 0,4 grame dintr-o tonă de mineral. Aici, sub cuțitele polizoarelor și sub șmirghelul de șlefuit acoperit cu pulbere de diamant, se încheie și o epopee a umilinței, căci în ultimul țipăt al pietrei este închisă lumina ochilor celor puși să dea din priceperea și talentul lor strălucire unor valori de milioane, în schimbul unor salarii de mărunți funcționari.

Transvaalul, principalul furnizor de „materie primă" al atelierelor din Anvers, cu zăbrele și paznici înarmați pînă în dinți, este descoperirea a doi acrobați-circari, „Duo Barnato" care în urmă cu peste un veac, în timpul unui turneu la periferia Johannesburgului, au cumpărat de la un căutător de diamante beat un pumnișor de pietre translucide. Și-au spus atunci cei doi că, dacă nu vor reuși să le vindă, aveau să le coasă pe costumele lor de saltimbanci pentru a le aminti de marea prostie pe care o făcuseră lăsîndu-și în Africa de Sud banii pe cîteva pietre neșlefuite. Dar le-au vîndut în Europa cu zece lire sterline caratul, fără măcar să știe că unitatea de măsură din comerțul în care s-au aruncat apoi cu trup și suflet venea de la bizantinianul „Keration" — fărîmitura de anafură luată de drept-credincioși la împărtășania de sfîntul Ioan Gură de Aur. Astăzi, unitățile faimosului „Diamond Corporation" sînt întreprinderi tentaculare, cu poliție și armate proprii, cu cazărmi pentru minerii de culoare din Kimberley, Bultfontain, Dutoitspan, Wesselton și Jagersfontain, și cu internate severe pentru șlefuitorii și învățăceii lor din „Diamantbewerkers Petrus en Paulus" și „Diamantschool-Lier" din Anvers.

Căci diamantul, prin destinul său, aparține unei lumi închise : cu rețele de sîrmă ghimpată străbătută de curent electric sub înaltă tensiune în jurul bazinelor diamantifere, cu conteinere sigilate și vagoane blindate pentru transportul minereului, cu seifuri grele pentru pietrele neșlefuite, cu zăbrele groase și puștimitraliere pentru atelierele șlefuitorilor și cu geamuri de sticlă anti-glonț și subtile instalații de alarmă pentru vitrinele bijutierilor din Saint-Honoré și Five Avenue. O lume închisă, în care sînt oameni. Cîteva sute de mii în Transvaal, și în alte zone africane, în Matto Groso, pe Coasta de Aur sau în Borneo. Apoi, cîteva mii în atelierele Anversului și Amsterdamului, în aceste săli cu lumina zilei traforată de zăbrele, unde în halate albastre sînt vîriți tineri cumpărați de la familiile lor de la 12 ani, pentru a îmbătrîni și a-și scurge zeama ochilor sub lentilele telescopice. Și piatra nativă țipă atunci cînd trupul i se desface în bucăți. Țipă scăldată în pulbere de stele, iar cei ce o taie și o fasonează contractează, după 20—30 de ani de muncă, cea mai nobilă dintre tuberculoze, „oftica diamantiferă". Dar există oftică și oftică ! Cînd faci o banală silicoză nimeni nu dă doi bani pe bojocii tăi, dar cînd te-a căpătuit „Diamond Corporation" cu o tuse cu stropi de sînge din pulbere de diamant, măcar le poți lăsa urmașilor plăminii care, oricum, aparțin tot concernului, căci pulberea ai înghițit-o ilicit, și ea nu te viră în groapă decît după înhalarea unui anumit număr de carate.

Frica de furt începe încă de acolo unde concernele fură din pămînturile rolelor de foraj în rocă dură sau a altor aparate tehnice. Africa dă 95—98 la sută din producția mondială de diamante, America de Sud 2—5 la sută, iar restul lumii — ceva mai puțin de 0,1 la sută. India, unde diamantul a început să fie căutat încă de acum patru milenii, și-a epuizat de mult minele. Statele Unite, lipsite aproape cu desăvîrșire de zăcăminte diamantifere, își ghiftuiesc seifurile cu diamante cumpărate cu toptanul, dat fiind prețul mereu în ascensiune al acestei mărfi.

Oamenii i-au zis acestul cristal de carbon pur „diamant", de la grecescul „adamas-antos", ceea ce înseamnă „de neimblînzit, de neînfrînt". Puritatea, strălucirea și tăria lui i-au dat nobletea. Duritatea lui este de o mie de ori mai mare decît aceea a cuarțului și de 150 de ori decît a korundului. Încălzit pînă la incandescență nu arde, ci doar își schimbă culoarea pentru a și-o recîștiga încetul cu încetul după trecerea anilor. La peste 1 400 de grade se mistuie într-o flacără exterioară care nu-l atinge, topindu-l încetul cu încetul într-o strălucire de aureolă orbitoare. Lucrul acesta este bine știut de proprietarii atelierelor de șlefuit care, după fiecare zi de lucru, ard în cuptoare speciale toate deșeurile prelucrării, precum și gunoaiele strînse peste zi, pentru ca focul aprins la 1 200 de grade să ardă totul, lăsînd pe placa de azbest doar grăunții minusculi sclipind în cenușă. În limbajul pietrelor prețioase ametistul înseamnă sinceritate, smaraldul — virtute, rubinul — amor, safirul — înțelepciune, topazul — prietenie. Diamantul înseamnă puritate și fidelitate. Dar în limbajul intim al traficului de valori, diamantul rămîne mai curînd așa cum îl numea Egon Erwin Kisch, a cărui umbră trecătoare parcă am zărit-o în Pelikanstraatul Anversului : „Strălucind pe pieptul rivalei ca o medalie pentru merite amoroase sau ca răscumpărare întru iertarea infidelităților conjugale...".

Șlefuitorii individuali nu au putut ține piept concernelor diamantifere și s-au angajat calfe la șlefuitul pe bandă rulantă. Artizanatul a cedat și aici în fața marii industrii. Mai sînt cîțiva ultimi mohicani care nu execută decît comenzi speciale, ori care s-au lansat în riscanta aventură a tăierii pietrelor de contrabandă aduse pînă aici, pe căi ocolite. În cele două școli, patronate de concernele diamantifere ale Anversului — halate albastre, scaune pivotante, strunguri de ceasornicari, mini-polizoare moderne, lumină de neon, supraveghetori cu ochi de cerberi, regulamente draconice, miini tinere, agile, pricepute, selecționate după criterii cu forță de lege, bunăcredință adolescentină și, în fiecare încăpere, pe peretele dinspre răsărit, cîte o cruce, aceeași cruce purtată cindva de misionarii care, cu pușca ascunsă sub sutană, au cucerit, în numele coroanei belgiene, minele de diamant ale Congoului. O grămăjoară de pietre „natur", adică atît cît apuci între trei degete, albicioase și translucide ca niște grăunțe de cremene, valorează între o sută și două sute de mii de dolari, dar, după înnobilarea prin șlefuire, cînd fiecare piatră scînteiază în 36 sau 72 de fațete, aceeași cantitate are o valoare de zece ori mai mare. Giganți ca „Excelsior", „Regent" sau „Koh-i-noor" nu s-au mai găsit ; în schimb, pietre cît bobul de mazăre sau cît aluna mai sosesc uneori sub temută escortă pînă în modernele ateliere ale concernelor din Anvers. Astfel de exemplare sînt date pe mîna celor mai pricepuți meșteri, și toată arta constă în a vedea înainte de prima tăietură viitoarea podoabă ce se poate scoate din ea. În acest moment talentul artistului șlefuitor nu poate fi cu nimic mai prejos decît al sculptorului care vede în blocul amorf de marmură viitoarea operă de artă.

...Istorisea bătrînul meu învățător, Konstantin Paustovski, povestea unui curățitor de gunoaie din atelierele meșterilor aurari ; în fiecare seară, măturîndu-le dughenele, omul culegea pulberea de aur din gunoi. Firișoare minuscule, praf de soare, scînteieri de stele amestecate cu fărîmituri de piine, cu tină și rumeguș de lemn. A strîns așa de prin gunoaiele aurarilor toată viața, pînă la adînci bătrînețe și, cînd și-a simțit sfîrșitul aproape, a făcut din pulberea aceea un trandafir de aur pe care l-a lăsat oamenilor.

În atelierele șlefuitorilor de diamante angajați la concernele Anversului, „gunoiul" se strînge cu aspiratoare speciale din care pulberea diamantiferă este separată prin foc. Pînă și hainele învățăceilor sînt spălate în etuve speciale, ca din zoaiele lor să se poată extrage miligramele de pulbere prețioasă.

Într-o piațetă medievală de lîngă Pelikanstraat, plecat din atelierele șlefuitorilor de diamante cu obsedanta imagine a pietrelor care țipau sub cuțite, am avut deodată senzația unei halucinații : ieșirile din patrulaterul piațetei erau baricadate cu blocuri de diamant care se topeau încet la soare. Mi-am frecat ochii. Erau baricade de gheață ridicate de copiii cartierului care își revendicau locul acela de joacă în dauna unui parking automobilistic apărat de biserică. Un prelat discuta aprins cu cîțiva tineri explicîndu-le că, dacă enoriașii lui nu vor mai avea unde să-și parcheze mașinile, nu vor mai veni la slujbă și parohia îi va fi părăsită de cei mai darnici credincioși. Dar copiii, care cărau de pe la bodegi și cofetării blocuri de gheață, își aveau dreptul lor la șotron și minge pe asfalt, în orașul supraaglomerat de mașini. Și disputa se încingea, pe măsură ce soarele de vară topea baricadele de gheață. Prelatul se făcuse roșu ca para focului, larma era de nedescris, mașinile claxonau pe la răspîntii.

Am privit în sus spre ferestrele unui atelier de șlefuitori din care abia ieșisem și, printre zăbrelele groase, am zărit fețele palide și halatele albastre ale puberilor închiși acolo printre cuțitele care tăiau diamante.

Și, pentru moment, țipătul „neimblînzitului" încetase, lăsînd să se audă doar strigătele oamenilor...

Ioan GRIGORESCU

Într-o mină din R.S.A.

RECUNOAȘTERI DIN PRESA OCCIDENTALĂ

SCLAVIE MODERNĂ

Un articol din săptămînalul francez „L'Express" despre viața muncitorilor imigranți din insula Réunion

„Două pachete de țigări !". Patronul barului îl privește pe Yoland, muncitor în vîrstă de 30 de ani, originar din insula Réunion, cu un aer răutăcios și îi aruncă cu dispreț : „Se spune «vreți să-mi dați, vă rog, două pachete de țigări ?» — altfel nu capeți nimic". Această scenă incredibilă s-a desfășurat nu la Johannesburg, în țara apartheidului, ci în Franța, la Mantes-la-Jolie. Victima : un muncitor salariat la uzinele de automobile Chrysler-Simca din Poissy, care, sosit în mai, de pe cîmpurile cu trestie de zahăr ale insulei Réunion, își face aspra ucenicie la banda rulantă, învață ceea ce sînt marile ansambluri și... rasismul. Adică ceea ce este viața de sclav modern a muncitorului imigrant din societatea noastră.

Sînt actualmente vreo 40 000 de imigranți din Réunion în metropolă, din care peste 10 000 lucrează în industrie, ca Yoland. Drama este că acești tineri nu găsesc în metropolă viața la care au sperat acolo, la 13 000 kilometri distanță. Li s-a vorbit despre „o uzină printre flori". Iată-i la Poissy, în lumea asurzitoare și metalică a benzii rulante. Ca și alți muncitori, fac cu greu față operațiunilor executate în serie, într-un ritm nemilos. La Mantes-la-Jolie, Luc, Yoland și tovarășii lor sînt îngrămădiți cîte 9 într-un „apartament" de trei chichinețe. Dormitorul este ocupat de 5 paturi de fier, avînd fiecare cîte un dulap de lemn, de un galben țipător. „O ladă cu săpun" — spun locatarii. Pentru 9 persoane un singur duș, două încălzitoare cu gaz. Ceea ce provoacă îmbulzeală la plecarea și la întoarcerea de la uzină. „Pînă să-i vină rîndul la spălat, ultimul trebuie să aștepte o oră" — explică un muncitor. Pentru această „locuință" foarte spartană, tînărului din Réunion i se reține 140 de franci din salariu, ceea ce pentru întregul apartament reprezintă o chirie frumușică de 1 260 de franci ! Căci pentru proprietari nu există profituri mici.

Acolo, în insula lor depărtată, acești tineri au visat mult la metropolă. Decepția lor este cu atît mai mare. Dick, 18 ani, de origine indiană, explică : „Viața pentru mine înseamnă doar atît : să muncești, să mănînci, să dormi". Fără nici un fel de distracții, sau aproape. El adaugă : „Tinerele fete nu vor să iasă cu noi". Muncitorii imigrați se resemnează adesea în fața gesturilor de ostilitate. Uneori însă acestea sînt de nesuportat. „Un șef de echipă, povestește un muncitor, mi-a zis într-o zi : „Voi nu reușiți să vorbiți ca oamenii. Vorbiți ca rațele : mac, mac...".

Deși sînt cetățeni francezi, locuitorii din Réunion duc exact viața unor imigranți străini, ba chiar mai rău. Ei se simt ca într-un veritabil gheto. „Străinii au, de multe ori, un contract și beneficiază de protecția statelor lor" — explică unul din conducătorii Uniunii muncitorilor din Réunion în Franța. „Noi nici măcar atît". Un muncitor de la Chrysler adaugă : „Ceea ce nu pot înțelege este că pe hîrtie sîntem francezi, dar în realitate sîntem mai prost tratați decît străinii". Nimic uimitor atunci cînd „blînzii creoli" se supără. La uzina Chrysler incidentele se multiplică, deși acest lucru este dezmințit categoric de conducerea uzinei Chrysler. Nu de mult a avut loc și o grevă spontană. Un insular povestește : „Ne-am aruncat mănușile de lucru pe fereastră și am început să batem ritmic în banda rulantă cu fiare vechi". Dar această explozie rămîne deocamdată embrionară, spontană, nepolitizată. Căci fiii Réunion-ului ezită încă între revoltă și visul reîntoarcerii în locurile natale.

Tovarășul Gheorghe Rădulescu a primit pe ministrul comerțului interior al R. P. Polone

Vineri la amiază, vicepreședintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Gheorghe Rădulescu, a primit pe ministrul comerțului interior al R.P. Polone, Edward Sznajder.

La întrevedere, care s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească, a luat parte Nicolae Bozdog, ministrul comerțului interior. A fost de față Jaromir Ocheduszko, ambasadorul R. P. Polone la București.

Cu acest prilej au fost abordate probleme privind posibilitățile de dezvoltare și diversificare a comerțului cu bunuri de larg consum dintre România și R. P. Polonă, precum și alte probleme de interes reciproc pentru ambele state.

★

Vineri seara a fost semnat la București protocolul privind creșterea și diversificarea schimburilor directe de bunuri de consum pe anul 1972 între ministerele comerțului interior din țara noastră și din R.P. Polonă.

Din partea română, documentele au fost semnate de ministrul Nicolae Bozdog, iar din partea polonă de ministrul Edward Sznajder.

Au fost de față Jaromir Ocheduszko, ambasadorul R.P. Polone la București, și alți membri ai ambasadei.

(Agerpres)

Semnarea programului de schimburi culturale și științifice pentru anii 1972–1973 dintre România și Republica Africa Centrală

Vineri după-amiază a avut loc la Ministerul Afacerilor Externe semnarea programului de schimburi culturale și științifice pentru anii 1972—1973 dintre Republica Socialistă România și Republica Africa Centrală.

Documentul a fost semnat, din partea română, de ambasadorul Valentin Lipatti, directorul relațiilor culturale din M.A.E., iar din partea Republicii Africii Centrale de Alberto Sato, ambasadorul acestei țări la București.

La ceremonia semnării au asistat Nicolae Ecobescu, adjunct al ministrului afacerilor externe, Tamara Dobrin, vicepreședinte al Consiliului Culturii și Educației Socialiste, Alexe Popescu, adjunct al ministrului educației și învățămîntului, alte persoane oficiale, precum și membrii celor două delegații.

Programul, semnat pe baza Acordului cultural guvernamental dintre cele două țări, prevede acordarea de către România a unor burse de studii, precum și de asistență tehnico-științifică, schimburi reciproce de expoziții, de formații artistice, vizite ale unor oameni de știință și cultură, organizarea de gale de film etc.

(Agerpres)

Reglementări în scopul îmbunătățirii activității de gospodărire a mijloacelor materiale și bănești, al apărării integrității avutului obștesc

În scopul îmbunătățirii activității de gospodărire a mijloacelor materiale și bănești, al apărării integrității avutului obștesc, Consiliul de Miniștri a hotărît completarea prevederilor cuprinse în unele acte normative existente în acest domeniu.

Astfel, au fost precizate cadrul organizatoric și răspunderile pentru executarea controlului operativ curent, stabilindu-se ca acest control să fie executat cel puțin o dată pe lună de către conducătorul unității, conducătorii compartimentelor producției, financiar-contabil, aprovizionare-desfacere, organizarea muncii, administrativ. Printre activitățile supuse acestei verificări se numără: recepția și autorecepția materiilor, materialelor și produselor; depozitarea, conservarea și manipularea mijloacelor materiale, lichidarea stocurilor supranormative, peste necesar sau greu vandabile; efectuarea inventarierilor periodice ale mijloacelor materiale; efectuarea încasărilor și plăților în numerar și alte valori; îndeplinirea planului de control de către revizorii de gestiune.

Hotărîrea prevede obligația șefilor compartimentelor de control financiar intern de a propune conducătorilor organizațiilor măsuri pentru remedierea deficiențelor constatate, recuperarea pagubelor, tragerea la răspundere a celor vinovați. Conducătorii de unități au sarcina de a prezenta spre dezbatere, în adunările generale ale oamenilor muncii, cazurile de pagubire a patrimoniului unității, deficiențele constatate de organele de control și măsurile ce se impun pentru continua întărire a apărării avutului obștesc. Ministerele, comitetele executive ale consiliilor populare și unitățile subordonate trebuie să prezinte Ministerului Finanțelor, organelor sale locale situația pagubelor și a realizării planului de control financiar intern.

Printre completările aduse sînt și unele precizări cu privire la blocarea de către Ministerul Finanțelor și bănci a fondurilor destinate plății drepturilor bănești ale personalului tehnic-administrativ cu funcții de conducere, în cazul în care s-au constatat abateri de la dispozițiile legale în gospodărirea mijloacelor materiale și bănești.

Noile măsuri urmăresc să contribuie la exercitarea unui control mai sistematic, operativ, în fiecare organizație socialistă, la prevenirea și înlăturarea deficiențelor și abaterilor de la normele legale, la mai buna îndeplinire a sarcinilor privind gospodărirea avutului obștesc.

(Agerpres)

Cu prilejul celei de-a 24-a aniversări a Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre România și U. R. S. S.

Cu prilejul celei de-a 24-a aniversări a Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Republica Socialistă România și Uniunea Sovietică, vineri a avut loc la București o adunare sub auspiciile Consiliului General A.R.L.U.S.

Au luat parte Mihail Roșianu, președintele Consiliului General A.R.L.U.S., academicienii Ilie Murgulescu și Petre Constantinescu-Iași, vicepreședinți ai consiliului, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, un numeros public.

Au fost prezenți V. I. Drozdenko, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, și membri ai ambasadei.

În deschiderea manifestării a vorbit acad. Ilie Murgulescu.

Despre semnificația Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Republica Socialistă România și Uniunea Sovietică a vorbit Constantin Paraschivescu-Bălăceanu, membru în Consiliul General A.R.L.U.S., și ambasadorul U.R.S.S., V. I. Drozdenko.

În aceeași zi, la Casa prieteniei româno-sovietice din Capitală, a avut loc vernisajul expoziției de artă populară și artizanat din Uniunea Sovietică, organizată de Consiliul General A.R.L.U.S.

Au rostit alocuțiuni Octav Livezeanu, vicepreședinte al I.R.R.C.S., membru al Biroului Consiliului General A.R.L.U.S., și V. S. Tikunov, ministrul consilier al Ambasadei Uniunii Sovietice la București.

Expoziția oferă o imagine a talentului și măiestriei creatorilor de artă populară, care și-au găsit cimp larg de afirmare în anii puterii sovietice. Ea se remarcă prin marea diversitate de genuri și tehnici, prin bogăția materialelor expuse.

★

Cu același prilej, la casele prieteniei româno-sovietice din Constanța și Tg. Mureș au avut loc expuneri despre colaborarea largă, în multiple planuri, dintre România și Uniunea Sovietică. La Brașov, Cluj, Iași, Brăila și Timișoara au fost organizate seri literare și de folclor, gale ale filmului.

(Agerpres)

Cronica zilei

Tovarășul Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, a trimis tovarășului Truong Chinh, președintele Comitetului Permanent al Adunării Naționale a Republicii Democrate Vietnam, o telegramă de felicitare cu prilejul împlinirii vîrstei de 65 de ani.

★

Vineri după-amiază a sosit în Capitală ministrul grec Emmanuel Fthenakis, care va participa la lucrările primei sesiuni a Comisiei mixte guvernamentale de colaborare româno-greacă, ce va avea loc la București.

La sosire, pe aeroportul Otopeni, oaspetele a fost întîmpinat de Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior, de alte persoane oficiale.

Au fost de față Jean Cambiotis, ambasadorul Greciei la București, și membri ai ambasadei.

La invitația Ministerului Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții și a Ministerului Construcțiilor Industriale, se află în țara noastră o delegație de specialiști chinezi din domeniul construcțiilor și materialelor de construcții, care face o vizită de prietenie și schimb de experiență.

Specialiștii chinezi vor fi oaspeții colectivelor unor șantiere, fabrici, institute de proiectare și cercetare.

★

Formația folclorică „Doina Mureșului" din Arad a plecat, vineri, în Austria, unde este invitată să participe, împreună cu alte ansambluri din străinătate, la tradiționalul carnaval anual vienez.

Solii artei românești vor prezenta un bogat program de cîntece și dansuri populare din diferite județe ale țării.

La C.E.I.L. Arad

O preocupare permanentă: diversificarea și calitatea producției

ARAD (Corespondentul „Scînteii", **Gabriel Goia**). — Combinatul de exploatare și industrializare a lemnului din Arad are o carte de vizită prestigioasă, atît pe piața internă, cît și în cele 22 de țări în care exportă produsele sale de calitate superioară.

Urmărind îndeplinirea exemplară a sarcinilor importante care-i revin în actualul cincinal, colectivul de muncă din cadrul C.E.I.L.-Arad a încheiat anul 1971 și prima lună a anului în curs cu rezultate notabile. Astfel, în luna ianuarie a acestui an a fost depășit planul producției globale cu peste un milion lei, iar cel al producției-marfă cu 400 000 lei. Sînt cifre care ilustrează hărnicia și priceperea făurarilor de mobilă arădani, veritabili creatori de frumos. Printre noutățile din acest an, în cadrul producției de mobilă se numără: o sufragerie furniruită cu mahon și finisată cu poliester, avînd o linie modernă și decorativă, garnituri în stil flamand, executate din stejar cu finisaj mat și mese demontabile. O atenție deosebită s-a acordat asimilării în producție a mobilei „Stil", cu sculpturi, tapițerie și finisaje superioare.

— La ultimele confruntări internaționale de la Utrecht, Köln, Götteborg, Chicago, Bruxelles, Moscova sau Milano — ne spunea directorul general al combinatului, inginerul Florin Cristescu — modelele noastre de mobilă s-au bucurat de aprecieri din partea beneficiarilor externi, fiind solicitate în număr sporit. Acest fapt ne onorează, dar ne și obligă să depunem în continuare eforturi pentru continua îmbunătățire a mobilei noastre și livrarea ei în termenele contractuale prevăzute.

Lucrările Comisiei pentru sănătate, muncă și asigurări sociale a Marii Adunări Naționale

Comisia pentru sănătate, muncă și asigurări sociale a Marii Adunări Naționale a dezbătut, vineri, 4 februarie a. c., sub conducerea tovarășului Gheorghe Vasilichi, președintele comisiei, concluziile rezultate din analiza efectuată din însărcinarea Consiliului de Stat asupra activității desfășurate în domeniile asigurărilor sociale și asistenței sociale în țara noastră.

La ședință au participat Petre Lupu, ministrul muncii, președinți ai unor comisii permanente ale Marii Adunări Naționale, cadre din conducerea ministerelor și celorlalte organe centrale cu sistem propriu de asigurări sociale și cu sarcini de asistență socială, precum și reprezentanți ai conducerilor altor organe ale administrației de stat și obștești.

În raportul prezentat și în cursul dezbaterilor s-au evidențiat realizările obținute și au fost relevate unele deficiențe. În baza dezbaterilor și propunerilor făcute de deputați, Comisia pentru sănătate, muncă și asigurări sociale a Marii Adunări Naționale urmează să înainteze Consiliului de Stat raportul cuprinzînd concluziile și propunerile sale, menite să contribuie la îmbunătățirea activității în domeniile asigurărilor sociale și asistenței sociale.

(Agerpres)

vremea

Ieri în țară: Vremea s-a menținut rece în sudul și estul țării. Cerul a fost mai mult senin, exceptînd Bărăganul, Dobrogea, Moldova și estul Transilvaniei, unde s-au produs înnorări mai accentuate și temporar a nins. Pe alocuri, în sud-estul țării și în zona de munte a viscolit zăpada. Temperatura aerului a marcat o ușoară scădere în multe regiuni din țară, oscilînd, la ora 14, între minus 9 grade la Plopana și plus 3 grade la Gurahonț. Local, în Oltenia, s-a produs ceață și chiciură. **În București:** Cerul a fost variabil. Vîntul a suflat slab pînă la potrivit. Temperatura maximă a fost de minus un grad.

Timpul probabil pentru 6, 7 și 8 februarie. În țară: Vremea se va încălzi treptat în cea mai mare parte a țării. Cerul va fi variabil, mai mult noros, în primele zile, în Moldova, în estul Transilvaniei și în Maramureș, unde vor cădea ninsori locale. În rest — precipitații izolate. Vînt potrivit. Minimele vor fi cuprinse între minus 12 și minus 2 grade, iar maximele între minus 3 și plus 7 grade, local mai ridicate. Ceață locală. Izolat, polei. **În București:** Vremea se va încălzi. Cerul va fi variabil. Vor cădea precipitații slabe. Vînt potrivit. Temperatura în creștere ușoară. Condiții de polei la sfîrșitul intervalului.

Cu privire la ședința Comitetului miniștrilor apărării

ai statelor participante la Tratatul de la Varșovia

În prima jumătate a lunii februarie 1972 va începe la Berlin ședința ordinară a Comitetului miniștrilor apărării ai statelor participante la Tratatul de la Varșovia.

La ședință se vor examina probleme actuale ale Forțelor Armate Unite ale organizației Tratatului de la Varșovia.

viața internațională

Întîlnirea de lucru a președinților Comisiei mixte guvernamentale de colaborare româno-cehoslovacă

PRAGA 4. — Corespondentul Agerpres, C. Prisăcaru, transmite: Între 1 și 4 februarie, la Praga, a avut loc întîlnirea de lucru a președinților celor două părți în Comisia mixtă guvernamentală româno-cehoslovacă de colaborare economică și tehnico-științifică. Delegația română a fost condusă de Ion Pățan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, iar delegația cehoslovacă de Jan Gregor, vicepreședinte al guvernului Republicii Socialiste Cehoslovace. La lucrări a participat ambasadorul României la Praga, Teodor Haș.

Cu acest prilej, ambele părți au constatat că în perioada de după sesiunea a V-a a Comisiei mixte guvernamentale, care a avut loc la București în iunie 1971, relațiile de colaborare și cooperare economică și tehnică româno-cehoslovacă s-au dezvoltat în mod pozitiv, îndeosebi în domeniul industriei construcțiilor de mașini și al schimburilor comerciale. Au fost finalizate și sînt în curs de tratative o serie de acțiuni de colaborare și cooperare în producția de mașini agricole și tractoare, aparate de măsură și elemente de automatizare, linii automate pentru producerea de accesorii metalice, utilaje și instalații de preparare a minereurilor și altele.

În scopul dezvoltării în continuare a activității de colaborare, cooperare și specializare în producție s-au făcut propuneri de noi acțiuni de interes reciproc și s-au convenit, totodată, măsuri care să contribuie la înfăptuirea, în cadrul colaborării dintre Republica Socialistă România și Republica Socialistă Cehoslovacă, a „Programului complex al adîncirii și perfecționării, în continuare, a colaborării și dezvoltării integrării economice socialiste a țărilor membre ale C.A.E.R.".

În ceea ce privește schimburile de mărfuri dintre cele două țări, s-a constatat că acestea se dezvoltă continuu. Astfel, protocolul privind schimbul de mărfuri pe 1972 marchează o creștere susținută față de volumul realizat în 1971. Ambele părți au convenit să se ia în continuare măsuri pentru lărgirea și diversificarea schimburilor de mărfuri între cele două țări.

Lucrările întîlnirii s-au desfășurat într-o atmosferă cordială, de prietenie și înțelegere reciprocă.

Protocolul încheiat cu acest prilej a fost semnat de președinții celor două părți în Comisia mixtă guvernamentală.

★

Cu prilejul prezenței la Praga a delegației române, condusă de tovarășul Ion Pățan, ambasadorul României, Teodor Haș, a oferit un cocteil. Au participat Jan Gregor, A. Barcak, ministrul comerțului exterior, M. Simonovsky, adjunct al ministrului metalurgiei și construcțiilor de mașini, F. Ruzicka, adjunct al ministrului industriei a R.S. Cehe, reprezentanți ai unor ministere economice, ai Ministerului Afacerilor Externe, ai Comisiei federale de stat pentru planificare.

Vineri, tovarășul Ion Pățan a plecat spre patrie. La aeroportul Ruzyne, el a fost salutat de Jan Gregor și de alte persoane oficiale cehoslovace.

Erau prezenți ambasadorul României la Praga și membri ai ambasadei.

În aceeași zi, tovarășul Ion Pățan a sosit în Capitală. Pe aeroportul Otopeni erau prezenți Mihai Marinescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior, alte persoane oficiale, precum și membri ai Ambasadei R.S. Cehoslovace la București.

LA VIENA A FOST SEMNAT

Protocolul privind lucrările sesiunii Comisiei mixte guvernamentale de colaborare economică între România și Austria

VIENA 4. — Corespondentul nostru, Petre Stăncescu, transmite: La Viena a fost semnat vineri protocolul privind lucrările primei sesiuni a Comisiei mixte guvernamentale de colaborare economică între România și Austria. Protocolul a fost semnat de Ioan Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini, președintele părții române în Comisia mixtă guvernamentală, și de Josef Staribacher, ministrul comerțului, industriei și meșteșugurilor, președintele părții austriece în Comisia mixtă guvernamentală.

În cursul lucrărilor, președinții celor două delegații și-au exprimat satisfacția față de rezultatele obținute pînă în prezent în dezvoltarea schimburilor și cooperării industriale, economice și tehnice dintre cele două țări. Totodată, s-a scos în evidență faptul că s-au creat premise favorabile pentru o creștere importantă a schimburilor reciproce, pentru realizarea cooperării industriale, economice și tehnice, inițiată între întreprinderile ambelor țări. S-a relevat, de asemenea, și inițierea unor acțiuni noi de cooperare. Ambele părți vor acorda o atenție sporită și cooperării pe terțe piețe.

Protocolul prevede modul și căile de intensificare a schimburilor economice între cele două părți. Documentele semnate împreună cu protocolul fixează obiective concrete de cooperare economică și tehnică în domeniile construcțiilor de mașini, metalurgiei, chimiei, industriei alimentare.

★

Cu prilejul semnării protocolului, ambasadorul Dumitru Aninoiu a oferit un cocteil. Au participat Josef Staribacher, ministrul comerțului, industriei și meșteșugurilor, președintele părții austriece în Comisia mixtă guvernamentală, F. J. Mayer-Gunthof, președintele Uniunii industriașilor austrieci, directori ai întreprinderilor etatizate, oameni de afaceri austrieci.

CRONICA INTERNAȚIONALĂ

(Urmare din pag. I)

rinței, să întreprindă acțiunile politico-diplomatice necesare în acest sens.

În zilele săptămînii care se încheie au fost date publicității comunicate oficiale cu privire la îndeplinirea planului economic și la dezvoltarea economiei naționale în anul 1971 într-o serie de țări socialiste — Bulgaria, Cehoslovacia, Polonia, Ungaria, ca și R.S.F.S.R. Datele statistice conturează tablouri dinamice ale dezvoltării economice ascendente a acestor țări. Progresele obținute în domeniul industriei, agriculturii, științei și culturii, în celelalte domenii ale activității materiale și spirituale, reflectate nemijlocit în creșterea nivelului de trai al populației, evidențiază forța și dinamismul orînduirii socialiste, al cărei țel suprem îl constituie omul, satisfacerea tot mai deplină a nevoilor celor ce muncesc. În același sens, un tablou însuflețitor al realizărilor dobîndite de poporul nostru în construirea societății socialiste multilateral dezvoltate îl înfățișează Comunicatul cu privire la îndeplinirea planului de dezvoltare economico-socială a României în anul 1971, publicat în această săptămînă; rod al muncii pline de abnegație a clasei muncitoare, țărănimii și intelectualității, care transpun în viață programul trasat de Congresul al X-lea al partidului, rezultatele remarcabile obținute în acest prim an al planului cincinal 1971—1975 marchează o etapă importantă în construcția economică și socială pe calea prosperității și civilizației socialiste.

Aceste bilanțuri rodnice, elocvente ale muncii creatoare desfășurate pe șantierele socialismului întăresc voința poporului nostru, a celorlalte popoare frățești de a înainta cu și mai multă hotărîre, sub conducerea partidelor clasei muncitoare, pe calea vieții noi, cu conștiința faptului că aceste succese slujesc creșterii propriei bunăstări și contribuie, în același timp, la întărirea întregului sistem mondial socialist, la ascendența prestigiului și forței de atracție a ideilor socialismului și comunismului în lume.

La Addis Abeba se desfășoară în aceste zile lucrările Consiliului de Securitate. Reunirea pentru prima dată pe pămîntul Africii a acestui organism al O.N.U. îmbracă o semnificație deosebită în ce privește ponderea tot mai mare pe care o dobîndește străvechiul „continent negru" în ansamblul relațiilor mondiale, constituind, totodată, o recunoaștere a însemnătății prefacerilor și evoluțiilor pozitive care se contureză în viața popoarelor africane, a rolului lor în lupta pentru libertate și independență, împotriva imperialismului și neocolonialismului. Proiectele de rezoluție inițiate, intervențiile delegațiilor au pus cu pregnanță în evidență necesitatea unor acțiuni energice, ferme pentru înlăturarea ultimelor rămășițe ale opresiunii coloniale, pentru curmarea unor stări de lucruri rușinoase, anacronice din viața acestui continent. Pronunțîndu-se pentru lichidarea ultimelor bastioane ale colonialismului din Africa, împotriva politicii de apartheid și discriminare rasială, participanții la actuala sesiune a Consiliului de Securitate au subliniat necesitatea unor măsuri efective și imediate în vederea traducerii în practică a prevederilor diverselor rezoluții inițiate în cadrul O.N.U. și al altor organisme internaționale, creîndu-se condițiile care să permită afirmarea plenară a drepturilor popoarelor africane de a-și hotărî singure destinele, de a-și făuri viața potrivit voinței și aspirațiilor lor. În acest sens, este de relevat faptul că la lucrările sesiunii au fost invitați să participe și reprezentanții unor mișcări de eliberare națională din Africa, ca o expresie a sprijinului de care se bucură aceste mișcări pe plan internațional.

Tot pe acest continent, la Nairobi, se desfășoară reuniunea Comitetului O.N.U. pentru resurse naturale, ale cărui dezbateri au subliniat, în principal, imperativul fundamental al timpurilor noastre pe care îl reprezintă folosirea liberă, fără amestec străin, a resurselor naturale ale țărilor în curs de dezvoltare de către fiecare popor, în interesul propriei propășiri.

Telegramele de presă anunță că situația din Irlanda de Nord se menține încordată. După „duminica sîngeroasă" din orașul Londonderry, soldată cu un bilanț tragic: 13 morți, 17 răniți și zeci de arestări, în întreaga țară domnește o atmosferă de tensiune. În ultimele zile au avut loc noi lupte de stradă și ciocniri între populație și trupele britanice, ample demonstrații și greve de protest.

În legătură cu incidentele din Londonderry, Partidul Comunist din Irlanda a dat publicității o declarație, subliniind că aceste ultime incidente au determinat o ascuțire a crizei și constituie o consecință directă a politicii de impunere a unei „soluții militare" problemelor Irlandei de Nord, care duce la escaladarea terorii și violenței. P.C. din Irlanda se pronunță pentru anularea legislației excepționale și rezolvarea problemei în interesul oamenilor muncii, prin satisfacerea cererilor lor legitime. Așa cum relevă în aceste zile numeroși oameni politici din țările interesate, conflictul din Irlanda de Nord, avînd în primul rînd un substrat social, pe fundalul unor deosebiri etnice și religioase, nu poate fi rezolvat decît prin măsuri care să confere membrilor celor două comunități — protestantă și catolică — drepturi cetățenești și democratice egale, să le asigure progresul lor economic.

Plenara P.S.U. din Berlinul occidental

BERLINUL OCCIDENTAL 4 (Agerpres). — Președintele Partidului Socialist Unit din Berlinul occidental, Gerhard Danelius, a prezentat, la plenara conducerii partidului, un raport cu privire la situația din oraș și la sarcinile P.S.U. După cum se arată în comunicatul publicat la încheierea plenarei, Danelius a declarat că interesele populației orașului reclamă dezvoltarea și apărarea a ceea ce a fost cucerit prin încheierea acordului cvadripartit asupra Berlinului occidental, precum și a convențiilor dintre guvernul R.D. Germane și Senatul vest-berlinez. El s-a pronunțat pentru instaurarea unor relații de bună vecinătate între Berlinul occidental și R.D.G.

● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

LA SAPPORO

Primii medaliați olimpici

– La bob două persoane, după două manșe, echipajul nostru Panțuru–Zangor ocupă locul 4

Schiorul sovietic **Viaceslav Vedenin** este primul campion al celei de-a 11-a ediții a Jocurilor olimpice de iarnă de la Sapporo. Vineri dimineața, pe pîrtia de fond de la Makomanai, Vedenin a cucerit **medalia de aur** în **proba de 30 km**, desfășurată în condiții grele, pe un strat gros de zăpadă proaspătă (așternută în timpul nopții și apoi chiar în timpul cursei), care a făcut dificilă alunecarea. Învingătorul a început cursa într-un ritm relativ lent. În a doua buclă a pistei, cu un profil mai accidentat, Vedenin a început să-și impună superioritatea. În final, schiorul sovietic rezistă mai întîi atacurilor lansate de urmăritorii săi și apoi își mărește avansul. Norvegianul Tyldum se menține pe poziția a doua, în timp ce pentru locul trei se dă o luptă foarte strînsă între norvegianul Harviken și suedezul Larsson, luptă dramatică, încheiată chiar pe pista de sosire în favoarea sportivului norvegian.

Ca și cursa de schi fond 30 km, prima probă 5 000 m a concursului **de patinaj viteză** s-a desfășurat în condiții nefavorabile. Cînd au luat startul primele perechi ningea și un strat subțire de zăpadă acoperea pista Stadionului de gheață. În consecință, patinatorii au trebuit să depună eforturi deosebite, iar timpurile realizate nu au fost cele scontate de specialiști. Învingătorul probei de 5 000 m, olandezul **Ard Schenk** (defavorizat între altele și de tragerea la sorți, care i-a opus ca pereche un concurent de valoare modestă) n-a realizat decît 7'23"61/100 (recordul său mondial este de 7'12", iar recordul olimpic, aparținînd norvegianului Anton Maier, de 7'22"40/100). Locul doi — norvegianul Roar Gronvold (7'28"18/100), iar locul trei — tot un norvegian, Sten Stensen (7'33"39/100).

Trambulina de 70 m de la Miyanomori a găzduit concursul de sărituri pentru combinata nordică. Cel mai bun rezultat l-a obținut japonezul Hideki Nakano (în vîrstă de 19 ani), cu un total de 220,5 puncte. El a realizat totodată și cele mai lungi sărituri: 82 m și 81 m. Campionul olimpic la combinata nordică de la Grenoble, vest-germanul Franz Keller, ocupă de-abia locul 31, cu 154 puncte (68,5 m și 65,5 m).

Pe pîrtia de pe muntele Teine au început întrecerile boberilor la echipajele de două persoane. Primele două manșe au prilejuit o dispută foarte strînsă. Clasamentul are acum pe locurile 1—3 echipajele W. Zimmerer — P. Utzschneider (R. F. a Germaniei II) — 2'29"37/100, J. Wicky — E. Hubacher (Elveția) — 2'30"97/100 și H. Floth — P. Bader (R. F. a Germaniei I) — 2'31"42/100. Boberii români, deși au avut numere de start foarte avantajoase, nu au înregistrat timpi prea buni. Primul nostru echipaj (Ion Panțuru — Ion Zangor) a obținut un timp slab în prima coborîre (1'16"50/100), revenind întrucîtva în cea de-a doua (1'15"31/100), situîndu-se pe locul patru (cu 2'31"81/100), înaintea italienilor Gaspari și Armano. Al doilea echipaj român (Panaitescu — Focșeneanu) ocupă locul 15 cu timpul total de 2'34"98/100. Cea mai rapidă coborîre a efectuat-o echipajul secund al R. F. a Germaniei (condus de Zimmerer), care în a doua manșă a înregistrat 1'14"56/100. Ultimele două manșe — ce vor da formă definitivă clasamentului — sînt prevăzute pentru astăzi.

Concursul de patinaj artistic a debutat pe patinoarul de la Mikaho cu desfășurarea primelor trei figuri obligatorii la individual feminin. Principala favorită, austriaca Beatrix Schuba, s-a instalat confortabil în fruntea clasamentului cu 537,6 puncte.

În cadrul preliminariilor turneului olimpic de hochei pe gheață de la Sapporo s-au disputat alte trei întîlniri. Echipa Finlandei s-a dovedit net superioară în meciul cu formația Norvegiei: 13—1 (3—1, 5—0, 5—0). Echipa Poloniei a obținut o surprinzătoare victorie: 4—0 (0—0, 3—0, 1—0) cu echipa R. F. a Germaniei. Echipa S.U.A. a dispus cu scorul de 5—3 (2—1, 1—1, 2—1) de echipa Elveției. Învingătoarele din cele trei meciuri vor juca în grupa A a turneului olimpic.

Handbal masculin

„Trofeul Carpați" – la Ploiești

Noua și moderna sală a sporturilor din **Ploiești** — dată de curînd în funcțiune — va găzdui peste puțină vreme **(1—6 martie)** una dintre cele mai mari competiții internaționale de handbal ce se organizează în țara noastră. Este vorba de **turneul masculin al „Trofeului Carpați"**. Forul nostru federal, organizator al competiției, ne-a comunicat că la turneul de la Ploiești, care are și caracter de pregătire în vederea Jocurilor Olimpice, vor participa reprezentative din elita handbalului mondial, reprezentative ce au șanse serioase la cucerirea medaliilor olimpice la München. Iată numele acestora: **Cehoslovacia, R.D. Germană, Iugoslavia, Suedia, România.** Întrecerea — sistem turneu, fiecare cu fiecare — programează zilnic cîte 3 partide (în afara primei echipe, România prezintă și selecționata de tineret).

Sportivi români peste hotare

TENIS

● Năstase și Țiriac la turneul de la Kansas City

A început turneul internațional de tenis de la Kansas City (S.U.A.), la care participă românii Ilie Năstase și Ion Țiriac, împreună cu alți cîțiva jucători cunoscuți: iugoslavul Zeliko Franulovici, americanii Clark Graebner și Tom Gorman, francezul Pierre Barthes, spaniolul Andres Gimeno. Sportivii noștri au debutat cu victorii: Năstase l-a învins cu 6—4, 6—0 pe canadianul Mike Belkin, iar Țiriac cu 6—2, 6—4 pe americanul Alex Olmedo.

Alte rezultate: Franulovici—Cornejo (Chile) 6—4, 6—3; Edelfsen (S.U.A.) — Fillol (Chile) 2—6, 6—4, 7—5; Orantes (Spania) — Bengtson (Suedia) 6—3, 6—4; Graebner—Holecek (Cehoslovacia) 7—5, 6—2; Barthes—Gorman 6—4, 2—6, 7—6; Van Dillen (S.U.A.) — Gimeno 6—2, 6—4.

FOTBAL

● Steaua 0–1 cu Guarani Campinas

Echipa de fotbal Steaua București, aflată în turneu în Brazilia, a jucat la Campinas cu formația locală Guarani. Victoria a revenit brazilienilor cu scorul de 1—0 (1—0), prin golul marcat de Bezerra în minutul 35. Fotbaliștii bucureșteni urmează să mai susțină un meci (la 9 februarie, cu C. F. Curitiba), după care vor reveni acasă.

● „Olimpicii" continuă turneul în Maroc

Selecționata olimpică a țării noastre își încheie turneul în Maroc, jucînd duminică, la Tanger (oraș din nordul Marocului, lîngă strîmtoarea Gibraltar), cu o selecționată a regiunii. Cea mai netă victorie obținută de „olimpicii" noștri a fost 4—0 (2—0) cu echipa M.A.S., a treia clasată în campionatul marocan, prin golurile marcate de Kun (2), Rugiubei și Domide.

viaţa internaţională

Cambodgia. O unitate a forţelor de rezistenţă populară pregătind o nouă acţiune de luptă

ROMA — Vizita tovarăşului Paul Niculescu-Mizil la invitaţia C. C. al Partidului Comunist Italian

Vineri dimineaţa a plecat la Roma tovarăşul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., care va face o vizită în Italia, la invitaţia Comitetului Central al Partidului Comunist Italian.

★

ROMA 4 — Corespondentul Agerpres, N. Puicea, transmite : La invitaţia Comitetului Central al Partidului Comunist Italian, vineri la prînz a sosit la Roma tovarăşul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

La coborîrea din avion, tovarăşul Paul Niculescu-Mizil a fost salutat cu căldură de către tovarăşii Giancarlo Pajetta, membru al Direcţiunii şi al Biroului Politic ale P.C. Italian, şi Rodolfo Mechini, adjunct al şefului secţiei externe a C.C. al P.C.I.

La plecare, pe aeroportul internaţional Otopeni, erau prezenţi tovarăşii Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass, membru al C.C. al P.C.R., şef de secţie la C.C. al P.C.R., activişti de partid.

★

A fost, de asemenea, prezent dr. Iacob Ionaşcu, ambasadorul României la Roma.

După-amiază, la sediul Direcţiunii P.C.I., tovarăşul Paul Niculescu-Mizil a avut o convorbire — desfăşurată într-o atmosferă caldă, tovărăşească — cu Giancarlo Pajetta, Sergio Segre, membru al C.C., şeful secţiei externe a C.C. al P.C.I., şi Rodolfo Mechini.

Semnarea planului de colaborare culturală şi ştiinţifică între România şi U. R. S. S.

pe anii 1972 — 1973

La 4 februarie a.c. a avut loc la Moscova solemnitatea semnării planului de colaborare culturală şi ştiinţifică între Republica Socialistă România şi U.R.S.S. pe anii 1972—1973. Din partea română planul a fost semnat de Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, iar din partea sovietică, de A. A. Smirnov, adjunct al ministrului afacerilor externe.

La solemnitate au fost prezenţi N. N. Rodionov, adjunct al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., funcţionari superiori din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., membrii celor două delegaţii care au participat la tratative, oameni de ştiinţă şi cultură din capitala sovietică. Au fost prezenţi, de asemenea, Ion Ciubotaru, însărcinat cu afaceri a.i. al României în Uniunea Sovietică, şi membri ai ambasadei române.

Documentul semnat prevede, în primul rînd, numeroase manifestări prin care se va marca în România cea de-a 50-a aniversare a înteneierii Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, iar în U.R.S.S. — împlinirea unui sfert de veac de la proclamarea Republicii în România. Printre manifestările importante incluse în plan se cuvin menţionate, de asemenea, organizarea festivalului dramaturgiei ruse şi sovietice în România şi a festivalului dramaturgiei româneşti în Uniunea Sovietică, schimburi de expoziţii, turnee reciproce ale unor orchestre şi ansambluri artistice, intensificarea colaborării directe între universităţi, instituţii ştiinţifice şi culturale, lărgirea colaborării în domeniul editorial, al radioteleviziunii şi cinematografiei etc. Noul plan reprezintă o creştere faţă de perioada anterioară a volumului schimburilor culturale româno-sovietice care urmează să se desfăşoare în următorii doi ani.

Luînd cuvîntul după semnarea planului, A. A. Smirnov a spus că dezvoltarea continuă a relaţiilor culturale sovieto-române, prevăzută în acest document, dovedeşte interesul reciproc pentru adîncirea şi lărgirea colaborării în acest domeniu. Planul corespunde intereselor celor două ţări, prieteniei frăţeşti dintre ele. Răspunzînd, Vasile Gliga şi-a exprimat, la rîndul său, convingerea că planul constituie o nouă contribuţie la întărirea colaborării şi prieteniei dintre cele două ţări şi popoarele lor, a subliniat spiritul de colaborare frăţească în care s-au desfăşurat tratativele.

S. PODINA

Moscova

Declaraţia Consfătuirii Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varşovia

„O dovadă a solidarităţii militante între poporul vietnamez şi popoarele ţărilor socialiste"

HANOI 4 (Agerpres). — **Declaraţia în legătură cu continuarea agresiunii S.U.A. în Indochina, adoptată la Consfătuirea Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varşovia, dovedeşte încă o dată în mod magistral solidaritatea militantă indestructibilă între poporul vietnamez şi popoarele frăţeşti ale ţărilor socialiste**, scrie ziarul „Nhan Dan", într-un editorial reluat de agenţia V.N.A.

Plecînd de la punctul de vedere că lupta eroică a popoarelor indochineze împotriva forţelor imperialiste slujeşte cauza comună a întregii omeniri progresiste şi de la nobilele aspiraţii ale internaţionalismului proletar, **ţările socialiste frăţeşti au acordat poporului vietnamez un sprijin politic şi un ajutor economic şi militar plin de devotament.** Glorioasele victorii obţinute de cele trei popoare indochineze asupra agresorilor americani **sînt strîns legate de ajutorul mereu sporit al omenirii iubitoare de independenţă, libertate şi dreptate, îndeosebi al partidelor, guvernelor şi popoarelor din ţările socialiste.**

În editorial se arată că „doctrina Nixon" în Indochina, în general, şi planul de „vietnamizare" a războiului, în particular, vizează în esenţă să ducă la obţinerea unei victorii militare în Indochina. S.U.A. încearcă prin toate mijloacele să menţină neocolonialismul american în Indochina, folosindu-se de administraţia Thieu drept instrument, în momentul în care trupele americane sînt obligate să se retragă.

Întărit prin ajutorul considerabil şi preţios al tuturor ţărilor socialiste, de aprobarea şi sprijinul întregii umanităţi progresiste, poporul vietnamez este, mai mult ca oricînd, hotărît să zdrobească planul de „vietnamizare" a războiului pentru a-şi redobîndi total independenţa şi libertatea naţională.

Comunicat sovieto-egiptean

MOSCOVA 4 (Agerpres). — La Moscova a fost dat publicităţii comunicatul privind vizita prieteneasca în U.R.S.S. a lui Anwar Sadat, preşedintele Republicii Arabe Egipt, preşedintele Uniunii Socialiste Arabe. În timpul vizitei, Anwar Sadat a avut tratative şi convorbiri cu L. Brejnev, A. Kosighin şi cu alţi conducători de partid şi de stat sovietici, în cursul cărora au fost analizate probleme ale relaţiilor bilaterale şi a avut loc un schimb de păreri în problemele internaţionale actuale — se spune în comunicat.

Părţile au constatat că relaţiile existente între U.R.S.S. şi Republica Arabă Egipt se dezvoltă continuu şi şi-au reafirmat năzuinţa de a întări şi pe viitor prietenia şi colaborarea sovieto-egipteană.

O atenţie deosebită a fost acordată analizei situaţiei din Orientul Apropiat. Părţile şi-au exprimat din nou hotărîrea de a lupta şi pe mai departe pentru o reglementare justă în Orientul Apropiat pe baza îndeplinirii tuturor prevederilor rezoluţiei Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967.

Avînd în vedere seriozitatea situaţiei, Uniunea Sovietică şi Republica Arabă Egipt consideră necesar ca, în conformitate cu rezoluţia Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967 şi rezoluţia Adunării Generale a O.N.U. din 13 decembrie 1971, reprezentantul special al secretarului general al O.N.U. în Orientul Apropiat, ambasadorul G. Jarring, să înceapă neîntîrziat consultările cu părţile interesate în scopul realizării unei păci trainice şi juste în Orientul Apropiat, care să prevadă retragerea totală a trupelor israeliene din toate teritoriile arabe ocupate în 1967 şi asigurarea drepturilor şi intereselor tuturor ţărilor şi popoarelor din această regiune a lumii, inclusiv ale poporului arab din Palestina.

Părţile au studiat din nou măsurile menite să asigure drepturile şi interesele popoarelor arabe, acordarea Republicii Arabe Egipt a unui ajutor de către U.R.S.S., inclusiv în domeniul întăririi continue a capacităţii sale de apărare, şi au schiţat o serie de paşi concreţi în această direcţie.

Făcînd un schimb de păreri în legătură cu alte probleme internaţionale actuale, părţile şi-au exprimat hotărîrea de a acorda şi pe viitor un sprijin multilateral popoarelor care luptă împotriva agresiunii imperialiste, pentru eliberarea lor naţională.

Secretarul general al C.C. al P.C.U.S., L. I. Brejnev, a acceptat invitaţia de a vizita Egiptul.

Sosirea preşedintelui Sadat în Iugoslavia

POLA 4 (Agerpres). — Preşedintele Republicii Arabe Egipt, Anwar El Sadat, a sosit la Pola, într-o vizită neoficială de prietenie, la invitaţia preşedintelui Iugoslaviei, Iosip Broz Tito. În numele preşedintelui Iugoslaviei, oaspeţele a fost salutat de Edvard Kardeli, membru al Consiliului Federaţiei, şi de alte persoane oficiale iugoslave. Imediat după sosire, Anwar Sadat a plecat la Brioni, unde au început convorbirile dintre cei doi preşedinţi.

Conferinţa de presă a lui Kurt Bachmann

BONN 4 (Agerpres).— Preşedintele P.C. German, Kurt Bachmann, a declarat, într-o conferinţă de presă organizată la Bonn, că Prezidiul conducerii P.C. German protestează vehement împotriva hotărîrii recent adoptate de prim-miniştrii landurilor de a-i împiedica pe comuniştii vestgermani să ocupe posturi în instituţii de stat. Aceste acţiuni, a spus Bachmann, sînt îndreptate nu numai împotriva membrilor P.C. German, ci împotriva tuturor oamenilor progresişti. Ele sînt o verigă a şirului de atacuri ale U.C.D.—U.C.S. şi ale marelui capital împotriva comuniştilor, membrilor sindicatelor, reprezentanţilor intelectualităţii şi tineretului muncitor din R.F.G. P.C. German, a declarat Kurt Bachmann, cheamă toate forţele democratice din ţară la acţiuni comune împotriva unor asemenea măsuri.

Lucrările Consiliului de Securitate

ADDIS ABEBA 4 (Agerpres). — Consiliul de Securitate al O.N.U. s-a întrunit vineri după-amiază în ultima sa şedinţă din cadrul actualei sesiuni africane. După aproape o săptămînă de dezbateri, Consiliul de Securitate a adoptat două proiecte de rezoluţie asupra Africii de Sud-Vest (Namibiei), ale căror texte conţin elemente complementare cu privire la aceeaşi problemă.

Alte trei proiecte de rezoluţie — relative la Rhodesia, coloniile portugheze şi politica de apartheid a R.S.A. — au fost programate pentru ultima parte a şedinţei prevăzută să se desfăşoare în cursul nopţii de vineri spre sîmbătă.

BELGRAD

Şedinţa Consiliului Executiv Federal

BELGRAD 4. — Corespondentul nostru, G. Ionescu, transmite : Desfăşurată sub preşedinţia lui Gemal Biedici, şedinţa Consiliului Executiv Federal a dezbătut şi a adoptat măsurile referitoare la traducerea în viaţă, fără întîrziere, a sarcinilor care decurg din programul de acţiune adoptat de cea de-a II-a Conferinţă a U.C.I. În cadrul aceleiaşi şedinţe a guvernului, au fost examinate, de asemenea, efectele devalorizării dinarului. Pe baza dezbaterilor, organele federale corespunzătoare au primit sarcina de a elabora mai rapid măsurile necesare în vederea asigurării stabilităţii preţurilor şi pieţei.

Luigi Longo a primit delegaţia U.C.I.

ROMA 4 (Agerpres). — Secretarul general al P.C. Italian, Luigi Longo, a primit delegaţia U.C.I. formată din Veliko Vlahovici şi Dimce Belovski, membri ai Prezidiului U.C.I., care întreprinde o vizită la Roma în cadrul contactelor şi al schimbului de păreri dintre cele două partide. Cu acest prilej, informează agenţia Taniug, a avut loc o convorbire, desfăşurată într-o atmosferă cordială, tovărăşească. Delegaţia U.C.I. a avut, de asemenea, convorbiri cu Enrico Berlinguer, vicesecretar general al P.C.I., şi cu alţi conducători de partid. În cursul întîlnirilor au fost abordate probleme privind cooperarea şi securitatea pe continent, precum şi iniţiativele în vederea promovării colaborării şi înţelegerii dintre toate forţele de stînga din Europa — menţionează agenţia Taniug.

DAMASC

ÎNCHEIEREA CONVORBIRILOR BULGARO-SIRIENE

DAMASC 4 (Agerpres). — La Damasc au luat sfîrşit convorbirile dintre delegaţia siriană, condusă de Hafez Assad, preşedintele Republicii Arabe Siriene, secretar general al Partidului Socialist Arab Baas din Siria, şi delegaţia de partid şi guvernamentală bulgară, condusă de Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, preşedintele Consiliului de Stat al R.P. Bulgaria. Convorbirile au avut drept obiect lărgirea colaborării dintre cele două ţări în diferite domenii.

Vineri, delegaţia de partid şi guvernamentală bulgară a părăsit Damascul, plecînd spre patrie.

Reuniunea cabinetului britanic consacrată crizei nord-irlandeze

LONDRA 4 (Agerpres). — Primul ministru britanic, Edward Heath, a prezidat joi o reuniune a cabinetului său, convocată de urgenţă la Downing Street 10, pentru a analiza ultimele elemente ale crizei nord-irlandeze, între care şi distrugerea Ambasadei britanice din Dublin.

Luînd cuvîntul în cadrul dezbaterilor parlamentare, purtătorul de cuvînt laburist pentru afacerile externe, Denis Healey, a deplorat „actul violent petrecut în Republica Irlanda" şi a insistat asupra „necesităţii unei iniţiative politice care să permită să se treacă în mod liber în revistă toate punctele de dezacord între guvernele de la Londra şi Dublin".

VIENA

Comunicat cu privire la convorbirile S. A. L. T.

VIENA 4 (Agerpres).— La Viena a fost dat publicităţii comunicatul cu privire la convorbirile dintre U.R.S.S. şi S.U.A. referitoare la limitarea înarmărilor strategice (S.A.L.T.), care au avut loc între 15 noiembrie şi 4 februarie în capitala Austriei — anunţă agenţia T.A.S.S. Comunicatul arată că, în conformitate cu înţelegerea dintre guvernele U.R.S.S. şi S.U.A. din 20 mai 1971, delegaţiile au continuat examinarea problemelor referitoare la un tratat cu privire la limitarea sistemelor defensive de arme antirachetă şi la un acord provizoriu asupra unor măsuri în domeniul limitării înarmărilor ofensive strategice. Într-o serie de probleme s-a realizat un progres. Delegaţiile îşi exprimă hotărîrea de a continua eforturile pentru a ajunge la o înţelegere.

Convorbirile dintre delegaţiile U.R.S.S. şi S.U.A. vor fi reluate la 28 martie, la Helsinki.

★

După întîlnirea de la 4 februarie, delegaţiile sovietică şi americană au fost primite la Hofburg de preşedintele federal al Austriei, Franz Jonas.

agenţiile de presă transmit:

Preşedintele Republicii Africa Centrală, Jean Bedel Bokassa, şi-a încheiat vizita oficială la Libreville, unde a conferit cu preşedintele Gabonului, Albert Bernard Bongo. Comunicatul comun dat publicităţii relevă că şefii celor două state au convenit asupra extinderii colaborării economice bilaterale, îndeosebi în domeniile comerţului şi transporturilor. În cadrul convorbirilor s-a căzut de acord asupra constituirii unor filiale ale Direcţiei naţionale pentru comercializarea produselor din Republica Africa Centrală în diferite oraşe din Gabon, precum şi asupra sporirii exporturilor reciproce de produse de consum şi ale industriei textile şi a materialelor de construcţie.

Succese ale patrioţilor angolezi. Mişcarea Populară de Eliberare din Angola (M.P.L.A.) relevă — într-un comunicat publicat joi la Brazzaville — că în regiunea Cabinda se desfăşoară, în prezent, lupte între unităţile M.P.L.A. şi forţele colonialiste portugheze. În cursul acestor ciocniri, precizează comunicatul, cazarma din localitatea Miconje a fost complet distrusă, unitatea portugheză care o apăra înregistrînd pierderi grele. O coloană militară portugheză, care venea în ajutorul unităţii aflate în dificultate, a fost surprinsă într-o ambuscadă pregătită de patrioţi ; 19 soldaţi portughezi au fost ucişi.

Grevă la Cordoba. Activitatea oraşului argentinean Cordoba — principal centru industrial — a fost practic paralizată în cursul zilei de joi, ca urmare a declanşării unei greve generale de 14 ore, la chemarea Confederaţiei Generale a Muncii. Greva, susţinută de 45 de organizaţii sindicale cordobeze, a fost organizată în semn de protest faţă de costul ridicat al vieţii, concedierea masivă a muncitorilor, adoptarea unor legi antimuncitoreşti şi pentru eliberarea deţinuţilor politici.

O nouă reuniune a secretarilor Comisiei militare de armistiţiu în Coreea a avut loc la Panmunjon — anunţă agenţia A.C.T.C. În cadrul acestei reuniuni, reprezentantul R. P. D. Coreene a prezentat un protest hotărît în legătură cu continuarea provocărilor comise de militari americani şi de trupele regimului de la Seul în zona demilitarizată. El a arătat că în decursul perioadei 26 decembrie 1971 — 30 ianuarie 1972 au fost înregistrate peste 400 de asemenea acte, încălcîndu-se, astfel, în mod flagrant prevederile acordului de armistiţiu.

Cotidianul „Madrid", suspendat de autorităţi la 25 noiembrie pe motiv că ar fi adoptat o „linie politică nonconformistă", a încetat, practic, să mai existe joi seara, o dată cu ruperea negocierilor purtate cu oficialităţile în vederea reluării activităţii sale. După anunţarea eşecului tratativelor, forţele de poliţie au obligat personalul să evacueze clădirea ziarului.

Stane Dolanţ, secretar al Biroului Executiv al Prezidiului U.C.I., a primit pe Ryszard Frelek, membru al Secretariatului Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, care s-a aflat într-o vizită în Iugoslavia — informează agenţia Taniug. Cu acest prilej, au fost abordate probleme privind situaţia internaţională şi activitatea celor două partide pe plan intern şi internaţional, precum şi colaborarea dintre U.C.I. şi P.M.U.P.

Congresul al XVIII-lea al scriitorilor polonezi a început vineri la Lodz J. Iwaszkiewicz, preşedintele în funcţie al Uniunii scriitorilor, a prezentat raportul de activitate, după care Stanislaw Wronski, ministrul culturii şi artelor, a vorbit despre realizările şi sarcinile care stau în faţa culturii poloneze. La deschidere au fost prezenţi Jozef Tejchma, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.U.P., Wincenty Krasko, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, şi alte persoane oficiale.

Un protocol referitor la extinderea relaţiilor bilaterale a fost semnat la Praga, în urma lucrărilor sesiunii Comitetului cehoslovaco—algerian de colaborare economică şi tehnico-ştiinţifică. De asemenea, relatează agenţia C.T.K., a fost semnat acordul cu privire la schimbul bilateral de mărfuri pe anul 1972, care prevede o creştere de patru ori faţă de 1971 a volumului comerţului dintre cele două ţări.

Un elicopter aparţinînd armatei populare iugoslave, aflat într-un zbor de serviciu, s-a prăbuşit în Marea Adriatică. În accident şi-a pierdut viaţa general-locotenent Radivoi Liubicici, informează agenţia Taniug.

Preşedintele Cubei, Osvaldo Dorticos Torrado, l-a primit vineri pe Jerzy Szopa, ministrul navigaţiei al R. P. Polone, aflat în vizită la Havana, pentru a discuta posibilităţile de dezvoltare a colaborării polono-cubaneze în domeniul maritim.

Bangladesh recunoscută de alte state. Agenţiile de presă informează că ministrul de externe Alec Douglas-Home a anunţat, vineri, în Camera Comunelor că guvernul Marii Britanii a hotărît să recunoască Republica Bangladesh. În ultimele zile au mai anunţat recunoaşterea Republicii Bangladesh guvernele R. F. a Germaniei, Senegalului, Suediei, Norvegiei, Irlandei, Islandei, Israelului şi Austriei.

Al 43-lea Congres extraordinar al SOHYO (Consiliul General al Sindicatelor Japoneze) şi-a încheiat lucrările la Tokio. Congresul a adoptat programul de acţiune al ofensivei din această primăvară, „Shunto-72", prezentat de Comitetul Executiv al SOHYO, care are ca obiectiv îmbunătăţirea generală a condiţiilor de muncă şi viaţă ale oamenilor muncii niponi.

A 13-a sesiune a Consiliului de administraţie al P.N.U.D. (Programul Naţiunilor Unite pentru Dezvoltare), în cadrul căreia au fost aprobate proiectele de asistenţă tehnică pentru ţările în curs de dezvoltare în anul 1972, şi-a încheiat lucrările la New York. Sesiunea a ales, de asemenea, pe Rudolph Peterson în funcţia de director al P.N.U.D.

Preşedinte al Republicii Malgaşe a fost reales Philibert Tsiranana. Potrivit rezultatelor finale, Tsiranana, candidat unic, a întrunit 99,72 la sută din sufragiile exprimate.

În apărarea unor conducători sindicali din Portugalia. Secretariatul Federaţiei Sindicale Mondiale a dat publicităţii o declaraţie prin care protestează împotriva persecutării de către autorităţile portugheze a unui mare număr de conducători sindicali din această ţară.

Cerinţa opiniei publice britanice: PARTICIPARE MAI ACTIVĂ LA COLABORAREA INTER-EUROPEANĂ, LA EDIFICAREA SECURITĂŢII

Răspunzînd interesului şi preocupării unor cercuri politice şi economice tot mai largi pentru intensificarea schimburilor comerciale şi a colaborării pe diverse planuri între ţările europene cu sisteme social-politice diferite, presa britanică consacră, în ultima vreme, un spaţiu larg acestei probleme, relevînd necesitatea unei sporiri a schimburilor dintre Marea Britanie şi ţările socialiste. În argumentarea acestei cerinţe se porneşte de la situaţia obiectivă a existenţei pe continentul european a două sisteme social-politice: socialist şi capitalist. Interesele popoarelor europene, imperativul însuşi al coexistenţei paşnice impun dezvoltarea relaţiilor de colaborare economică, tehnico-ştiinţifică şi în alte domenii între toate statele continentului, indiferent de orînduirea socială, ca unul din principiile fundamentale ale conceptului de securitate, ca una din direcţiile principale de concretizare a conţinutului acestui concept.

Ziarul „TIMES" a publicat recent în acest sens un articol redacţional despre „Perspectivele comerţului Est-Vest", în care aminteşte că, în timp ce o serie de ţări occidentale, ca Franţa, R. F. a Germaniei, Italia şi chiar Statele Unite, îşi intensifică schimburile economice cu state socialiste, „în prezent abia 4 la sută din comerţul exterior al Angliei este orientat spre Est". Ziarul aduce în atenţie această situaţie subliniind urgenţa unei reconsiderări a relaţiilor economice cu ţările cu altă orînduire socială. „Creşterea comerţului Est-Vest — scrie „Times" — este de o importanţă vitală, politică şi economică, pentru Marea Britanie".

Numeroasele „semnale" ale presei în acest sens evidenţiază intensificarea curentului pentru lărgirea şi adîncirea schimburilor economice, culturale şi tehnico-ştiinţifice reciproc avantajoase cu ţările socialiste. Această preocupare îşi găseşte, de altfel, reflectare şi pe plan practic. De la începutul acestui an au avut loc o serie de contacte, vizite ale unor delegaţii economice britanice în ţările socialiste în vederea prospectării posibilităţilor de dezvoltare a colaborării bilaterale. Zilele trecute, o delegaţie a Camerei de Comerţ din Londra a plecat la Praga, pentru a discuta perspectivele comerţului anglo-cehoslovac. Totodată, o delegaţie a Ministerului de Comerţ Exterior din R. P. Ungară a sosit în capitala Angliei pentru încheierea unui nou acord pe termen lung între cele două ţări. Între 15 şi 19 februarie, la Londra va sosi o delegaţie economică din R. D. Germană. După cum se ştie, anul trecut a fost creat aici un „Comitet pentru recunoaşterea R. D. Germane", format din deputaţi ai Camerei Comunelor, membri ai Camerei Lorzilor, profesori universitari, oameni de cultură, industriaşi, reprezentanţi ai cultelor. Se estimează, de asemenea, pentru acest an o dezvoltare a schimburilor de mărfuri între Marea Britanie şi R. P. Polonă. După cum s-a anunţat, primul ministru Heath a acceptat invitaţia de a vizita Polonia. Totodată, presa a informat că, la invitaţia preşedintelui Camerei de Comerţ din U.R.S.S., o delegaţie economică britanică condusă de lordul Errol va vizita Uniunea Sovietică în luna martie. Această delegaţie, prima de acest fel care va vizita Moscova după 1966, va cuprinde reprezentanţi ai unor mari companii engleze, precum şi ai unor bănci din City. După cum relatează presa londoneză, nu este vorba doar de o îmbunătăţire a relaţiilor economice anglo-sovietice, ci şi a celor politice. Într-o convorbire dintre sir Denis Greenhill, subsecretar permanent la Foreign Office, şi ambasadorul sovietic la Londra, după cum scrie „Financial Times", s-a discutat şi problema „mult amînatei vizite la Moscova a ministrului de externe al Angliei".

De asemenea, aşa cum este cunoscut, o delegaţie britanică condusă de lordul Drumalbin, ministru la Departamentul pentru comerţ şi industrie, a vizitat nu de mult şi România. După cum a declarat lordul Drumalbin la întoarcerea la Londra, scopul vizitei a fost acela „de a găsi împreună cu partea română noi căi şi metode în vederea dezvoltării relaţiilor economice între România şi Marea Britanie".

Aceste tendinţe spre dezvoltarea schimburilor comerciale, a colaborării economice reciproc avantajoase între toate ţările continentului răspund pe deplin intereselor popoarelor respective, contribuind, totodată, la statornicirea unui climat de încredere, înţelegere şi bunăvoinţă, la consolidarea destinderii şi securităţii. Aşa se explică aderiunea largă a opiniei publice la ideea colaborării libere, nestingherite de obstacole şi piedici artificiale, la scara întregii Europe

N. PLOPEANU

CORESPONDENŢA DIN LONDRA

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa „Scinteii", Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scinteii.